

זְכָרוּ נָא וְקוֹנֵנוּ

קִינּוֹת עַל הַשּׁוֹאָה

שְׁלוֹשִׁים קִינּוֹת מְלֻקָּטוֹת

עַל חֹרֶבֶן עַמֵּנוּ בִּימֵי הַשּׁוֹאָה

נערך ונלקט ע"י משה גינצלר

ירושלים תשפ"א 2021

לתגובות והערות : 0583232718

moshegin515@gmail.com

תוכן העניינים

ה.....	בשער.....
יד.....	דברי גדולי התורה בעניין אמירת הקינות על השואה.....
כד.....	סדר הקינות.....
כד.....	א. זְכָרוֹ נָא יְקוֹנֵנוּ / האדמו"ר רבי שלמה הלברשטאם מבאבוב.....
כו.....	ב. אֵשׁ תִּקְרָד בְּקִרְבִּי בְּחֵלְוִתִּי עַל רִחְוִי / הרב שמואל הלוי וואזנר, אב"ד ור"מ זכרון מאיר ובעל "שבט הלוי".....
כז.....	ג. פִּלְגֵי מַיִם תִּרְדְּנָה עֵינֵינוּ עַל שֶׁכָּר וְאֶכְרֵן בֵּת עַמָּנוּ / האדמו"ר רבי יוחנן סופר מערלוי.....
ל.....	ד. חַיּוֹת אֵשׁ (אֵשׁ תִּקְרָד בְּקִרְבִּי עַתָּה אֵעֲלֶה עַל זְכָרֹנִי) / הרב אלחנן היילפרין, גאב"ד גולדרס-גרין ואב"ד ראדומישלא.....
לב.....	ה. מְלֶכֶךְ מַלְכִּים / הרב יחייא הלוי אלשיך, ראש ישיבת בית אלשיך.....
לג.....	ו. עֶפְעָפִינוּ יִזְלֹו מַיִם / האדמו"ר רבי רפאל בלום מקאשוי.....
לו.....	ז. מִי יִתֵּן רֹאשֵׁי מַיִם וְעֵינֵי מְקוֹר נוֹזְלֵי / הרבנים הראשיים לא"י.....
לח.....	ח. בָּכָה אֶבְכָּה מֵר / הרב מנחם מנדל כשר, ראש ישיבת "שפת אמת" ובעל "תורה שלמה".....
לט.....	ט. פִּלְגֵי מַיִם תִּרְדְּנָה עֵינֵינוּ עַל שֵׁשׁ מַאֲוֹת רִבְכָּה / הוועד להנצחת זכר קדושי אירופה.....
מג.....	י. אֶמְרֵר בְּבִכִּי (גירסה מוקדמת) / הרב שלום משה הלוי אונגאר, אב"ד ור"מ נייטרא מונט-קיסקו.....
מז.....	יא. אֶמְרֵר בְּבִכִּי (גירסה מתוקנת) / הרב שלום משה הלוי אונגאר, אב"ד ור"מ נייטרא מונט-קיסקו.....
נ.....	יב. אֵיךְ עַל אֲחִי / הרב חיים סבתו, ראש ישיבת מעלה אדומים.....
נג.....	יג. אֲתָה בֶּן אָדָם / הרב יהודה לייב ביאלר.....
נו.....	יד. עַתָּה יִשְׁבּוּ אֲבוֹתֵינוּ / הרב אנדרה (אשר דב) ורישארד נהר.....

- טו. מְעִינֵינוּ דְּמַעוֹת נְשָׁכּוֹת כְּמִים / הרב מנחם מענדיל חכם, אב"ד שאץ,
נאלאץ ואור עקיבא O
- טז. הִטָּה אֱלֹהֵי אֶזְרָה וְשָׁמַע קוֹלִי (קינה על פרעות בהונגריה תרפ"ז) / הרב בנימין
פוקס, אב"ד גראסוורדיין גO
- יז. עָלֵי שׁוֹאָה וּמִשׁוֹאָה / הרב ישראל דב מלמד (לרנר) TO
- יח. אֲנִי הַגִּבֹּר רָאָה שְׂכָר / האדמו"ר רבי מנשה קליין (מנשה הקטן) מאונגוואר
..... IO
- יט. אֲנִי בְּרִיָּה קְטָנָה (תוספת לקינה הקודמת) / האדמו"ר רבי מנשה קליין (מנשה
הקטן) מאונגוואר ע
- כ. אֲנִי מֵאֲמִין / הרב שמעון אפרתי, אב"ד בנדרר עא
- כא. אֲנִי אֶרְעֵד וְאֶתְחַלֵּחַ / הרב מנשה סלמאן שהרבני, אב"ד אבאדאן ומחמרה
..... עD
- כב. אֵלֵי גְּאֻלְיָעֵזֶן וְעֶרְיָה / הרב שמעון קמפלר עZ
- כג. אֵלֵי אֵלֵי נִפְשֵׁי כְּבִי / הרב יהודה לייב ביאלר עט
- כד. אֵלֵי פוֹלִין / הרב יהודה לייב ביאלר פB
- כה. אֶסְפָּרָה דִּין עֲלִיזִין / הרב אביגדר חלוי נכנצל, אב"ד העיר העתיקה
בירושלים TO
- כו. אֵיכָה תִּפְאָרְתְּנוּ / הרב אברהם רוזנפלד, אב"ד ווילינגטון Y
- כז. תִּשְׁבִּי בְּשָׂרְנוּ / האדמו"ר רבי מנשה קליין (מנשה הקטן) מאונגוואר צה
- כח. סֶלַח נָא אֵל (קינת "מן המצר") / הרב חיים מיכאל דב וויסמאנדל, ראש
ישיבת נייטרא ק
- כט. הַזִּכָּר מְזִכְרֵינוּ / הרב שמעון שוואב, גאב"ד "קהל עדת ישורון" ניו-יורק
..... קZ
- תפלת אַזְבָּרָה / הרבנים הראשיים לא"י קיא
- יח"ר לאחר תפלה ולמוד תורה, לעלוי נשמות הנספים קיב

בשער

לאחר השואה הנוראה אשר פקדה את עמנו בשנות הזעם תרצ"ח-תש"ה, הורו גדולי התורה כי נכון לומר ביום תשעה באב קינות על החורבן הגדול אשר בא עלינו, למען נתעורר לשוב בתשובה, נזכור את חללי בת עמנו ואת אשר עשה לנו עמלק. לפני חמישים שנה הכריז הגרמ"מ כשר זצ"ל, ראש ישיבת "שפת אמת" ובעל "תורה שלמה", כי "הכרחי לערוך ספר קינות על השואה ולהפיצו בבתי כנסיות ובבתי מדרשות", אולם לצערו לא מצא די קינות שנכתבו ע"י יהודים שומרי תומ"צ שיפרנסו ספר כזה, ולפיכך נואש מרעיון זה.

במרוצת השנים נכתבו על השואה קינות רבות, רובן ע"י גדולי הדור וראשי ישיבות, רבני קהילות ותלמידי-חכמים, אולם רובן היו פזוורות במקומות רבים ושונים אשר אין יד אדם ממשמשת בהם. מטרתו של קובץ זה היא להגשים את משאלתו של הגרמ"מ כשר, ולהפיץ את הקינות על השואה בבתי הכנסיות ובבתי המדרשות.

הרה"ח ר' פנחס הערצקא זצ"ל, מברוקלין שבארה"ב, השקיע במשך עשרות שנים את אונו ומרצו על מנת להקנות מקום של כבוד בקרב הציבור לאמירת הקינות על השואה. הוא אסף הסכמות חשובות מגדולי הדור, והדפיס והפיץ קינות רבות. בנו, הרה"ח ר' מאיר צבי הערצקא יצ"ו, ממשיך את מפעלו הגדול. תרומה חשובה נוספת בשדה זה הרים ד"ר מרדכי מאיר, שבספרו "זכר הנאקות ורעש הצעקות" (הוצאת אורחות, ירושלים תשס"ג) קיבץ את המספר הרב ביותר של קינות על השואה בפונדק אחד. לשם כך הריץ איגרות לרבים מגדולי הדור כותבי הקינות, וליקט בספרו 18 קינות בצירוף מבוא מקיף וציון המקורות בקינות.

קובץ זה נשען על עבודה כבירה זו, והחידוש שבו אינו ברעיון איסוף הקינות עצמו – שכבר הוצא אל הפועל כמה פעמים – אלא בכמות הקינות שבו, כ-30 במספר. קינות אלו נאספו מספרים ומקבצים רבים, ומתוכן רבות לא נדפסו באף אחד מקבצי הקינות על השואה שראו אור עד כה. כל הקינות נכתבו מחדש ונוקדו על-ידי, ואם ימצא בהם הקורא שגיאה כלשהי יתלה את הקולר אך ורק בצווארי. לעיתים נטיתי מן הניקוד המקורי, לפי שיקול דעתי; כמו-כן, יצרתי כתיב אחד בקובץ כולו למילות מפתח כדוגמת "אירופה", "אושוויץ" וכדו', ורק במקרים מיוחדים נותר הכתיב המקורי של מילים כגון אלו על כנו.

מספרן הגדול של הקינות הרצופות בזה מאפשר לכל יהודי ולכל קהילה לבחור את הנוסח הקרוב לליבו ביותר, מתוך מבחר גדול ככל האפשר. יש בכך משום מילוי דבריהם של גדולי הדור, אשר כתבו בהסכמותיהם למפעליו של הרה"ח ר' פנחס הערצקא כי רצוי שכל אחד יאמר את נוסח הקינה שנתחבב עליו, כפי שהורה הגרי"ש אלישיב זצ"ל: "כל קהל יבחר לו את הנוסח המקובל עליו". וכך כתבו חברי מועצה"ת של אגו"י באמריקה (הגר"מ פיינשטיין, הגר"י קמנצקי, האדמו"ר מבלאזוב, הגרי"י רודרמן והגר"מ גיפטר זצ"ל): "וכל קהל, בהוראת מנהיגו, יבחר בנוסח הקרוב לליבו להעלות בדמע את זכרונם של קדושי ישראל ולקונן עליהם". להגשמת מטרה זו, הציע הגר"א היילפרין זצ"ל, כי "אולי כדאי להוציא לאור חוברת כולל הנוסחאות השונות אשר כבר נתקבלו לאמרוך בקהילות חשובות, והבוחר יבחר".

על צורת אמירת הקינות האיר את עינינו הגרש"ם אונגאר זצ"ל, שכתב בהסכמתו: "היה מן הראוי שכל בית-המדרש יבחר להם איזה קינה, אם ממה שכבר נתחברו ע"י יראי ה' באמת, או שיתחברו ע"י מי שיש היכולת בידו. ועיין בספר 'מן המצר' לגיסי הגאון וצדיק זצ"ל שחיבר שם קינה על החרבן שלנו, וגם משם אפשר ליקח חלק ולאמרם. ובאמת לי לעצמי כבר מאז עשיתי ב' ג' קינות אשר רגיל אני לאמרם בביתי אחר הקינות בת"ב, ואם יעזור ה' אראה בל"נ לעשות [קינה] גם עבור בית מדרשינו".

לאורם של דברי גדולי הדורות הללו צעדתי כאן, והעליתי עלי ספר את כל הקינות שמצאתי בכל מקומות פזוריהן, על מנת שיפוצו בבתי כנסיות ובבתי מדרשות. צירפתי הן קינות "ממה שכבר נתחברו ע"י יראי ה' באמת", הן "שיתחברו ע"י מי שיש היכולת בידו", ובלבד שיהא מחברן יהודי יר"ש ושומר תומ"צ; אך רובן המכריע של הקינות אמנם נכתבו על-ידי גדולי ישראל בדורנו ובדור העבר.

על כותבי הקינות נמנים רבנים וראשי ישיבות מהונגריה ומגרמניה, ממצרים ומפולין, מצרפת ומסלובקיה, מרומניה ומארה"ק, מגליציה ומעיראק, ואף מתימן הרחוקה; מהם רבני חו"ל ומהם רבני א"י, מהם חסידים ומהם מתנגדים, מהם בני ספרד ומהם בני אשכנז.

כבר הדגישו גדולי הדורות כי אין בידנו לקבוע מי ראוי לחבר קינה ומי אינו ראוי, ועל כן לא נתקנה תקנה קבועה לומר קינות אלו או כולן, אלא יוצע לפני כל אחד ואחד מבחר גדול ככל האפשר, למען יבחר לו את הקינה הקרובה לליבו ביותר; יאמרנה כולה, יאמר חלקים ממנה (כפי שהציע הגרש"ם אונגאר זצ"ל לומר רק חלק מקינת "מן המצר", וכדו'), או אף יחבר לעצמו קינה בלשונו ויאמרנה לעצמו, וכל בית ישראל יבכו את השרפה אשר שרף ה'.

בין גדולי הדור שהסכימו ועודדו את אמירת הקינות על השואה בתשעה באב (באופן שכל יחיד ויחיד או כל קהל וקהל יאמר קינות כאלו בפני עצמו) היו האדמו"רים מהר"ש מבאבוב, מהר"י מנאוואמינסק, מהר"י מבלאזוב, מהרי"מ מוויז'ניץ ומהר"י מערלוי, וכן הגרי"ש אלישיב, הגרש"ז אויערבאך, הגר"מ פיינשטיין, הגר"י קמנצקי, הגרי"י רודמן, הגר"מ גיפטר, הגרא"י אונטרמן, הגר"ש וואזנר, הגר"ח פ' שיינברג, הגרי"מ לאו, הגר"מ שטרנבוך ועוד רבים. חלק מדברי גדולי הדורות בעניין אמירת הקינות על השואה נדפסים בראש קובץ זה, והם קובעים ברכה מיוחדת לעצמם, בהיותם דעת תורה מוצקה ובהירה בגודל מעלת אמירת קינות אלו ביום ט' באב.

הסכמות אלו ניתנו במקור להר"ר פנחס הערצקא ולבנו הר"ר מאיר צבי הערצקא, ונדפסו בראש הקינות לתשעה באב של מהדורת נחמת פנחס, הוצאת מכון בני משה תשס"ו (2006); הן נדפסות כאן באדיבותו של יו"ר מכון בני משה, הרה"ח ר' משה קליין שליט"א.

להלן מעט מידע על הקינות הנדפסות בזה, לפי סדר א"ב. יפורטו הקינה ושם מחברה, מאפייניה ומקומות הדפסתה.

א. **אֵיף עַל אֶנְחִי**: נתחברה בשנת תשמ"א (1981) ע"י הרב חיים סבתו, ראש ישיבת "ברכת משה" במעלה אדומים.

מאפיינים: הקינה מחולקת לקטעים מיוחדים הנאמרים ע"י חזן וקהל. כל השורות חרוזות בחרוז מבריה אחיד ("ם").

נדפסה לראשונה בקובץ "באור התורה" 2, עמ' נ"ג, ושוב בספרו "בואי הרוח", תל-אביב תשס"ח (2008), עמ' 79.

ב. **אֵיכָה תַּפְאָרְתָּנוּ (קִינָה לְנִשְׁמוֹת שֵׁשׁ מֵאוֹת רִיבּוֹא קְדוּשֵׁינוּ שֶׁנִּסְפּוּ בְשׁוֹאֵת תְּרִצֵּט-תִּשְׁ"ה)**: נתחברה בשנת תשכ"ה (1965) ע"י הרב אברהם יצחק יעקב רוזנפלד, חניך ישיבות עץ חיים ומרכז הרב, ורבה של וולינגטון (בירת ניו-זילנד).

מאפיינים: קינה בת 22 בתים. כל בית בן 3 שורות ("שלישייה"), על סדר א"ב משולש (שורות כל בית פותחות באות אחת). בשורה האחרונה בקינה חתום שמו, אברהם יצחק יעקב.

נדפסה בסדר תשעה באב שהוציא הרב רוזנפלד, "Tisha B'av Compendium", הוצאת **Judaica Press**, ניו-יורק תשמ"ג (1983), עמודים 173-175; מהדורה שנייה יו"ל בתש"ל (1970).

ג. **אֵלִי אֵלִי נִפְשִׁי בְּכִי**: נתחברה ע"י ר' יהודה לייב ביאלר (פעיל ציבור, ת"ח וסופר, יו"ר מכון הרב פראנק ומחבר סדרת "מן הגנוזים"), בעודו פליט מוורשה השב לעירו, בשנת תש"ו (1945).

מאפיינים: הקינה דומה במשקלה ובצורתה לקינה "אֵלִי צִיּוֹן וְעָרֶיךָ", ומתאימה לניגונה המיוחד. כל שתי שורות חרוזות זו בזו. מתארת את גבורת בני ישראל בכל המצבים בשואה.

נדפסה לראשונה ע"י ועד הקהילות בפולין והרבנות הראשית בפולין בשנת תש"ח (1948), ושוב בספר השירה של ר"ל ביאלר, "אשדות ימים", ירושלים תשי"ז (1957). כמו-כן בפולין תש"ח. הודפסה ע"י הרבנות הראשית לא"י בשנת תשכ"ו (1966). הרב יששכר יעקובסון הוסיף לקינה מקורות והערות, בספרו "נתיב בינה" חלק ג', הוצאת סיני, תל-אביב תשל"ג (1973), עמ' 500-503.

ד. **אֵלִי גְּאֻלִּי צִיּוֹן וְעָרֶיךָ**: נתחברה ע"י ר' שמעון קמפלר, מהעיר בוכניה, ביום ט' באב תש"ג (1943), בעיצומה של השואה. הר"ש קמפלר כתב קינה זו על חורבן קהילות ישראל בגליציה, מייד לאחר שגורש בתוך כל השרידים מבני קהילתו למחנה ההשמדה אושוויץ.

מאפיינים: הקינה מתארת את כל שאיבדה היהדות בשואה, מאדמו"רים ועד פועלים ומבתי-עלמין עד מוסדות צדקה. כל השורות חרוזות בחרוז מבריה אחיד ("ִי"). הקינה דומה במשקלה ובצורתה לקינה "אֵלִי צִיּוֹן וְעָרֶיךָ", ומתאימה לניגונה המיוחד.

ה. **אֵלִי פּוֹלִין**: נתחברה ע"י ר' יהודה לייב ביאלר, פעיל ציבור, ת"ח וסופר, יו"ר מכון הרב פראנק ומחבר סדרת "מן הגנוזים".

מאפיינים: קינה זו היא נוסח שונה של קינתו של רי"ל ביאלר "אָלי אָלי נַפְשִׁי בְּכִי".
תכנה וצורתה זהים ל"אָלי אָלי נַפְשִׁי בְּכִי".

נדפסה בספר "אם אשכחך גולה: להנצחת קדושי השואה" (בעריכת שמואל זנוויל כהנא, יהודה לייב ביאלר והרב מרדכי הכהן), תש"ט (1949), עמ' ו'-ח'.

אָמְרָר בְּכִי (גירסה מוקדמת): נתחברה ע"י הרב שלום משה הלוי אונגאר, אב"ד ור"מ נייטרא במונט-קיסקו. הרב אונגאר העיד שכתב עוד שתיים-שלוש קינות על השואה, אולם הן לא התפרסמו.

מאפיינים: הקינה כתובה ברובה בגוף ראשון יחיד, כביכול מפי יהודי שנרצח בשואה. שורותיה חרוזות זו בזו. מהשורה "אָרְרָר נָא הַבְּכִיּוֹת" ועד "אָל תִּשְׁכַּח הָרַר סִינִי" מועתק לסירוגין מקינת גיסו, הרב ווייסמאנדל. בהסכמתו למפעלו של הר"ר פנחס הערצקא כתב הרב אונגאר כי "ע"י בספר 'מִן הַמִּצְרָה' לגיסי הגאון וצדיק זצ"ל שחיבר שם קינה על החרבן שלנו, וגם משם אפשר ליקח חלק ולאמרם". כנראה לשם כך ליקט משם את החלקים הקרובים לליבו וצירפם לקינתו.

נדפסה ב"ספר חורבן אייראפע: תרצ"ט-תש"ה, אין ליכט פון תורה", מאת הרב אברהם יקותיאל יודא הכהן גראס, ניו-יורק תשמ"ז (1987), עמ' ת"ע-תע"א. מהדור' נוספת נדפסה בשנת תשנ"ג (1993).

אָמְרָר בְּכִי (גירסה מתוקנת): נתחברה ע"י הרב שלום משה הלוי אונגאר, אב"ד ור"מ נייטרא במונט-קיסקו. יודגש כי למעשה זו קינה שונה לחלוטין מהקינה הקודמת.

מאפיינים: קינה בת 9 בתים. רוב הבתים בני 4 שורות ("שלמונית") שבכל אחת 2 או 3 צלעות, החרוזות זו בזו בחרוז פנימי אחיד בכל בית. בשלושת הבתים האחרונים תפילה שייטיב ה' עם עמו ויגאלנו מצרותיו.

נדפסה בסוף הספר "קינת מן המצר" עם פירוש נר לאברהם, תשס"ז (2007), בעריכת ר' יעקב פוקס, עמ' 116-117. ר' יעקב פוקס ביאר שם, כי "קינה זו היא גרסה חדשה של הקינה שנכתבה בעבר על ידי רבי משה שלום הלוי אונגאר זצ"ל. לדברי בנו, רבי שמואל דוד אונגאר שליט"א (אב"ד ור"מ נייטרא), חלקה הראשון של הקינה בגרסתה המקורית נכתב בחפזון (והיה לרב אונגאר זצ"ל טעמים לכך). בחלקה השני הביא הרב אונגאר זצ"ל ליקוטים מתוך קינת 'מִן-הַמִּצְרָה'. רבי שמואל דוד אונגאר שליט"א מספר כי אביו תמיד הצטער על פרסום קינתו כפי שפורסמה, ובערוב ימיו כתב גרסה מתוקנת".

אָנִי אָרְעֵד וְאֶתְחַלֵּל: נתחברה ע"י הרב מנשה סלמאן שהרבני, תלמידו של ה'בן איש חי' ורבן של אבאדאן ומחמרה שבכורדיסטן, על צרת אָחִיו שבאירופה. כנראה חיברה בהיותו בעיראק בשנת ת"ש (1940).

מאפיינים: קינה בת 22 בתים. כל בית בן 4 שורות ("שלמונית"), החרוזות זו בזו בחרוז פנימי אחיד בכל בית. השורה האחרונה בכל בית חרוזה בחרוז מברית אחיד בכל הפיוט ("נו").

נדפסה בספר "שירה ופיוט של יהודי בכל בדורות האחרונים: אוסף ומבחר", בהעתקת אברהם בן-יעקב ובעריכת מאיר בניהו, הוצאת מכון בן-צבי באוניברסיטה העברית, ירושלים תש"ל (1970), ושוב בספר "ניצני היצירה העברית החדשה בבבל", מאת פרופ' לב חקק, יו"ל על-ידי מרכז מורשת יהדות בבל, אור יהודה תשס"ג (2003).

- ט. **אָנִי קָרָה קִטָּנָה**: נתחברה בשנת תשס"א (2001) ע"י האדמו"ר רבי מנשה קליין (מנשה הקטן) מאונגוואר, גאב"ד אונגוואר וראש ישיבת בית-שערים בברוקלין, כתוספת לקינתו "אָנִי הַגָּבֵר רָאָה שְׁכָר".
- מאפיינים**: קינה בת 22 שורות באקרוסטיכון אותיות א"ב, בכל שורה בין 3-5 מילים. **נדפסה** בסוף הספר "קינת מן המצר" עם פירוש נר לאברהם, תשס"ז (2007), בעריכת ר' יעקב פוקס, עמ' 124-125.
- י. **אָנִי הַגָּבֵר רָאָה שְׁכָר**: נתחברה ע"י האדמו"ר רבי מנשה קליין (מנשה הקטן) מאונגוואר, גאב"ד אונגוואר וראש ישיבת בית-שערים בברוקלין, ביום ט' באב תשל"ג (1973).
- מאפיינים**: קינה בת 14 בתים. כל בית בן 4 שורות ("שלמונית"). בכל שורה שלוש צלעות, השתיים הראשונות חרוזות זו בזו והשלישית חרוזה בחרוז פנימי ייחודי לכל בית. בקינה אקרוסטיכון לפי סדר **אתב"ש ושבת"א (=אתב"ש הפוך)** ובסופו חתימת המחבר: **מנשה הקטן חזק חזק**.
- נדפסה** בפתיחת ובסוף הקובץ "שערי הלכות", ניו-יורק תשס"ב (2002), ובספרי הרב קליין: שו"ת "משנה הלכות" חלק ר', ישראל תשל"ג (1973) וניו-יורק תשס"ט (2008), עמ' ג'-ד', וספר "פרסומי ניסא", ירושלים תשע"א, עמ' רנ"ז-רנ"ח. **נדפסה** (בשניוניים קלים) גם בסוף הספר "קינת מן המצר" עם פירוש נר לאברהם, תשס"ז (2007), בעריכת ר' יעקב פוקס, עמ' 124-123. ר' יעקב פוקס כתב לי כי שאל את הרב קליין מהו נוסח הקינה המועדף, ולפי הוראתו הדפיס בספרו זה את הנוסח המתוקן ביותר בעיני הרב קליין.
- יא. **אָנִי מַאֲמִין**: נתחברה ע"י הרב שמעון אפרתי, מתלמידי מהר"ם שפירא בישיבת חכמי לובלין, אב"ד בנדר ורב שארית הפליטה בוורשה. את הקינה חיבר בעמדו על קבר אחים בר נרצח גם אחיו.
- מאפיינים**: קינה בת 10 בתים. כל בית בן 4 שורות ("שלמונית"), החרוזות זו בזו לסירוגין. כל בית מסיים במילה "דָם". הקינה מתארת את המשיח היושב בשערי רומי ואת ישראל שאינם מתייאשים מלחכות לו למרות אכזריות הגויים.
- נדפסה** במבוא לספרו "מעמק הבכא" (שו"ת), ירושלים תש"ח (1948), עמ' 12-14.
- יב. **אֶסְפָּרָה דִּין עֲלִיָּין (קינה על השואה בשנים ה'ת"ש-ה'תש"ה)**: נתחברה ע"י הרב אביגדור הלוי נבנצל, רבה של העיר העתיקה בירושלים, ביום ט' באב תשמ"ח (1988).
- מאפיינים**: קינה בת 41 בתים, לפי סדר **א"ב משולש** עד אות נ': כל שלושה בתים פותחים באות אחת. כל בית בן 4 שורות ("שלמונית"), החרוזות זו בזו בחרוז פנימי אחיד בכל בית, ובסוף כל בית פסוק משלים מאיכה פ"ג הפותח באות בה פתח הבית ותואם לחרוז האחיד.
- נדפסה** בשם "קינה על השואה בשנים ה'ת"ש-ה'תש"ה" ע"י בית הכנסת רמב"ן, ירושלים תשמ"ח (1988).
- יג. **אֶשׁ תּוֹקֵד קֶקְרָבִי בְּהַעֲלוֹתִי עַל רוּחִי (קינה על חורבן אירופא, בשנות האימים והשואה תרצ"ח-תש"ה)**: נתחברה ע"י הרב שמואל הלוי וואזנר בעל "שבט הלוי", אב"ד ור"מ זכרון מאיר ורב קהילות חוג חת"ם סיפר ושבט הלוי.

מאפיינים: קינה קצרה בעלת חרוז מבריה בסוף כל שורה. כל שורה מונה 3 צלעות שבכל אחת מהן כ-2-4 מילים. הקינה דומה במשקלה ובצורתה לקינה הקדומה "אש תוקד בקרבי בהעלותי על לבבי" ("בצאתי ממצרים").

נדפסה ב"ספר חורבן אייראפע: תרצ"ט-תש"ה, אין ליכט פון תורה", מאת הרב אברהם יקותיאל יודא הכהן גראס, ניו-יורק תשמ"ז (1987), עמ' תס"ט. מהדר' נוספת נדפסה בשנת תשנ"ג (1993).

יד. אָמֶה פֶּן אָדָם: נתחברה ע"י ר' יהודה לייב ביאלר, פעיל ציבור, ת"ח וסופר, יו"ר מכון הרב פראנק ומחבר סדרת "מן הגנזים".

מאפיינים: לשון שירית, אינה מחורזת.

נדפסה בספרו של ד"ר מרדכי מאיר, "זכור הנאקות ורעש הצעקות", ירושלים תשס"ג (2003), עמ' ט"ו-י"ז.

טו. כָּלֶה אָבְקָה מֶר: נתחברה ע"י הרב מנחם מנדל כשר, בעל "תורה שלמה" וראש ישיבת "שפת אמת".

מאפיינים: אינה מחורזת. מוקדשת בפרט לוורשה, עירו של הרב כשר.

נדפסה בפתיחת כרך ח' של "תורה שלמה" (עמ' 9, ללא מספור), ושוב בקובץ "עץ אבות: קידוש השם בשואה בהגות בהלכה ובאגדה", ירושלים תשנ"ג (1993), עמ' 267.

טז. הַזֹּלָכֵר מִזְפִּירֵיו: נתחברה ע"י הרב שמעון שוואב, גאב"ד בולטימור ו"קהל עדת ישורון" ניו-יורק.

מאפיינים: קינה בת 22 בתים בעלי 2 שורות ("שנייה"). בכל שורה שלוש צלעות, השתיים הראשונות חרוזות זו בזו והשלישית חרוזה בחרוז פנימי ייחודי לכל בית.

נדפסה לראשונה בעברית ובאנגלית בעיתון "Jewish Tribune" ב-26 ביולי תשל"ד (1974), ושוב בתוך "קונטרס דברי דרישה והתעוררות לאמירת קינה ביום תשעה באב לזכר קדושי ישראל שנשמדו באירופה בשנות תרצ"ט-תש"ה", הר"ר פנחס הערצקא, ניו-יורק תשמ"ה (1985), וכן בסידור "תפלה למשה", ניו-יורק תשנ"ב (1992), עמ' 392-395. כמו-כן נדפסה גם בקינות לתשעה באב של הוצאת "שי למורא".

יז. הַשָּׂה אֱלֹהֵי אֶזְנֶךָ וְשִׁמְעֵךָ קוֹלִי (קינה על פרעות בהונגריה תרפ"ז): נתחברה ע"י הרב בנימין פוקס, אב"ד גראסוורדיין, על פרעות שערכו סטודנטים נוצרים אנטישמיים ביהודי גראסוורדיין ב-9 בדצמבר תרפ"ז (1927). קינה זו היא היחידה בקובץ זה שלא נכתבה על השואה עצמה, אלא על ניצניה – האנטישמיות ושנאת היהודים, שהחלו להרים ראש באירופה בשנים אלו.

מאפיינים: שורותיה חרוזות זו בזו. מתוארים בה חילול בתי הכנסת וספרי התורה, וגבורת ישראל שחרף צרותיהם עודם דבקים בה'.

נדפסה בכתב-העת "אוצר החיים" שיו"ל ע"י הרב חיים יהודה עהרנרייך בדיווא תרפ"ח (1928), כרך ד' עמ' מ"ט, ומצוטטת גם בספרו של ר' אברהם פוקס, "השואה במקורות רבניים", עמ' 81.

יח. **זָכְרוּ נָא וְקוֹנְנוּ (קינה על חורבן עם ישראל בשנות ה'ת"ש-חש"ה):** נתחברה ע"י האדמו"ר רבי שלמה הלברשטאם מבאבוב בעל "כרם שלמה" ביום ד' באב תשמ"ד (1984).

מאפיינים: קינה בת 6 בתים. כל בית בן 4 שורות ("שלמונית"), החרוזות זו בזו בחרוז פנימי אחיד בכל בית. בבאבוב נהוג לאמרה חזן וקהל בניגון פזמון "שלוש עשרה מדות", קודם הקינה "אֵלֵי צִיּוֹן וְעָרֶיהָ". גם הגר"ש אלישיב נהג לאמרה בתשעה באב. **נדפסה** בקובץ "כרם שלמה" (באבוב) ס"ט, שנת תשמ"ד (1984), עמ' ח'ט', וכן: בקובץ "זכור" ח', ירושלים תשמ"ז (1987), עמ' 16; בסידור "תפלה למשה", ניו-יורק תשנ"ב (1992); ב"לוח דינים ומנהגים" המופץ ע"י איחוד בתי הכנסת בישראל; ועוד. **חיות אֵשׁ (אֵשׁ תוֹקֵד דְּקָרְפִי עַת אֶעֱלֶה עַל זָכְרוֹנִי):** נתחברה ע"י הרב אלחנן היילפרין, גאב"ד גולדרס-גרין שבלונדון ואב"ד ראדומישלא.

מאפיינים: קינה בת 10 בתים. כל בית בן 4 שורות ("שלמונית"), החרוזות זו בזו פעמים ברצף ופעמים בסירוגין.

נדפסה בתוך "קונטרס דברי דרישה והתעוררות לאמירת קינה ביום תשעה באב לזכר קדושי ישראל שנשמדו באירופה בשנות תרצ"ט תש"ה", הר"ר פנחס הערצקא, ניו-יורק תשמ"ה (1985).

כ. **מִי יִתֵּן רֵאשֵׁי מַיִם וְעֵינַי מְקוֹר נוֹזְלִי:** נתחברה ע"י הרבנים הראשיים לא"י, כנראה הרב יצחק אייזיק הלוי הרצוג והראשון לציון הרב בן-ציון מאיר חי עוזיאל. **מאפיינים:** שורותיה חרוזות זו בזו. באמצעה מוזכרים כמה מגדולי ישראל שנרצחו בשואה: האדמו"רים מראדומסק וסוכאטשוב, רבי מנחם זעמבא הי"ד ועוד.

נדפסה בחודש אב תש"ד (1944) בקובץ "הפרדס" שנה י"ח, חוברת ה' עמ' 2.

כא. **מָלַךְ מַלְכִּים (על השואה):** נתחברה ע"י הרב יחיא הלוי אלשיך, ראש ישיבת בית אלשיך, בשנת תש"ה (1945).

מאפיינים: קינה בת 18 שורות, שבכל אחת מהן 2 צלעות. בכל צלע 9 תנועות (בלא שוואים וחטפים), וכל שורה חרוזה בחרוז מברית אחיד ("פוי").

כב. **מַעֲיָנִינוּ דְּמַעוֹת נִשְׁפָּכוֹת פְּמִים:** נתחברה ע"י הרב מנחם מענדל חכם, רבן של שאץ וגאלאץ ברומניה ואור עקיבא בא"י.

מאפיינים: קינה בת 10 בתים. בכל בית 4 או 3 שורות לסירוגין. שורותיה חרוזות זו בזו.

נדפסה בספרו "זהב מנחם" חלק ג', בני-ברק תשנ"ב, עמ' ע"ג-ע"ד.

כג. **סֶלַח נָא אֵל (קינת "מן הַמַּצָּר"):** נתחברה ע"י הרב חיים מיכאל דב ווייסמאנדל, ראש ישיבת נייטרא. הגרש"ז אויערבאך צידד באמירתה (ע"י "הליכות שלמה", פט"ו סוף הע' 36). הרב ווייסמאנדל חיבר קינות נוספות על השואה, אולם הן הושמדו ע"י הגרמנים (פוקס בספרו דלהלן, עמ' 29).

מאפיינים: קינה בת 53 בתים. כל בית בן 2 שורות החרוזות זו בזו ("שנייה"). בקינה ביקורת חריפה על הגויים (ובייחוד הנוצרים), היהדות החילונית, הציונים, הסכמי השילומים, ועוד. בתים מיוחדים מוקדשים לקינה על רבו וחותנו, הרב שמואל דוד אונגאר.

נדפסה בסוף הספר "מן המצר" של הרב ווייסמאנדל, ואח"כ פעמים רבות נוספות, בין היתר בקונטרסים שהוציא הר"ר פנחס הערצקא. ביאור ארוך לקינה זו נדפס בספר "תורת חמד", ניו-יורק תשנ"ה (1995), עמ' שצ"ו-ת"י; כמו-כן נדפס הספר "קינת מן המצר" עם פירוש נר לאברהם, תשס"ז (2007), בעריכת ר' יעקב פוקס, המבאר את הקינה באריכות ומוסיף לה רקע ומקורות.

כד. צלי שואָה ומשואָה (קינה על השואה, לתשעה באב): נתחברה ע"י הרב ישראל דב מלמד (לרנר).

מאפיינים: דומה במשקלה ובצורתה לקינה "אַלִּי צִיּוֹן וְעָרֶיךָ", ומתאימה לניגונה המיוחד. כל שתי שורות חרוזות זו בזו.

נדפסה בשנתון הרבנות הראשית "שנה בשנה" תשנ"ב (1992), עמ' 473, ובספרו של הרב לרנר "שירי מלמד", ירושלים תש"ס (2000), עמ' 29.

כה. עפעפינו יָלּוּ מִיָּם: נתחברה ע"י האדמו"ר רבי רפאל בלום, גאב"ד וראש ישיבת קאשוי.

מאפיינים: שורותיה חרוזות זו בזו, פעמים ברצף ופעמים בסירוגין.

נדפסה בתוך "קונטרס דברי דרישה והתעוררות לאמירת קינה ביום תשעה באב לזכר קדושי ישראל שנשמדו באירופה בשנות תרצ"ט תש"ה", הר"ר פנחס הערצקא, ניו-יורק תשמ"ה (1985).

כו. עַת יִשְׁכּוּ אֲבוֹתֵינוּ: נתחברה בצרפתית ע"י האחים הרב פרופ' אנדרה (אשר דב) ורישארד נָהֶר, בפברואר תש"ז (1947).

מאפיינים: כל שתי שורות חרוזות זו בזו.

נדפסה לראשונה בעיתון "**Tribune Juive**", פריז, 20 באפריל תש"נ (1990), עמ' 21-20, תחת הכותרת "**Une Qina Ecrite Pour Le 9 Av**". נדפסה בתרגומו העברי של סמי גרינברג בספרו של ד"ר מרדכי מאיר, "זכור הנאקות ורעש הצעקות", ירושלים תשס"ג (2003), עמ' נ"א-נ"ד, ובתרגומו העברי של אביב עקרוני בספר "קינות על השואה", בעריכת הרב אראל יעוז-קסט, ירושלים תשס"ז (2007), עמ' 84-86.

כז. פִּלְגֵי מִיָּם תִּרְדָּנָה צִיּוֹנוֹ עַל שֶׁכָּר וְאָבְדָן בַּת עֲמֻנָה: נתחברה ע"י האדמו"ר רבי יוחנן סופר מערלוי, גאב"ד וראש ישיבת ערלוי.

מאפיינים: קינה בת 8 בתים חחרוזים חריזה פנימית. כל בית מסתיים במילים "אוי מָה הָיָה לָנוּ", מלבד הבית האחרון.

נדפסה בתוך "קונטרס קינות על חורבן אלפי קהילות קדושות באירופה, ויושביהם - ביניהם צדיקי הדור וגדולי התורה - שנהרגו על קדושת השם בשנות הזעם תרצ"ח עד תש"ה הי"ד", נלקט ע"י הוועד להנצחת זכר קדושי אירופה, ונדפס בסוף "קינות לתשעה באב", הוצאת לוי-אפשטיין, ירושלים תשמ"ז (1987), עמ' י"א.

כח. פִּלְגֵי מִיָּם תִּרְדָּנָה צִיּוֹנוֹ עַל שֶׁשׁ מְאוֹת רַבָּנָה: נתחברה ע"י הוועד להנצחת זכר קדושי אירופה שהקים הר"ר פנחס הערצקא.

מאפיינים: קינה המפרטת את מוראות השואה על כל צורותיהן. כל שורה בעלת שתי צלעות חחרוזות זו בזו.

נדפסה בסדר "קינות לתשעה באב" שע"י מכון "בני משה", עמ' שנ"ב.

כט. **תשקי' בן שרנו:** נתחברה ע"י האדמו"ר רבי מנשה קליין (מנשה הקטן) מאונגוואר, גאב"ד אונגוואר וראש ישיבת בית-שערים בברוקלין, ביום ט' באב.

מאפיינים: בכל שורה שלוש צלעות, השתיים הראשונות חרוזות זו בזו והשלישית חרוזה בחרוז מבריה אחיד לחטיבה כולה. בראשי השורות אקרוסטיכון: **תמחה את זכר עמלק הנאצי מתחת השמים, מנשה הקטן חזק.**

נדפסה בקונטרסו "פירסומי ניסא", בתוך "הגדה של פסח עם מגיד משנה, משנה הלכות", ניו-יורק תשנ"ט (1999), עמ' ר"ע-רע"א; ובספרו "פרסומי ניסא", מהדורה חדשה, ירושלים תשע"א, עמ' רנ"ט-רס"א. נדפסה (בשינויים קלים) גם בסוף הספר "קינת מן המצר" עם פירוש נר לאברהם, תשס"ז (2007), בעריכת ר' יעקב פוקס, עמ' 125-126. ר' יעקב פוקס כתב לי כי שאל את הרב קליין מהו נוסח הקינה המועדף, ולפי הוראתו הדפיס בספרו זה את הנוסח המתוקן ביותר בעיני הרב קליין.

בסוף הקובץ נוספה **תפילת אוכרה** לקרבנות השואה שנתקנה בשנת תש"ד (1944) ע"י הרבנים הראשיים לארץ ישראל, הרב ר' יצחק אייזיק הרצוג והרב ר' בן-ציון מאיר חי עוזיאל (**נדפסה** בקובץ "הפרדס" שנה י"ח, חוברת ג' עמ' 3, סיון תש"ד), ולאחריה **יה"ר לאחר תפילה ולימוד תורה**, לע"נ הנספים.

דברי גדולי התורה

בעניין אמירת הקינות על השואה

ניתנו להר"ר פנחס הערצקא זצ"ל ולבנו הר"ר מאיר צבי יצ"ו

שלמה הברשטאם

אבד"ק באבוב

יום ג' לסדר "ראשית גוים עמלק ואחריתו עדי אובד" תדש"ס לפ"ק.

לכבוד ידידי היקר הנגיד הנכבד המפואר כש"ת מו"ה פנחס הערצקא מ'.

גם אני מצטרף בצרופי דרבנן גדולי דורנו שהסכימו לתקן לעשות זכרון קדושים בכל בתי כנסיות ובתי מדרשות בכל תפוצות ישראל שינהגו ביום ט' באב יום חורבן בית מקדשנו לומר קינה מיוחדת על חורבן האיום והנורא בזמננו שנהרגו ונשרפו ונחנקו אלפי אלפים קדושים וטהורים גאוני התורה ראשי ישיבות ותלמידיהן צדיקים וחסידים וכל המון בית ישראל אנשים ונשים וטף במיתות משונות ואכזריות אשר לא יאומן כי יסופר ותקצר היריעה מהכיל.

וכאשר אנו רואים שברבות הימים והעתים משתכח ונשתקע מלכות בני אדם עד כדי כך שגם האודים המוצלים מאש גם הם בעצמם לא עולה על לבם לספור ולקונן על האבדה הגדולה עטרת תפארת בית ישראל הקדושים הי"ד לזאת גם דעתי מסכמת לדעת הרבנים הגדולים כנ"ל.

והשי"ת ברחמיו ישמע קול צעקתנו ויחיש וימהר גאולתנו בביאת גו' צ ב"ב.

הכ"ד המחכה לראות בנחמת ציון וירושלים.

(נ"י) שלמה הברשטאם
אקד"מ קאמניץ י"א

גילוי דעת מאת חברי מועצת גדולי התורה שע"י אגודת ישראל באמריקה

נדרשנו ונשאלנו מאחינו שוחרי תורה ותושיה הכואבים ללא הרף על שבר בת עמנו, ששת מיליון קדושי ישראל שנשמדו באירופה ע"י הצוררים ימ"ש מלפני ארבעים שנה. הן החורבן האיום של כל אלה אוכלסי ישראל מי ישערנו ומי יתארנו. הלוא לא היתה צרה כזאת לישראל מיום חורבן בית המקדש וגלות יהודה מארצה. אמנם כן, דורש דמים אותם זכר. ובודאי לא שכח צעקת ענוים ודמם לא ינקה. אך לנו ולבנינו הרי צפויה הסכנה כי במרוצת הזמן ובהרגל החיים פן יפוג הכאב מלבנו, ופן ישתכח חלילה מזכרוננו גודל האסון ועומק הצרה אשר באתנו. כי דור הולך ודור בא, ושרידי החרב אשר אתנו, אלה אשר ראו בעיניהם ואשר סבלו על בשרם את טרף השואה, מתמעטים והולכים בעוה"ר. ובנים אשר יולדו, דור החדש אשר לא ראה את תפארת בית ישראל וקדושיהו שעלו על המוקד, איך יזכרו את גאון יעקב אשר נפל ובמה יתעוררו להוריד דמעה על השריפה אשר שרף השם.

על כן ראינו לנכון להסכים לעצת רבים וטובים, לעשות זכר ואבל ביום המר תשעה באב, יום אשר הוקבע בו בכ" לדורות, לבכות ולהתאונן גם על קדושי אירופה, לקונן עליהם בציבור ולשפוך כמים לבנו על אובדן שש מאות רבבות ישראל אשר נפלו בידי הרשעים הארורים, ולזאת נראה הדבר ראוי ויאה לכל ביהכ"נ ועדה, בהורמנא מרבותיהם, להוסיף קינה מיוחדת ולאמרה אחר סדר-קינות הנדפס קודם שמסיימים בפזמון אלי ציון ועריה, וכבר נתחברו על זה קינות רצויות, ספוגות צער ונהי, מגדולי הרבנים ואנשי מעלה. וכל קהל, בהוראת מנהיגו, יבחר בנוסח הקרוב ללבו להעלות בדמיו את זכרונם של קדושי ישראל, ולקונן עליהם בשפתים דולקות ובלב קרוע ומורתח. ויה"ר שנזכה מתוך כך לתשובה שלימה לאבינו שבשמים ולעורר רחמיו על עמו השבור והרצוק, ויזכנו במהרה לראות בנחמת ציון וירושלים ובביאת משיח צדקנו אכי"ר.

ז' טבת תשד"ס.

הכו"ח לכבוד התורה והמצוה

יעקב קמנצקי

משה פיינשטיין

יעקב יצחק הלוי רודרמן

ישראל שפירא מבלוזוב

מרדכי גיפטר

יוסף שלו' אלישיב

ירושלים

ב"ה ז' תמוז תשמ"ה

לכבוד הנכבד הר"ר פנחס הערצקא שליט"א.

ברכה ושלו' רב.

מכתבו מיום ט' בסיון תשמ"ה קבלתי וע"ד הרעיון אשר הגה ברוחו לתקן קינה מיוחדת לאומרה בציבור – ביום שנקבע בו בכ" לדורות על עם ד' שנשמדו בשנות השואה, בשנים תרצ"ט-תש"ה ואשר נתבקשתי גם אני להביע את הסכמתי לכך.

הנה אין ספק כי הדבר נחוץ ונכון עד מאד ומזקנים נתבונן כי עשו דורות הראשונים בחורבן הקהלות בשנת תתנ"ו שחיברו קנות ע"ז וצירפום לסדר הקינות אשר יקוננו עם ישורון על חורבן שריפת בית אלקינו האולם והבירה.

והואיל ולא הגענו ל"אגודים – לשפון תחינה" ורחוק הדבר לחבר קינה שעלי' תבא הסכמת כל חכמי הדור ולכן כל קהל יבחר לו את הנוסח המקובל עליו עד שיהי' צום הרביעי וצום החמישי צום השביעי וצום העשירי לבית יהודה לששון ולשמחה

וד' יאזין לקול שועתינו ימהר ישועה ויחיש גאולה.

בצפ' לתשועת ד'

שלמה זלמן אויערבאך

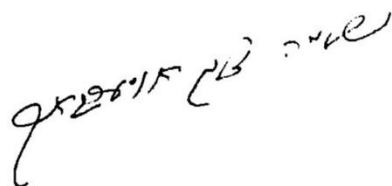
פעיה"ק ירושלים תובב"א

ב"ה, חדש סיון תשמ"ה

ישפות ד' שלום וברכה, וכט"ס להאי גברא יקירא הר"ר פנחס הערצקא הי"ו.

קבלתי את מכתבו והנני מבין יפה וגם מצטרף ללבו הסוער ע"י זה שמחשים ואין קובעים לתקן קינה כללית ואחידה לכל הכלל ישראל לקונן בלב מר ביום המר של חורבן בית קדשנו על השואה האיומה והנוראה שעם ד' נתיסר בה ואשר היא כאילו ח"ו הולכת ונשכחת. אולם לדאבוני לעת כזאת במצב הקשה שאנו נמצאים בו חושבני שזה כמעט בלתי אפשרי, אך אפשר שקינתו של הגה"צ מוה"ר מיכאל דוב ווייסמאנדל זצ"ל או החלקים ממנה שהם שוים לכל, אפשר שהיא תתקבל על כולם בגלל הזכויות המיוחדות שיש לאיש בגלל זה.

והנני מסיים בתפלה לד' נקום לעינינו נקמת דם עבדיך, וד' הטוב הרוצה בעמו ישוב ירחמנו ברוב חסדו ויחיש לנו ישע ופדות בביאת משיח צדקנו א"ס

שמואל הלוי ואזנר

רב אב"ד ור"מ זכרון מאיר, בני ברק

ב"ה, יום עש"ק וישב תשד"ם לפ"ק

כבוד ידידנו החשוב ומכובד ש"ב ר' פנחס הערצקא לאוי"ט.

אחדשה"ט באהבה, אשר כב' מעל' התעורר לדבר מצוה בענין האסון הנורא שעבר על עמינו מלפני יותר ממ' שנה – והי' אז ברור שדבר כזה לא ישכח לעולם כי לא היתה שואה כזאת מימות בריאת העולם. אבל לדאבונינו מה שחזה הגאון הצ' ר' מיכאל דוב וייסמנדל זצלה"ה נתאמת שיבא הזמן שירצו להשכיח גם זה, והדורות הבאים לא יאמינו לנו – ונוספו גם אלה על שונאינו מחנכים מאומות העולם שמטעמים שונים רוצים לשקר בכל הענין ולהכחיש כאלו לא הי' ולא נברא גזרה הנוראה הלזו, וגזירה גדולה כזאת מטיל עלינו לדורות עולם החיוב לפשפש בדרכינו ע"ד שכ' הרמב"ם פ"א מה' תענית ה"ב ה"ג שהחיוב להתבונן בגזירה זו כדי שהתבוננות הזאת תביא אותנו לתשובה ומע"ט באמרינו על מה עשה ה' ככה לארץ הזאת ומה חרי אף הגדול הזה.

וע"כ מחזקינא טיבותא למע"כ ולכל העוזרים לו שרוצים לחבר קינה על חורבן הנורא הזה שיאמרו אותה בט"ב שעכ"פ פעם אחת נוריד כנחל דמעה על שבר בת עמי.

וגם מטעם אחר אסור לשכוח מעשה עמלק של המשמידים הארורים ע"פ מש"כ החינוך בפ' כי תצא בענין מחיית העמלק שמצוה לזכור שנאתו, ואע"פ שאין בידינו הכח למחות הרשעים, אבל מצוה לזכור מעשיו הרעים שעשו לעמינו עם ה' וכל הקם נגד ישראל כאלו קם נגד הקב"ה כארז"ל, ע"כ ברוך יהי' כב' שנתעורר לדבר הגדול הזה.

וכדאי מאוד לעשות פעולות שהמלמדים בבתי חינוך השונים יתיחדו הדבור על הנושא הנ"ל כדי שידע דור העתיד כמה דור העבר קדש את ה' והמית עצמו על קדושת שמו יתברך.

והריני דו"ש באהבה, ידידכם עוז, מצפה לרחמי ה'

שמואל הלוי ואזנר

ב"ה, היות שמצות אביכם בתיקון הקינות לתשעה באב נתקבלו בכלל ישראל, והם לזכר נשמתו הטהורה של אביכם מורנו ר' פנחס הערצקא ז"ל, טוב עשיתם שמדפיסים קינות ההם בשלמות, ולא ישמע עוד שוד ושבר בכלל ישראל.

*הי"ו. חתום ביום ח' שבט תש"ד
בית המדרש
אברהם יצחק ויצחק*

משה שטערן

אב"ד דעברעצין ונייהיזל יצ"ו
בעהמ"ח שו"ת באר משה ז"ח
בלאאמו"ר הרא"ש, בעמ"ח ספרי גפי אש ומליצי אש וש"ס
ברוקלין יע"א

בעזה"ת

מלא חפנים טיבותא נחזיק למע"כ
ידידינו איש יקר רוח מו"ה פנחס הערצקא
נ"י חד מבע"ב חשובים שבקהלתינו
שקיבל על עצמו דבר שתמיד מרחפת
לעינינו רק מכח אל הפועל לא הבאנו היינו
לקבוע קינה ביום המר והנמהר ט"ב
שנקבע לבכיות לדורות בין הקינות על
הששה מליאנען אחינו בני ישראל
שנאבדו באופן איום ונורא בהרג בחניקה
בסקילה ובשריפה ע"י הרשעים הארורים
הנאצים רוצחי עמינו ימ"ש נא ונא בלשון
בקשה לקבלו בפנים יפות ולהאזין
למבוקשתו, אני מצדי מסכים לסדר
קינה ולאמרה בסוף הקינות קודם 'אלי
ציון' ומעומקא דלבאי אבקש ואתחנן
להסכים ולחבר קינה זו וכל מי שרוצה
לקבוע איזה פסוקים בקינה אדרבה
ואדרבה יעלה על כתב רצונו הטוב וכח
דרבים עדיף ומהני. ידעו דורות הבאים
אחרינו מה שעבר עלינו וחלילה לא ישכח
מזרעינו עד נזכה לקבל פני משיח צדקינו
בקרוב בב"א

וע"ז בעה"ח ד' אייר י"ט למטמוני"ם
שנת תשמ"ג לפ"ק, פה ברוקלין יצ"ו.

משה שטערן
אב"ד דעברעצין

הרב חיים פנחס שיינברג

ראש ישיבת "תורה אור"
ומורה הוראה דקרית מטרסדורף
ירושלים

בע"ה

החזה"ש אל מע"כ הרבני כש"ת
מוה"ר פנחס הערצקא נ"י.
אחדשה"ט.

גם דעתי מסכמת להענין הנעלה
והנשגב לעשות זכרון ביום חורבן בית
קדשנו תשעה באב עבור קדושי עמינו
שנהרגו ונרצחו במיתות משונות
ואכזריות בשנות הזעם ע"י הרשעים
הארורים ימ"ש, וכבר חברו ותקנו כמה
רבנים וגאונים שליט"א קינה מיוחדת
עבורם, ובאמת יפה ונכון עשו להציב
יד ושם לחללי בת עמי הי"ד.

ונזכה בעגלא ובזמן קרוב לראות
בישועתן של ישראל ובנחמת ציון
וירושלים בב"א.

ובעה"ח ז' ניסן תשמ"ה לפ"ק

חיים פנחס שיינברג

שלו' משה הלוי אונגאר

אבדק"ק ור"מ נייטרא

מאונט קסקא יצ"ו

ב"ה א' לסדר אחרי מות קדושים תשמ"ג לפ"ק.
שלום וברכה לכבוד ידידי הנעלה
והמרומם בתוי"ט יראת ה' אוצרו עוסק
במצות מו"ה ר' פנחס הערצקא הי"ו.

עמוס הטרדות אני בפרט בתחילת הזמן
וע"כ אבא בקוצר אמרים בדבר שדברנו
בשבוע העברה בענין אשר מעכ"ת ידידי נ"י
הי' מעורר, למה אין עושים שום זכר בבתי
כנסיות ומדרשות לקדושים וטהורים שנהרגו
בעה"ר במיתות אכזריות בעיניו וקישוי
השעבוד ריבי רבבות הי"ד כמו שלא הי'
עוד כזה מזמן חרבן בית אלקינו הלא תקנו
לומר קנות על גזירות שהיו בשנת תתנ"ו
ושנת ת"ח אשר אומרים אותם עוד עד היום
הזה כל בית ישראל ברוב התעוררות וכן תקנו
לומר פיוטים בין פסח לשבועות על גזירות
שהיו אז – הלא בדורינו היו בעה"ר הגזירות
וההריגות אלפי פעמים יותר גדולים עכ"פ
בכמות – ואיך לא חששו רבותינו שבגולה
שבמשך הזמן ישכחו הכל בפרט בנינו ונכדינו
– ובאמת הוא תמיה רבתי – והאמת הוא

כי גם זה סימן לדור יתום וחשכת הגלות אשר אנו שרויים בה – כי אז היו גדולים וצדיקים
אשר דבריהם נתקבלו לכל הדור ועתה בעה"ר וכו'.

עכ"ז הי' מן הראוי שכל בית המדרש יבחר להם איזה קינה אם ממה שכבר נתחברו ע"י יראי ה'
באמת או שיתחברו ע"י מי שיש היכולת בידו – ועיין בספר מן המצר לגיסי הגאון וצדיק זצ"ל
שחיבר שם קינה על החרבן שלנו וגם משם אפשר ליקח חלק ולאמרם ובאמת לי לעצמי כבר מאז
עשיתי ב' ג' קינות אשר רגיל אני לאמרם בביתי אחר הקינות בת"ב, ואם יעזור ה' אראה בל"ג
לעשות גם עבור בית מדרשינו וה' ברחמי יקרב קץ הפלאות ומתוך צרות ישמיענו ישועות
הנבאות לראות בבנין בית הבחירות ותחת קינים לומר שירות אודך ה' כי אנפת בי וגו'.

י"ב י"ג י"ד י"ה י"ו י"ז י"ח י"ט
י"א י"ב י"ג י"ד י"ה י"ו י"ז י"ח י"ט

בית כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

רח' אהבת שלום 13-15

קרית ויזניץ, בני ברק 51111, טל. 748494

בס"ד, אדר תשמ"ו

החיים והשלום וכו"ס לידידנו הנכבד
והנעלה הרה"ג ר' פנחס הרצקא הי"ו
ברוקלין יצ"ו.

אחדשה"ט באה"ר.

הנני בזה להביע בשם כ"ק מרן אדמו"ר
שליט"א את ברכת קדשו לכב' על
השתדלותו בלו"ג שלא ישתכח השואה
האיומה שעברה על עמינו ע"י העמלק
הגרמני ושאר שונאי ישראל ימש"ו.

יעזור השי"ת ונזכה בקרוב להבטחת
תוה"ק "כי דם עבדיו יקום ונקם ישיב
לצריו" בישועת כלל ישראל ברחמים
גדולים בביאת גואל צדק בב"א.

הכו"ת בפקודת הקודש

י"א י"ב י"ג י"ד י"ה י"ו י"ז י"ח י"ט

בית כ"ק אדמו"ר שליט"א
קרית ויזניץ, בני-ברק
טל. 74 84 94 - 74 90 57

אלחנן בהר"ר דוד ז"ל היילפרין

מרדומישלא-קאשוי רב ור"מ בלונדון ג.וו.
חבר הרבנות דהתאחדות קהלות החרדים

בעזה"י

אור ליום ג' שנכפל בו כי טוב, פ' מקץ קץ שם לחושך תשד"ם לפ"ק פה לונדון יצ"ו
החיים והשלו' וכל טוב סלה, למכירנו הנגיד הנכבד וכו' וכו' מו"ה פינחס ב"ר יעקב
הערצקא, הי"ו, בעוב"י באראפארק, ברוקלין נ.י. יצ"ו.

אחדשה"ט, בקשר לדברינו על דבר צערו ודאגתו בצרתן של ישראל, ממה שעבר עלינו
ועל אבותינו הקוה"ט מימות מלחמה העולמית האחרונה, עבר קציר כלה קיץ ועדיין לא
נושענו, ה' ירחם. ושונאינו ומבזינו ימ"ש, פועלים בכל כלי מכשיריהם להשיכח כל
אכזריותם מלב המונים, ומי ישוער תוצאות כאלו. ונפש כבודו נ"י התעורר ומעורר לילך
בעקבי הצאן הראשונים כמלאכים, לנסח קינה מסוגלת לחרוט עלי לבבות אלפי ישראל,
את מה שקרה לכולנו בדור האחרון, ולאמרה בעת שפיכת שיח צאן קדשים לפני שומע קול
שועת עתירות עמו ישראל ברחמים.

ראיתי ביד כבודו נ"י נוסחאות רבות, גם צרפתי נוסח הנאמר במדרשי, ביום המר
והנמנהר ט' באב, יום חורבן בית מקדשנו וכו' וכו', בוודאי למותר להגיד כי כמוני כמוהו,
חבר אני לכל אשר יראוך, כתוב. ומה שיוסכם מגאוני וצדיקי הדור שליט"א יקובל
ברצות ה'. אמנם הייתי מציע לכבודו נ"י להציע לפני הגדולים שליט"א, אולי כדאי
להוציא לאור חוברת כולל הנוסחאות השונות אשר כבר נתקבלו לאומרן בקהלות
חשובות, והבוחר יבחר. כי לדאבוני איני רואה דרך להצליח לקבל הסכמה מנוסח אחיד,
בדור הזה אשר התורה נעשית עדרים עדרים (נ"א קרעים קרעים), ורק העושה שלו'
במרומיו, הוא יעשה שלו' עלינו ועל כל ישראל, וישלח לנו משיחו הולך תמים, ויבשר
לנו בשורות טובות וניחומים, ואז ינקום ה' נקמות דמים, ועמו וצאן מרעיתו יוושע
ברחמים, בב"א.

מוקירו הדורש שלומו וטובו, ומברכו בכל הטוב סלה.

יוחנן בהגמהר"מ זצ"ל סופר

אבדק"ק ערלוי יצ"ו

בעיה"ק ירושלים תובב"א

בס"ד, אור ליום כ"ג סיון תשס"ה לפ"ק.
לכבוד ש"ב המו"מ בתו"י מו"ה משה
קליין נ"י בן הרב הגאון המפואר מו"ה
אשר אנשיל זצ"ל אבדק"ק וואשרהעלי.

אחדשה"ט – בתשובה למכתבו הנה
בכל בתי מדרשי יד סופר בארה"ק הונהג
לומר הקינה שחיברנו על השבר הנורא
הריגת ששה מליוני יהודים הי"ד אחרי
הקינה של רבינו קלונימוס ב"ר יהודה על
גזירת תתנ"ו על הרוגי קהילות שפירא
ורמייזא ומגנצא. – וכן נכון לדעתנו
לומר שם קינות על הנ"ל.

ודבר חשוב מאד להוציא הקינות של
ת"ב עם הפירוש היקר והנפלא, בצירוף
הקינות החדשות הנ"ל, כאשר נתעורר
לזה הרה"ח מו"ה מאיר צבי הערצקא הי"ו
להוציאו לאור לעילוי נשמת אביו הדגול
תפארת הבעלי בתים מו"ה פנחס ז"ל
מילדי ק"ק פ"ב יע"א, אשר השתדל כל
ימיו בהפצת קינות הנ"ל, והנני מברכו
שיזכה לברך על המוגמר בקרוב.

כ"ד המעתיר ומצפה לביאת גואל צדק
בימים הקרובים ממש וימי אבל יתהפכו
לבית ישראל לשמחה ולששון אכ"ר.

והנני חותם בדשה"ט ושל' הרב מאיר
צבי הערצקא הי"ו.

שמחה בונם בלאאמו"ר שמואל זצוק"ל זי"ע עהרענפעלד

אב"ד דק"ק מאטערסדארף יע"א

ור"מ דישיבה ומתיבתא חתן סופר

בנו יארק יע"א

ד' לס' וירא אליכם כבוד ה' תשמ"ה לפ"ק.

בימי הספירה נזכה לבנין בית הבחירה ובתוכם ידידנו הרבני הנכבד והמפואר כש"ת מוה"ר פנחס הערצקא נ"ו.

אצטרף בזה לדברי הרבנים הגוה"צ שליט"א שדבר גדול עשה מע"כ נ"י בעמיו לעשות שם עולם וזכרון נצח לקדושי עמינו שנהרגו ונרצחו רח"ל במיתות משונות ואכזריות בשנות הזעם הי"ד, וכמה וכמה קהילות קדושות חרבו ושממו, נשמו בתי כנסיות ובתי מדרשות אשר אבן מקיר תזעק וכפיס מעץ יעננה תורה ויר"ש אין זכר למו ודרכי ציון אבילות בעוה"ר, ע"כ אף זרועי תאמצנו בפעולותיו הברוכות לקבוע קינה מיוחדת לזכרם הטהור ביום צום תעניתנו תשעה באב, ואי"ה בל"נ נעשה בענין זה גם בקהלתנו, וה' הטוב יאמר לצרותינו די ונזכה לראות בנחמת ציון וירושלים ובישועתן של ישראל בב"א.

ידידו מוקירו ומכבדו.

ועתה קם בנו ידידי חביבי מחו' הרבני הנגיד המפואר רודף צדקה וחסד מוהר"ר מאיר צבי נ"י לעשות נחת רוח לעילוי נשמת אביו המנוח ז"ל, להוציא את הקינות בכלי מפואר עם פי' נאה ומספיק ונוסף ע"ז גם לקט הלכות נבחרות ע"י ש"ב האברך המו"מ בתוי"ש משה קליין נ"י בן לש"ב הרה"ג המפואר אשר אנשיל זצ"ל קליין אב"ד וואשרהעלי.

ודבר גדול עשה להדפיס את הקינות על חורבן הקהלות באירופה בשנות הזעם עם ביאור המילות בתוך הקינות כנהוג בכמה קהילות לאומרם, וזכות אבותיו תעמוד לו ולב"ב היקרים שיחי' שעשו דבר גדול זה.

ובעה"ח יום ה' לס' באר חפרוה שרים כרוה נדיבי העם, תשס"ה לפ"ק.

ה' שמחה בונם בלאאמו"ר שמואל זצוק"ל זי"ע
אב"ד דק"ק מאטערסדארף יע"א

שמואל קמנצקי

ראש הישיבה
דפילאדעלפיא

בס"ד ל"ד למטמונים תשס"ו

למע"כ הרבני הנכבד והנעלה ר' מאיר צבי הערצקא שליט"א

ראיתי מכתבי המסכימים מגדולי ישראל לאביו הרה"ח ר' פנחס
זצ"ל איך שראוי לחזק את ענין זכור ימות עולם לידע מה נאבד
בחורבן אירופה, קהילות קדושות, צדיקים, קדושי עליון, אנשים נשים
וטף באופן טראגי.

כבר נתקבל ע"י גדולי עולם להכניס בהקינוט של יום המר יום
שהוכפלו בו הצרות שמחוייבים לזכור ולהזכיר ולא לשכוח ולבכות
על קדושי עליון.

תקותי שיקבל הקב"ה את תפלתנו וישמע צעקתנו וירחם עלינו
ויזכנו לראות משיח צדקנו במהרה.

הכותב וחותם בדמעה

סדר הקינות

**א. זָכְרוּ נָא וְקוֹנְנוּ / האדמו"ר רבי שלמה הלברשטאם
מבאבוב**

זָכְרוּ נָא וְקוֹנְנוּ כָּל יִשְׂרָאֵל, קוֹלְכֶם יִשְׁמַע בְּרָמָה
כִּי הִשְׁמִידָה גְּרַמְנִיָּה אֶת עַמּוֹנוּ בִּימֵי זַעַם הַמִּלְחָמָה
בְּמִיתוֹת מְשֻׁנוֹת אֲכָזְרִיּוֹת, בְּרָעַב וּבְצָמָא
אֶל תִּשְׁכַּחוּ בְּכָל הַדּוֹרוֹת, עַדִּי תִזְכּוּ לִרְאוֹת בְּנִחְמָה:

צַעֲקָתָם וּבְכִיּוֹתֵיהֶם, צְפוּפִים וּסְגוּרִים בְּקְרוֹנִים
כִּצְאָן לְטֹבַח יוֹכְלוּ לְשַׁרְפָּה בְּבִשּׁוּנִים
קוֹל שׁוֹנֶה יִזְכֹּר תַּמִּיד לְפָנַי שׁוֹכֵן מְעוֹנִים
בְּקֶרֶאֱם שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, מִסְּרוּ נַפְשָׁם לְאֱדוֹנֵי הָאֱדוֹנִים:

רֵאשֵׁי יְשִׁיבוֹת וְתַלְמִידֵיהֶם, וְהַמּוֹנֵי עִמּוֹד שְׁמָה
הַעֲבִידוּם בְּעֲנֻיִים קָשִׁים, וְהִרְגוּם בְּיַד רָמָה
דְּמֵי יְלָדִים רַבִּים צוֹעֲקִים אֵלֶיךָ מִן הָאֲדָמָה
נָקוּם נִקְמַת טָף וְנָשִׁים, לֹא תַחֲיֶה כָּל נִשְׁמָה:

על שרפת אלפי מדרשות ובתי כנסיות
 רבבות ספרי תורה ולומדיה, נקונן בשאיות
 שלחו באש מקדשי אל, הציתו ועינינו צופיות
 ישלם המבעיר את הבערה, ידין בגוים מלא גויות:

ועקו שמים ואדמה על אלפי עירות מבצרי תורה
 ארצות אירופה וקהלותיה, נוחלי ומקמי מסורה
 צדיקים וקנים וחסידים, דבקי אמונה מהורה
 מיום גלינו מארצנו לא היה כזה כליון נורא:

רחם על שאריתנו, הבט נא משמים
 למחנות הקדושים, פי עשר ביוצאי מצרים
 קומם בית קדשנו, ונחמנו בכפלים
 רוממנו וחיאנו לציון וירושלים:

**ב. אֵשׁ תִּוּקַּד בְּקֶרְבִּי בְּהַעֲלוֹתִי עַל רוּחִי / הָרַב שְׁמוּאֵל הַלֹּוִי
וּוֹאזְנֵר, אֲבִ"ד וּרִ"מ זְכוּרֹן מֵאִיר וּבַעַל "שֶׁבֶט הַלֹּוִי"**

אֵשׁ תִּוּקַּד בְּקֶרְבִּי / בְּהַעֲלוֹתִי עַל רוּחִי / הָרַבֵּן עֲדַתִּי

קִינִים אֲגִידָה / בְּזִכְרִי קְדוּשִׁי / עֶרְכָּה שְׁמִיחָתִי

קַהֲלוֹת קָדֵשׁ / לִוְמֵדֵי תוֹרָתִי / מַחְזִיקִים בְּבְרִיתִי

נִחְרְבוּ וְנִשְׁרָפוּ / נִחְנָקוּ וְנִהָרְגוּ / אוֹי לִי כִי חָטֵאתִי

בְּזִבְחִים וְעוֹלוֹת / עָלוּ מִזְבֵּחַה / לְכַפֵּר מִשׁוּבָתִי

בְּנֵי צִיּוֹן הִיָּקְרִים / בַּחֲוֵרֵי חֶמֶד / לִוְמֵדֵי תוֹרָתִי

גוֹלֵת אִירוּשָׁה / מָקוֹם אֲבוֹתֵי רַבּוֹתֵי / הַבָּאֵר שְׁפָרִיתִי

נִהַפְּךָ לָדֵם וְאֵשׁ / מִקּוֹרֵי דְמָעָה / אֲהָהּ בִּי נִדְמִיתִי

אִיכָה נִשְׁמְדוּ / לְעֵינַי בְּנֵי עַמִּי / אֲבָדָה תִּקְוַתִּי

אֶלְפֵי רַבּוֹת / עָלוּ עַל מוֹקְדָה / מִי יִתֵּן תַּמְוֶרֶתִּי

חֲתָנִים וְכֵלוֹת / זִקְנִים וְזִקְנוֹת / מִי יִתֵּן חֲלִיפָתִי

הַשְׁמֵר לָךְ / פֶּן תִּשְׁפַּח מַעַשׂ עֲמָלֶךָ / מַחְרִיב בְּגִסְתִּי

עֲדִי יִנָּקֵם ה' / נִקְמַת עַמּוֹ / יִבְנֶה אֶת בֵּיתִי

אֲנֵא ה' נָקֵם / נִקְמַת עֲבָדֶיךָ / וְהִשָּׁב אֶת שְׁבוֹתִי

יְקוֹמוּן מִתֶּיךָ / וַיְחִיוּ צְדִיקֶיךָ / וְאֵז אֲסִיר אֲבָלָתִי:

ג. פִּלְגֵי מַיִם תִּרְדְּנָה עֵינֵינוּ עַל שֹׁכֵר וְאֹכֵל בֵּית עַמָּנוּ / הַאֲדַמּוּ"ר רַבִּי יוֹחָנָן סוֹפֵר מַעֲרָלוֹי

פִּלְגֵי מַיִם תִּרְדְּנָה עֵינֵינוּ עַל שֹׁכֵר וְאֹכֵל בֵּית עַמָּנוּ
בְּאַרְצוֹת אִירוּפָּה הָיוּ פְּזוּרִים מִחֲמַדֵּי עֵינֵינוּ
אֹי בִשְׁנוֹת תְּדֻמִּים תִּרְצ"ח-תש"ה נִגְדָּעָה קִרְנֵנוּ
נִלְמָוִדִים שְׂבוּרִים רְצוּצִים נִשְׁאַרְנוּ בְּהִמָּתֵת אֲחֵינוּ
אֹי מָה הָיָה לָנוּ:

קִהְלוֹת קְדוּשׁוֹת לְמַאֲוֹת וְאַלְפִים
זְמַנִּים וְזִמְנוֹת עִם עוֹלָלִים וְיוֹנְקִים
הִגְלּוּ בְּאַכְזָרִיוֹת כְּצֹאן לְמִבְחִים
אֹי מָה הָיָה לָנוּ:

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תִּקְדוּשִׁים, יְקָרִים מְפֹזִים וּפְגִינִים
בְּרִמּוֹן בְּמִצְוֹת מְלֵאִים, נְהַרְגִים נְחַנְקִים וְנִשְׂרָפִים
שְׂמַע יִשְׂרָאֵל זֹעֲקִים
אֹי מָה הָיָה לָנוּ:

אֶרְצִי לְבָנוֹן אֲדִירֵי הַתּוֹרָה
 בְּעָלֵי בָתִּים מַפְלָאִים בִּירָאָה טְהוֹרָה
 צִדְקָה וְחֶסֶד עוֹשִׂים בְּתַפְאָרָה
 נִרְצָחוּ וְלֹא זָכוּ לְקַבּוּרָה
 אִי מָה הָיָה לָנוּ:

נָשִׁים צִדְקָנִיּוֹת וְרַחֲמָנִיּוֹת, בָּנוֹת צִיּוֹן הַמְחַלְלוֹת
 הַתְּנִינִים וְכִלּוֹת, אֲחִים וְאֲחֻיּוֹת
 עַל הַמוֹקֵד בִּיחָד נִתְּנוּ כְּעוֹלוֹת
 אִי מָה הָיָה לָנוּ:

בַּחֲוֵירֵי הָמוֹד וְתִינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן
 הוֹרִיָּהֶם צִפּוּ לַחֲפָה לְהַכְנִיֵסָן
 עַל יְדֵי הַצּוֹרְרִים הָאֲרוּרִים נִקְטְפוּ בְּאֶבֶם
 וּבִמְיֻתוֹת מִשְׁנֹת הוֹצִיאוּ נִשְׁמָתָם
 אִי מָה הָיָה לָנוּ:

קִינָה אַעֲזוֹרֵר וְאֶזְעַק בְּנַפְשׁ מָרָה
 עַל שֹׁכֵר בֵּת עַמִּי אֲבָבָה וְאִילָלָה
 מִי יִתֵּן עֵינֵי מוֹיֵם וְעַפְעָפִי מְקוֹר דְּמָעָה

לְעֹשֶׂר פְּעָמִים שְׂשִׁים רְבֹוא מֵאַחֲנֵנוּ אֶסְפְּדָה
 אֶרִיד בְּשִׁיחֵי וְאַחֲוִמָּה וְקוֹל נְהִי אֶרִימָה
 אִזִּי מָה הָיָה לָנוּ:

נָא אֵב רַחֲמֵן אֲשֶׁר פָּעֲלָךְ תַּמִּים
 נָקָם נִקְמַת דָּם עֲבָדֶיךָ וְשִׁפְךָ חַמָּתְךָ עַל הָרָשָׁעִים
 שְׁמוֹר נָא שְׂאֵרִית הַצֹּאן זָרַע קְדוֹשִׁים
 אֹר פְּנֶיךָ עָלֵינוּ אֲדוֹן נִשָּׂא לְנַחֲמָנוּ בְּנַחוּמִים
 הַשִּׁיבֵנוּ אֵלֶיךָ וְנִשׁוּבָה וַיַּעֲלוּ לְצִיּוֹן מוֹשִׁיעִים:

**ד. חיות אש (אש תוקד בקרבי עת אעלה על זכרוני) / הרב
אלחנן היילפרין, גאב"ד גולדרם-גרין ואב"ד ראדומישראל**

אש תוקד בקרבי / עת אעלה על זכרוני
את הצרות אשר מצאוני / עם בליעל בענות אותי:

נצר זדון מזרע עמלק התנאה בלבו / זרע עם קדש בלו להשמידו
לעמו אמר לכו ונכחידו / ולא יזכר ישראל עוד בשמו:

מהר ובצע את אשר זמם לעשות / חדש ענזיים קשים ומיתות משנות
משנת ה'תרצ"ט שש שנים היה המלאך המות בעצמו / פי עשר על יוצאי
מצרים השמיד בחמתו:

אז לעיני השמש נעשו מוראות / צאן קדשים נשחטו לאלפים ולרבבות
בחניקה ושרפה וכל מיתה חמורה / ישישים עם טפים הומתו בחבורה:

רבבות מזבחות ורבבות עקדות / ואין די לאשים, ואין די לעולות
אש תמיד תוקד בלבו של עם / אש של אושוויץ לא תכבה לעולם:

ישני מכפלה אייכם, ומשה ציר נאמן / לחלות פני איום על אשר קרני
ואיה הבטחה ישראל לא אלמן / קלני מראשי מזרועי קלני:

העל אלה תתאפק אל נזרא באלמים / ולא תקום למשפט ויעלו מושיעים
ותקום דם טהור אל מלא רחמים / התוסס בדם הנביא ביום חפזים:

תורה תורה אל תחשי מיגונה / על נפשות צדיקים וחסידים ועקי לפני קונה
בעלי תריסין אדיריך אבדו מישראל / עת הפך למדורות אש גולת אריאל:

העוד לא ריחמה אם אני חומה / חלשכר בת עמי עוד די לא אמרת
הנשא שפט הארץ השב גמול על גאים / שבעתים אל חיק מענינו תשיב
באשר דברת:

שפך עליהם ועמד וחרון אפך ישיגם / וכנה אחריך משוכה תנחם בכפלים
בנה מקדשך השמים, ואז אנחם / בשוכך את שבותנו לעיר דוד לירושלים:

ה. מִלֵּךְ מַלְכִּים / הָרַב יַחֲיָא הַלֹּוֹי אֱלֹשִׁיר, רֹאשׁ יִשׁוּבַת בֵּית אֱלֹשִׁיר

מִלֵּךְ מַלְכִּים שׁוֹכְנֵי בְּשָׁמִי זָבֹול / רַחֵם עָלַי עֲבָדֶךָ יְגֹזְקִי תַקְפּוּ:
 הוֹמָה בְּגִלּוֹתָו מִקְוֶה חֲסִדֶךָ / תַּשְׁמִיד לְצָרִיו כִּי לִנְפֹשׁוֹ רַדְפוּ:
 צוּפֶה חֲסִדֶךָ תִּרְחַם עַל בְּנֵי / אִישׁ תָּם אֲשֶׁר חֲסִדֶךָ וַיִּשְׁעֶךָ שְׁאָפוּ:
 עוֹמֵד לִפְנֶיךָ וּפּוֹרֵשׁ כֶּף לֶךָ / עֵינָיו דְּמָעוֹת נוֹזְלִים מִרַּחֲמָיו:
 יַחֲדִיד שְׁעָה שְׁוֹעִי וְחוּם נָא וְחַמֵּל / שׁוּר כִּי שְׁנוֹתֵינוּ בִּיגּוֹן חָלְפוּ:
 רַחוּם מִצָּא חֶפֶשׁ וְתַקְרָא נָא דְרֹזֶר / לָעַם בְּכוֹר גְּלוֹת וְעֵנִי נִצְרָפוּ:
 יִגְדֵּל כְּבוֹדֶךָ אֵל וָרִיב וַיִּנָּקֶם לָדָם / נִפְשׁוֹת חֲסִידִים נִהְרְגוּ גַם נִשְׁרָפוּ:
 חֲמִלָה וְגַם חֶסֶד וְחֵן הִטָּה לָעַם / צָרוֹת אֲנַחוֹת גַּם יְגֹזְקוֹת יַחְלָפוּ:
 יוֹם יִרְדֶּה תוֹרָה קְדוֹשָׁה יְהִי זְכוֹר / עַתָּה רִקְדּוּ הָרִים וְעֵבִים נִטְפוּ:
 אֲדוֹן רֹאה עֲמֹךְ לְהַרְגַּנִּי נִתְּנוּ / שִׁכְבוּ בְּרֹאשׁ חִיצוֹת כְּתוּאִים עֲלָפוּ:
 אוֹיְבִים מִזְנִים לִי וְעָלִי לֹאֲעָגִים / כֹּל מַחְמֹד נִפְשִׁי וְלִבִּי טָרְפוּ:
 לָהֶם מִזְנַת לֵב בְּחִמָּה תִתֶּנָּה / יִכְלוּ בְּאֵף עֲבָרָה כְּעֶשֶׂן יִנְדָּפוּ:
 שִׁבְרִי זְרוּעֹתַם וַיְהִי כּוֹשְׁלִים / כִּי הֵם מַעֲנִים לִי וְעָלִי קִצְפוּ:
 יִבּוּ לְגוֹי קְדוֹשׁ וּבָהֶם מוֹאֲסִים / זֶרַע בְּנֵי עוֹלָה לְמוֹלֵם חֲרָפוּ:
 כִּלָּה וְהָתָם כֹּל בְּנֵי שְׁעִיר אָדָם / הַכּוֹפְרִים בְּשִׁמְךָ לְבֵיתֶךָ שְׁרָפוּ:
 יַחֲדִיו כִּלָּל עֲמֹךְ בְּרָנָה יִשְׁמְחוּ / כִּי יִצְמְחוּ טוֹבוֹת בְּגִינָם נִכְסְפוּ:
 צִדְקַת יְדִידִים תַּעֲלֶה לְשָׁמַי מְרוֹם / הָרָם לְקַרְנוֹתָם לְצָרִים וּכְסָפוּ:
 וּבְנֶה לְבֵית מִקְדָּשׁ וְאַרְצֶךָ תַּפְקְדֶּה / גִּשְׁמֵי נְדָבוֹת תִּשְׁחַקִּים יִרְעָפוּ:

ו. עֲפֵעֵינוּ יִזְלוּ מִיָּם / האדמו"ר רבי רפאל בלום מקאשוי

עֲפֵעֵינוּ יִזְלוּ מִיָּם וְעֵינֵינוּ מִקּוֹר דְּמָעָה

עַל זִבְחֵי קָדֵשׁ בְּעוֹלָה תְּמִימָה

עָלוּ עַל מוֹקֶדֶה בְּגוֹפֶם, וְנִשְׁמוֹתֵיהֶם תַּחַת כְּפֹא כְּבוֹד קִיָּמָה.

קִהְלוֹת תְּקַדּוּשִׁים שֵׁשׁ מֵאוֹת פְּעָמִים רַבְּכָה

בְּשָׁנוֹת הַזֶּעַם וּמִבוֹסָה הַשּׁוֹנֵא צָרוֹת רַבָּה

מִתַּרְצ"ט עַד תַּש"ה הָאֵשׁ לָבָה:

גְּזֵרוֹת הַגֶּרֶמִּים הָאֲרוּרִים וּמִקְלָלִים

וְכָל הָאֲמוֹת אֲשֶׁר עִמָּהֶם הָיוּ מִשְׁתַּפִּים

שֹׁפְלִים וְנִבְזִים, מִלֶּאכֶי חֲבֵלָה מִשְׁאֹל תַּחֲתֵיָם

מִזִּיקִים וְרוּחוֹת בְּצוּרַת אָדָם מְלַבְּשׁוֹת.

יִמְחָה שָׁמָּה וְזָכְרָם לְדוּרֵי דוּרוֹת

ה' הַטּוֹב יִנָּקֶם הַנִּקְמוֹת

טְבַחוּ בְּלֹא חֲמֵלָה נִפְשׁוֹת הַטְּהוֹרוֹת

בְּנֵי אֵל חַי הוֹלְכֵי בְּדֶרֶךְ הָאֲבוֹת:

אֲדִירֵי הַתּוֹרָה מְאִירִים כְּפוֹכְכִים

תִּלְמִידֵיהֶם כְּנֶפֶךְ סִפִּיר וַיִּהְיוּ לְאִמִּים

תלמידי חכמים אנשי מעשה חסידים וישרים
 זקנים וגם נערים, לאבינו שבשמים קרויים בנים.
 תמימי לב רצון קנייתם עושים
 כלם אהובים כלם ברורים כלם גבורים:

ובנות ישראל הקדושות והטהורות זקנות וצעירות
 גדולות וקטנות ידי אמותיהן אוחזות
 ילדים היפים הרבים עלי תולע אמונים
 אמהות ואבות על בנים נטושים ורטושים
 יונקי שדים עוללים ויונקים
 במיתות משנות באכזריות נוראות
 הפה ופצע על ידי הרוצחים דין ארבע מיתות
 ענום בענויים קשים ומרים, ימים גם שנים
 טרם כלום והרגום:

הגלום ממקום למקום לרבות הצרות ופחדים
 בבקר מי יתן ערב ובערב מי יתן בקר אומרים
 אכלו את יעקב ואת נהו השמו והשפילו
 בתי בנסיות ומדרשות היכלי קדש הפילו
 ספרי תורות קרעו ובזו עד לעפר

מִחֲמִידֵיהֶם פָּשְׁטוּ גָזְלוּ וְחָמְסוּ, הִכְלֵ נֶשֶׁבֶר
 בְּיִסּוּרֵי אֵיזֹב מִכְאוּבִים וּמִכְאוּבוֹת
 בְּרָדִיפוֹת שׁוֹנוֹת, יוֹם וַיּוֹם בְּבוֹשׁוֹת וּבְלִמּוֹת
 צָרוֹת צְרוּרוֹת בְּכָל אַרְבַּע פָּנוֹת
 בְּמִדֵּינֹת אִירוּפָּה אֲרָצוֹת הַדְּמִים בְּרָצִיחוֹת דָּם מְלֹאוֹת:

אֶרֶץ אֶרֶץ אֶל תִּכְסִּי דָמָם
 עַד יִשְׁקִיף ה' וִירַחֵם עַל שְׂאֲרֵית פְּלִיטָתָם.
 יִדְעֵנוּ כִּי חָטְאוּנוּ וַיֵּשֶׁר הָעֵינֵינוּ
 לַה' הִצְדָּקָה וְאֶנְהָ נִשְׂא פִּנְיָנוּ.
 ה' הַטּוֹב יַחוּם עָלֵינוּ
 וְנִזְכֶּה לְשׁוֹב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנָיו וַיִּקְבֵּל תַּפְּלוּתֵינוּ
 וַיֵּשׁוּב שְׂכִינָת עֻזוֹ לְמָקוֹם מְקֻדָּשׁנוּ
 וַיֵּשִׁיב שְׁבוּתֵנוּ בְּקֶרֶב בְּיָמֵינוּ
 וְנִזְכֶּה בָּלֵנוּ יַחַד לְרֵאוֹת בְּנֵי בֵּית הַתְּפִאֲרֹתֵנוּ
 בְּקֶרֶב כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּנִחְמָה בְּכַפְּלִים לְנַחֲמָנוּ:
 אָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן:

ז. מי יתן ראשי מים ועיני מקור נוזלי / הרבנים הראשיים לא"י

מי יתן ראשי מים ועיני מקור נוזלי
ואבכה כל ימותי ולילי
את חללי טפי ועוללי, וישישי קחלי
ענו אבוי אוי ואללי:

בכה בכה רב על בית ישראל ועל עם ח' פי נפלו בחרב
ואקונן מר עלי הרוגי קהלות קדושות המעטורות:
וילנה, קובנה, ורשה, למברג, קראקא, עירות פולין, ליטא,
למביה, הונגריה, צ'כוסלובקיה
ושאר המדינות שנפלו בחרב:

ארצי הלכנון אדירי התורה
בעלי תריסין במשנה ובגמרא
דמם נשפך ונשתה גבורה
בנם קדושי הרוגי למאות ולאלפים, גאוני אדירי התורה
צדיקים וקדושים מתו במיתה חמורה:

הָרַב ר' מִנְחֵם מְעַנְדִּיל אֶלְמֶר הַי"ד, הָרַב ר' מִנְחֵם זְעֵמְבֶּא הַי"ד,
הָרַב ר' מְעַנְדִּיל פֶּאק מְרִינָא הַי"ד, הָאֲדָמוֹ"ר ר' דָּוִד
מִסְאֲכֵאטְשׁוֹב הַי"ד, הָאֲדָמוֹ"ר ר' שְׁלֹמֹה חֲנוּךְ הַפֶּהֶן מֵרֵאדָאמְסֶק
הַי"ד וְחֲתָנֹו הָרַב ר' דָּוִד מוֹשֶׁה הַי"ד.

וּשְׂאָר צַדִּיקִים וְקְדוֹשִׁים גָּאוֹנֵי יִשְׂרָאֵל, מַפּוֹלִיין, גְּלִיצִיָּה, אוֹסְטְרִיָּה, הוּנְגָרִיָּה,
צ'כּוֹסְלוֹבְקִיָּה, לִיטְוָא, לִמְבִּיָּה:

הַסְפִּידוּ עַל הַסִּידִים וְחַנוּנִים
תּוֹרָה תּוֹרָה הַגְרִי שֶׁק וְהַתְּפִלָּשִׁי בְּאַפְרִים
מִי יִפְרַק תְּוִיּוֹת וּמִי יִתְרִץ לְשִׁבְרִים
כָּלִי מִלְחָמָה אֲבָדוּ וְנָפְלוּ גִבּוֹרִים:

עַד מָתִי, עַד מָתִי?
הָעַל אֵלֶּה תִּתְאַפֵּק אֲדוֹן כָּל יְצוּרִים
תִּנָּקֶם דָּם הַנִּשְׁפָּךְ בַּמִּים הַמְּגוּרִים
עַל בֵּית יִשְׂרָאֵל וְעַל עַם ה' כִּי נָפְלוּ בְּחֶרֶב:

ח. בְּכָה אֶבְכָּה מֵר / הָרַב מִנַּחֵם מִנְדֵּל כֶּשֶׁר, רֹאשׁ ישיבת "שפת אמת" ובעל "תורה שלמה"

בְּכָה אֶבְכָּה מֵר עַל הָרַבֵּן עִיר מוֹלְדֵי וְרִשָּׁה
 קֹהֵלֶת קְדוּשָׁה שֶׁל יְשׁוּשִׁים רַבּוֹא נֶפֶשׁ יִשְׂרָאֵל
 עִיר מְלֵאָה חֲכָמִים וְסוֹפְרִים, וְהַתּוֹרָה מוֹרֶשֶׁה לָּהּ.
 אֲחֵהּ, צְדִיקָהּ וְחֲסִידָהּ, תְּמִימִיָּהּ וְקְדוּשָׁיָהּ
 אֲנָשִׁים וְנָשִׁים, יְשׁוּשִׁים וְטָף, נִשְׁרָפוּ וְנִכְרְתוּ וְנִשְׁחָטוּ:

הָיָה לְדָמִים אֲשֶׁר נִשְׁפְּכוּ כַּמּוֹם
 דְּמֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל וּבְנוֹתָיו הַמְּהוּרִים וְהַזֹּכִים
 הָיָה לְיִשׁוּבוֹת, בְּתֵי הַמִּדְרָשׁ וּבְתֵי הַחֲסִידִים עַל רַבּוֹת לִמּוּדֵיהֶם
 מִי יִמְלֵל תַּפְאֶרֶת גְּדֻלָּתָהּ וְהוֹד קִדְשָׁתָהּ,
 וְעֵתָה נִרְמָסָה וְנִהְרָסָה בְּרִגְלֵ רִשְׁעָה:

בְּלֹא הַפּוֹגוֹת אֶקוֹנֵן עַל חֲלָלֵי בֵּית עַמִּי,
 הַרוֹגֵי פּוֹלִין, רוֹסֵיהֶם, אֲשֶׁכְּנֹז, צָרַפְתִּי, בִּלְגִּיָּה, הוֹלֵנֵה, לִיטָא וְלִטְבֵּיָה, רוֹמְנִיָּה
 וְהוֹנְגְרִיָּה –

גְּדוֹל שְׁבָרֵנִי, עֲצָמוֹ מִכְּאוּבִינוֹ, רַבַּת אֲמִלְלָנוּ.
 אֲתָה ה' יָדַעְתָּ כָּלֵם:

מִצְבֹּת-זִכְרוֹן, מִנְחַת עֲנִי, מִגִּשָּׁה לְזִכָּר קְדוּשִׁינוּ.

ט. פֿלָגִי מִיָּם תִּרְדְּנָה עֵינֵינוּ עַל שֵׁשׁ מֵאוֹת רִבְבָּה / הוועד להנצחת זכר קדושי אירופה

פֿלָגִי מִיָּם תִּרְדְּנָה עֵינֵינוּ / עַל שֵׁשׁ מֵאוֹת רִבְבָּה הַרוּגֵי עַמֵּנוּ
כִּי יֵצְאוּ מִגְרַמְנִיָּה שׁוֹפְכֵי דָם / עַל יְהוּדֵי אִירֹפָּה לְהַשְׁמִידֵם וּלְאַבְדֵם.
בְּצָבָא רַב עֲצוּם וּבְאַסְפָּסוּף הָעַמִּים / עָמְדוּ לְכָלוֹת עִם יִשְׁרוּן הַמְּהוּרִים
וְהַתְּמִימִים
לֹא הָאֱמִינוּ זָרַע יַעֲקֹב בְּתָם מַחְשָׁבוֹתַם / שָׁבָא הָאוֹיֵב לְהַכִּין רִצְיָהֶם.
פַּחַד וְחֵיל וְרַעְדָּה אַחֲזָתָם / בְּשֹׁחֲקֵיפּוֹ הַרְשָׁעִים אֶת בְּתִיָּהֶם לְתַפְסֵם
מִשְׁנַת חֲמִשָּׁת אֲלָפִים תִּרְצַח עַד תִּשְׁ"ה / הִיתָה תְּקוּפַת שָׁבֵר וּמָוֶת:

עַל נְדָחֵי יִשְׂרָאֵל נִקְוֶנָּה בְּדַמְעוֹת / שֶׁנִּהְרְגוּ עַל קִדְשַׁת הַשֵּׁם בְּרִצְיָחוֹת אִימּוֹת
גִּרְשׁוֹ מִבְּתִיָּהֶם וְהִלְכוּ בְּשִׁבְיָה / לְהַרְגֵּם וּלְאַבֵּד לְמַכָּה וּלְחִרְפָּה.
בֵּינֵיהֶם צְדִיקֵי הַדּוֹר אֲדִירֵי הַתּוֹרָה / בְּעָלֵי תְּרִיסִין בְּמִשְׁנָה וּבִגְמֵרָא
יַחַד עִם תַּלְמִידֵיהֶם הוֹגְלוּ מִיִּשְׁכּוּתֵיהֶם / וּבִזְעָקַת שְׁמַע יִשְׂרָאֵל מָסְרוּ לְיוֹצְרָם
נַפְשׁוֹתֵיהֶם.
אֲלָפֵי קַהְלוֹת קְדוּשׁוֹת נִמְחָקוּ / וּבְתֵי בְּנֵסִיּוֹת וְסִפְרֵי תּוֹרָה נִשְׂרָפוּ
לְעַפָּר נִדְרָסוּ גְּוִילֵי הַקְּדוּשָׁה / קְרוּעִים וּמְלַכְלָכִים לְעֶלְבּוֹן וּלְבוֹשָׁה.
הוּי לְמִקְוֵמוֹת הַתּוֹרָה, דִּרְכֵיהֶם אֲבָלוֹת / כִּי לֹא נִכָּר זִכְרֵם תִּהְיוּדִים בְּשִׁכּוּנוֹת
מִרְבְּזֵי הַחוּרָאָה נֶעְלָמוּ, נִפְּלוּ עֲמֻרוֹת רֵאשֵׁינוּ / בְּאַרְצוֹת שְׁחָחִיקוּ רַב מִנֵּן
חֲקָמֵינוּ.

נפֿשֿנו נשְׁבֿרה על כָּל הָרָעוֹת / אוֹי לַעֲיֹן רָאָתָה הַצָּרוֹת:

אֲכָזְרִיּוֹת הָרוֹצְחִים הִיתָה לֹּלֵא גָבֹול וְגֵדֵר / כְּחִיּוֹת רָעוֹת טוֹרְפוֹת בְּעֵדֵר
 קָרְבָּנוֹת תַּמִּימִים שְׁחָטוּ בְּשִׁנְאָתָם / וְשָׁלְלוּ רְכוּשׁ יִשְׂרָאֵל בְּקִנְאָתָם.
 רִבְבוֹת הִתְחַבְּאוּ בְּמַעְרוֹת וּבִיעָרִים / רוֹדְפֵיהֶם הִשִּׁיגוּם בֵּין הַמְּצָרִים
 מֵאוֹת אֲלָפִים גָּרְשׁוּ חוּץ לְמוֹשְׁבוֹת / חֲכָמִים וַיְרוּ בָם, הִרְגוּם בְּקִרְדְּמוֹת.
 רַבִּים נִשְׂרְפוּ בִּכְתֵּים וּבְחֶרְבוֹת / אֲלָפִים נִרְצְחוּ וְנִזְרְקוּ אֶל נְהָרוֹת
 רִבְבוֹת הִכְרָחוּ לְחַפֵּר בּוֹרוֹת לְקַבְּרָם / יָרוּ בָם פְּתָאוֹם וְנִפְּלוּ לְתוֹכָם.
 הֶעָפֵר נָע וָרָעַד מֵעַל קִבְרֵי אֲחִים / כִּי קִבְּרוּ תַּפְצוּעִים חֲמַת בּוֹסְסִים עִם הַמֵּתִים
 מִי שָׁמַע בְּזֹאת, בְּאַלֶּה מִי רָאָה / עוֹד בָּם נִשְׁמַתָּם נִזְרְקוּ לְקְבוּרָה:

רַבִּי רִבְבוֹת הוֹבִילוּ לְמַחֲנוֹת הַהִשְׁמָדָה / דֶּרֶךְ יוֹמִים אוֹ שְׁלוֹשָׁה מִלֵּאֵי דִאָגָה
 וָרָעָדָה
 בְּקִרְוֹנוֹת בְּקֵר צָרִים, לְשֹׁכֵב לֹא יָכֹלוּ / בָּחַם קִיץ לוֹהֵט צָמְאוֹן וּמִכְאוֹב סָבְלוּ
 בְּרִיאִים וְחוֹלִים וְחֹגְרִים צָפוּפִים / מִיּוֹנְקֵי שָׂדִים עַד זִקְנִים כְּפוּפִים.
 הִגִּיעוּ אֶל הַמַּחֲנוֹת נוֹאָשִׁים וְגָרְשׁוּ מִן הַקִּרְוֹנוֹת / בְּשִׂאָגוֹת בְּגִדּוּפִים וּבְמִכּוֹת
 כְּבִדּוֹת
 אֶל תְּאֵי הַמָּוֶת בְּאֲכָזְרִיּוֹת נִדְחָפוּ / וּבִיִּסּוּרִים אֲיִמִּים בְּאֵדֵי רַעַל נִחְנְקוּ.
 בְּגִדֵּיהֶם נִגְזְלוּ וְנִהָרְגוּ עֲרֻמִּים / לְקְבוּרַת יִשְׂרָאֵל לֹא זָכוּ הָאֲמֻלָּלִים
 נִשְׂרְפוּ לְאַפֵּר בְּאֵשׁ שֶׁל כְּבָשָׁנִים / וְאִין קִבְּרִים לְבַקֵּר וּלְכַבּוֹת הַקְּדוֹשִׁים.
 מִפִּיּוֹת הַמֵּתִים עָקְרוּ שְׁנֵי זָהָב / לְהַעֲשִׂיר אֶת אוֹצְרוֹת מְמִשְׁלָתָם בְּחָמִם

מא

ולתושבי גרמניה שלחו הבגדים / שפשטו מן השבויים ובזזו מן הנחרגים.

ארץ ארץ אל תכסי דמם / זכרונם לא ימוש לנצח מעמם:

המעטים שלא הומתו מיד מבין הבאים / מתו במחנות ברעב ובעניים נוראים

הקר והחם אכלם בעבדם עבודת פרך / ונאבדו מחללים רעים ומפכות רצח.

ובכל זאת שמך לא שכחנו, לחשו בגיא ההריגה / ומסרו נפשם על המצוות
עד שנשמתם פרחה

הצבי ישראל במהרה נפלת / ובנשימה אחרונה בוראך קדשת:

גם על נערינו שפרסו במכאובים גדולים / על אלה האמללים בכיותינו עולים

ועל ילדי ישראל שנפלו בידי במרים / ונשתמדו מדת הוריהם, עליהם לבינו
מרים.

הנותרים שהזרו כאוד מצל מאש למדינתם / ראו שרוב הגוים עוד עמדו
בשנאתם

את שארית הפליטה לא יכלו לסבל / כי תקותם היתה שיעקרו את הכל.

גם עתה זוממים עלינו בשנאת שנות אלפים / איז לנו להשען אלא על אבינו
שבשמים:

צור ישראל השמד נא אויביך פרנע / הארורים אשר נפצו עוללינו אל הסלע

השואה שירדה על עם סגלתך / לא היתה כמותה מזמן הרבן בית מקדשך.

כמים נשפך דם עמנו / אמר נא עתה די לצרותינו

זָכַר נָא עֲדַת בְּנֵיךָ בְּכָרֶךָ לְחַיִּים / וְתִמְחָה אֶת זֶכֶר עַמְלֵק מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם
הַשְׁקִיפָה נָא מִמְּעוֹן קֹדֶשְׁךָ / וַיִּנָּקֶם לְעֵינֵינוּ נִקְמַת דָּם עֲבָדֶיךָ.
בְּכָל צָרָה שְׁמוֹצֵאֲתָנוּ גִּבְרוּ רַחֲמֶיךָ / וְהִצַּלְתָּ שְׂאֵרִית מִיִּשְׂרָאֵל עַמְּךָ
מִשִּׁנֵּי שְׂבָעִים וָאַבִּים הוֹשַׁעְתָּנוּ / וּמִרְדִּיפוֹת וּמִסַּכְנוֹת גְּדוֹלוֹת מְלַטָּתָנוּ.
גָּאֲלָנוּ נָא עַתָּה לְנֹצֵחַ מוֹגְלוֹתָנוּ / שְׁמַחְנוּ בְּבִיאַת הַמּוֹשִׁיעַ וּבִבְנִין מְקֻדְּשָׁנוּ:

י. אֶמְרָר בְּבָכִי (גִּירְסָה מְוֻקְדָּמֶת) / הָרֵב שְׁלוֹם מִשָּׁה הַלּוֹי אוֹנְגָאָר, אֲב"ד ור"מ נייטרא מונט-קיסקו

אֶמְרָר בְּבָכִי, יְמֵי קֶדֶם בְּזִכְרִי
אֶרֶץ הַגּוֹלָה בְּשִׁבְתִּי, בְּגִלּוֹת אִירוּפָּה בְּהִיּוֹתִי
שֵׁם יְד ה' נִנְעָה בִּי:
בְּשָׁנַת תַּרְצ"ח קָם רִשָּׁע עָרוּץ וְהַמוֹנָם
יִמַּח שָׁמָּה וְזָכָרָם
רַק עָלִי הָיָה שִׁבְתָּם וְקִימָתָם
לְהַרְגִּי וּלְאַבֵּד הָיָה כָּל מִזְמֹתָם
וּלְהוֹרִיד לָאֶרֶץ כְּבוֹדִי כָּל מַחֲשַׁבְתָּם:
וּמֵאֶרֶץ אֲשֶׁכֶּנּוּ הִרְשָׁעָה פָּרַחָה עֲצָתָם
לְהַרְגִּי וּלְאַבֵּד כָּל הַמוֹנִי
עָשׂוּ וְהִצְלִיחוּ עָלַי בְּקוֹמִי
וּמִדְּהִי אֵל דְּהִי נִשְׁלַחְתִּי:
עָרוֹם בְּמַבְטָן אִמִּי הִצִּיגוּנִי
כִּי גָזְלוּ כָּל מִמּוֹנִי וְחָפְצִי
וּכְצֹאֵן לְטָבַח נְמִשְׁכָּתִּי
בְּקִרְוֹנוֹת בְּקָר הוֹשִׁיבוּנִי
זָקֵן וּבְחֹיר עוֹלֵל וְיוֹזֵק דִּחְקוֹ

חַיִּים וּמֵתִים חוֹלִים וּבְרִיאִים צָמְתוּ:

וּבִרְעֵב וּבְצָמָא שָׁם הִנַּחְתִּי

עַד לְמָקוֹם שֶׁרָפָה הוּבַלְתִּי

לְאַרְץ הַיַּרְדִּי כְבוֹדִי

עָרַם וַיַּחַף הוֹשִׁיבוֹנִי

בְּמִקְלוֹת וּבְאַגְרוֹפוֹת דְּחָפוֹנִי

עַד לְבֵית הַשִּׁרְפָּה נִזְרַקְתִּי

וַיִּצְאָה נִשְׁמָתִי בָּאֶחָד, וְדִינִי עָלַי הִצְדַּקְתִּי.

אַחֲוָה, תְּהִי־תָה זֹאת מַעֲוָלָם

שֶׁשָּׂה אֲלֵפֵי אֲלֵפִים נִשְׁמוֹת טְהוֹרוֹת, יְסוּדוֹת עוֹלָם

קְדוּשֵׁי עֲלִיּוֹן דּוֹרְשֵׁי כָּל נַעֲלָם

יִזְנְקוּ שְׂדֵי אָמָם:

יִלְדִים וַיִּלְדוֹת, בַּחוּרִים וּבַחוּרוֹת, יִקְנִים וַיִּקְנוּ

עָבְרוּ עִירוֹמִים לִפְנֵי רָשָׁע הַדֵּן לַחַיִּים וְלָמוֹת

בְּקִרְוֵן אֶצְבְּעוֹ לְשִׁמְאָל נִשְׁלַחוּ לְשִׁרְפוֹת

וְאִם לִי־מִיּוֹן לְעֵנְוִי וְרָעֵב וְצָרוֹת

בְּיוֹ וְקִלּוֹן וְחִרְפוֹת

בְּקִיץ וּבַחֶרֶף בְּלִי לְבוֹשׁ וּמִכְסוֹת

בְּשִׁמּוֹנֶה-עֶשְׂרֵי שָׁעוֹת בְּיוֹם, עֲבוֹדַת פֶּרֶךְ וְהַבָּאוֹת

עַד מִצְוֵי כּוֹחַ, שְׂדוּד הוּבַל לְשִׁרְפוֹת:

וְאֵת בְּזֻכְרֵי אֲזַעֲק מֶרְחָה

הַמִּדְת יִשְׂרָאֵל נָזַר וְעֲטָרָה

מִהוֹרֵי לֵב וּקְדוּשִׁים מִתּוֹ בְּמִיתָהּ הַמְּוֹרָה

וְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל יִבְכּוּ אֶת הַשְּׂרָפָה אֲשֶׁר שָׂרָף ה':

[מכאן עד השורה המתחלת "שָׁמַע וְיִשְׂרָאֵל, אֶתָּה יוֹדְשִׁי" מועתק מוקינת "סֵלַח נָא אֵל" ("מִן הַפִּצָּר") שהיבר גיסו, הגרמ"ד ווייסמאנדל.

זָכַר נָא הַבְּכִיּוֹת בַּתְּחֹם הַגְּנוּיֹת, בְּיוֹם גְּלוּתָם לְמָרוֹם הַנְּשָׁמוֹת

אֲזוּ נִשְׁבַּעְנוּ שָׁמָּה לְהַזְכִּיר, וְלֹא לְשַׁכַּח עַד סוֹף עוֹלָמוֹת:

זָכַר כָּל נֶקֶד בְּסוֹד נִסְתָּר, וְאִין קָבַר לְהִשְׁתַּטַּח

וְאִין מִצָּבָה לְהַכְנִיעַ, בֵּן בְּרוּעוֹ בּוֹטָח:

וְכֵן תִּשְׁתַּכַּח אוֹתָהּ הַלֵּילָה, וְאִימַת מוֹת הַשּׁוֹאֵלֶת

הַזֹּאת לֵילָה הָאֲחֵרֹנָה, וּמִיָּד יִפְרָצוּ אֶת הַדֵּלֶת:

וְיִשְׁתַּכַּח עֵיִן הָאֲבוֹת, עַל הַיְלָדִים בְּמִשְׁכְּבֵיהֶם

וְהִזְעַק אֲשֶׁר הָעִירָם, לְרֹאוֹת פְּרִצוֹף מוֹבְהֵיהֶם:

וּלְמַתִּים רוֹדְפִים אַחֲרֵי נַפְשָׁם, נִדְמוּ הַגְּנוּיֹת הַנִּרְדָּפִים

הַתִּשְׁכַּח יִשְׂרָאֵל אֶת שְׁבוּעָתָם, אֲשֶׁר הִשְׁבִּיעוּד לְאַלְפֵי אֲלָפִים:

אֲשֶׁר הִשְׁבִּיעוּד בְּכָלֹת דְּרָכָם, דֶּרֶךְ בְּדָם הַרוּגֵי תַמּוּל מִסָּמָן

כִּי גֵלַח הַמּוֹת וְשָׂאֵל, חַיִּים מִי לְהַרְגַּ מְזֻמָּן:

אֲזוּ הִשְׁבִּיעוּד – שָׁמַע יִשְׂרָאֵל, מִפִּי הַנִּחְנָק רִיחֵי פוֹרֵשׁ

וְאִין לִי לְהוֹרִישׁ רַק שֵׁם אֵלִי, וּמִבְּלָעֲדִיד אִין לִי יוֹרֵשׁ:

שָׁמַע יִשְׂרָאֵל עִמִּי יוֹרֵשִׁי, בְּשָׂרִי וְדָמִי מֵת בִּיד רֹצֵחַ

אֲדָּ רִיחֵי בְּקֶרֶךְ לֹא יָמִית בְּלָתֵד, וּזְלָתֵד עַל נַפְשִׁי לֹא יִנָּצַח:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל קוֹל שְׁבוּעָתִי, עוֹלָה אֵלֶיךָ מִדְּמֵי הַתּוֹסֵס
 וְעַם אוֹכַל-אָדָם שׁוֹחֵט יְלָדִי, וּמִבְּשֵׁל בְּשָׂרָם לְעֵינֵי הַגּוֹזֵס:
 אֵל מִסְתַּתֵּר – וּמֵאֹד נִרְאָה, לְעֵינַי כֹּל מִצִּיּוֹן בֵּין חֲרָבִים
 אוֹרֵךְ הָאָרֶץ נָא, אֵךְ לֹא בָאֵשׁ, וְהִחַיָּה כָּל דּוֹרוֹת הַמְּחַכִּים:
 אִם נִרְצִיקְתִּי – אֵל אֶחָד הוּא, וּבְשֵׁמוֹ לֹא מֵת שָׂמִי וְשֵׁם בְּנִי
 שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, אֶתָּה יוֹרְשִׁי, וּבָהֶר צִיּוֹן – אֵל תִּשְׁכַּח הָרַם סִינִי:
 נָא שִׁלָּם מִהֲרָה הָאֵל הַנּוֹקֵם נִקְמָה
 יָבֹא עֲלֵיהֶם גְּמוּלָם אֲשֶׁר עָלִי בָּא
 וְאוֹתָנִי מִהֲרָה תוֹצִיאֵנִי לְרִוְיָה.
 וַיִּדְּעוּ כָּל הַגּוֹזִים כִּי אֶתָּה אֱלֹהֵי אָבִי, וַתְּהִי זֹאת נִחְמָתִי:

**יא. אָמַרר בְּבָכִי (גִּירסָה מִתּוֹקֶנֶת) / הָרַב שְׁלוֹם מֹשֶׁה הַלּוֹוִי
אוֹנֵגָאָר, אב"ד ור"מ נייטרא מונט-קיסקו**

אָמַרר בְּבָכִי, בְּזָכְרִי מִבּוֹכִי / בְּשָׁנוֹת מַחֲשָׁבִי, בְּאִירוֹפָּה בְּנוֹחִי
מִתְרַצ"ח עַד תַּש"ח בָּחִי / בְּעוֹנוֹת כִּי רַבּוֹ בְּתוֹכִי / הִסְתִּיר פָּנִים מִסּוֹכְכִי
עוֹה וְגֵדֵר דְּרָפִי / בְּתוֹכָהָ שְׁבִתוֹרָה לְחוֹכִיחִי / וְאֵת לְבִי הָאֶבֶן לְהַפְכִי
וּפְגָעוֹנִי צָרוֹת הַמְרוֹרוֹת לְחִבִּי / וְרַבּוֹ עֲצָבוֹנִי וְיִגְוִנִי לְזַכְכִּי:

אִזּוֹ קָם רִשָּׁע עָרִיץ וְהִמּוֹנוֹ / יִמַּח שְׁמוֹ וְיִזְכֹּר קְלוֹנוֹ
וְעַל בֵּית יִשְׂרָאֵל הָיָה שִׁבְתּוֹ וְקוֹמוֹ / לְאַבְדֵּם וּלְכַלֶּתֶם כָּל מִזְמוֹ
וּמֵאָרֶץ אֲשֶׁבְנוּ צִץ צְמֹאוֹנוֹ / לְאַבֵּד עִם ה' וְלִשְׁפּוֹךְ דָּמוֹ
וְאֲכַזְרִייתוֹ וְגִאֲוֹת גִּאֲוֹנוֹ / גְּבָרָה עַל כָּל אֲשֶׁר בְּדִמְיוֹנוֹ:

וּבְנָה עִירוֹת רָצַח וּמִשְׁרָפוֹת כְּבִשׁוֹנוֹ / וְכִצָּאֵן לְטִבַּח הוֹכִיל רִבְבוֹת בְּקִירוֹנוֹ
וּדְחָפּוֹם בְּרִצְחָנוֹתוֹ עַד שְׁפּוֹךְ דָּמוֹ / וְהִכְהוּ בְּאֲכַזְרִיּוֹת בְּרָאשׁ וּבְכַטָּנוֹ.
תִּלְשׁ אִיכָרִים מִן הַחַיִּים בְּרִשְׁעֵת אֲשָׁמוֹ / וְלִכְכִּיתַּ הָעוֹלָל הַנִּצְמָד לְיָדֵי אָמוֹ
וּלְזַעֲקַת בַּחוּרִים וְזִקְנִים אָטֵם אֲזָנוֹ / אוֹי לְעֵינַיִם שְׁפָךְ רוּאוֹת בְּשִׁלּוֹנוֹ:

אִיכָה חֲפִיתִי מִכֶּת הָרַב הָרַג וְשִׁמּוֹת / אֲלָפִים דָּחֲקוּ בְּמִשְׁאֵל שֶׁל בְּהִמּוֹת
זָמַן וּבַחֲזוֹר עוֹלָל וְיוֹנֵק הַכְּנִים בְּקִירוֹנוֹת / בְּמִכּוֹת אֲכַזְרִיּוֹת בְּאֲגָרוֹפִים וְקַרְדָּמוֹת

חיים ומתים חולים ובריאים צמתו באימות / ברעב ובצמא בעירים ובכלמות
עד הובילום ליוזק לכבשונות / ורצחו באכזריות שישה אלפי אלפים נשמות:

קדושי עליון דורשי רשומות / יונקים עם אבותיהם אחים ואחיות נעימות
בחורים וזקנים הוגי תורה ברמות / העבירים לפני הרשע הרוצח הגדול
מעולמות

הצורר אשר באצבעו גזר לענוי או למות / בקרוין אצבעו לשמאל גדון
לכבשונות

ולמיין לעבודת פרוך י"ח שעות ביממות / ולענוי ורעב והפאות ושכירת
עצמות:

עד נפלו שדוד וחובל למשרפות בחומות / בכהנה וכהנה חוסיפו בני עולה
לענות

במיתות ויסורים וחרפות משנות / לא יעלה שועת עמי באלפי גליונות
זאת בזכרי אועק מרה / חמדת ישראל גזר ועטרה / טהורי לב וקדושים מתו
במיתה חמורה

וכל בית ישראל יבכו את השרפה אשר שרף ח:

ייטיב המיטיב יסורי להפקי / ויאמר גאלתי משחת חייכי / וחסד ורחמים
אעטרכי

הנני שולח לכם מלאכי / שובה בני למנוחיי / מנחמכם אנכי אנכי

מט

הֲרֵפָא לְכָל תַּחֲלָאִיכִי / וְלַחֲנִינָה וְחֶסֶד אֲזַכְרֶכִּי / וְאִזּוּ יִנְהַמִּינִי מִיגֹנִי וְאֶקֻּד עַל בְּרָכִי

כִּי נִהְפָּד לְרִנָּה קוֹל בְּכִי / וְאֵת ה' נִפְשִׁי בְּרָכִי / הַמַּאֲוִיר מַחֲשַׁבִּי וּמַיִשֵּׁר דַּרְכִּי:

יִיטִיב הַמֵּיטִיב לְרַחֵם עַל עַמּוֹ / וְיִרְפָּא שְׁכַר מְרַעִית צֹאנֹו

וְיִצְמִיחַ צִמְחָה לְהַמְתִּיק גִּפְנֹו / וּבְמִים מְתוּקִים יִשְׁק אֶת בְּרֵמֹו

וְיִטַּע עֲמֻהָם אֲחֵלֵי אֶפְדָּנֹו / וְלִצֵּר הַצֹּרֵר יַעֲזִיל לָמֹו

בְּאִשֶּׁר עֲזָלָה לִי בְּרִשְׁעַת עֲוֹנֹו / וְעַם נִדְבָּה תִּגִּיל בְּמִגְדָּו

כִּי שָׁב אֵלָיו אֹר צִוְרוֹ וְקוֹנֹו / וּבְמַחֲוֹל אֲחֵלְלָה שְׁמוֹ:

יִיטִיב ה' וְלֹא יוֹסִיף לְיִסְרָהּ בְּנִקְמוֹת / כִּי יִקְרַב וְיִיטִיב אֶת עַמּוֹ בְּנִעִימוֹת

וּלְבָנִים חֲבִיבִים מִתּוֹד חֲבָתָם יִקְרָאם בְּשִׁמוֹת / וְיִקְבְּצֵם לְאֶרְצוֹ מִן הַמְּקוֹמוֹת

וְרוּחַ טְהָרָה יִסּוֹד עָלָיו מִפְּרוֹמוֹת / יִגְלֶה לָהֶם מִסְתָּרָיו וְסִתְּרֵי תַעֲלוּמוֹת

יְבִינֵם בִּינְתָו דַּעַת עֲלִיּוֹן וְחֻקֵּמוֹת / יֹאמֶר לָהֶם עַמִּי אֲתֵם שׁוֹכְנֵי רוֹמְמוֹת

וְעַם הַמַּעֲנָה סָבַל יַעֲלֶה בְּמוֹת / וְנִגִּילָה וְנִשְׁמַחָה בִּישׁוּעָתוֹ לַעֲזֻלְמוֹת

וְיֹאמֶר יִשְׂרָאֵל בְּגִיל וּרְנָנוֹת:

אֲזִידָה אֱלֹהֵי כִּי אֲנֻכָּת וְתַהֲפֹךְ מִסִּפְדִּי לְמַחֲוֹל לִי.

בְּרוּךְ דִּין הָאֱמֶת הַטּוֹב וְהַמֵּיטִיב:

יב. איך על אחי / הרב חיים סבתו, ראש ישיבת מעלה אדרומים

חזן:

איך על אחי נגזר דין ונחתם
 בחותם של טיט וחותם של דם
 קם גוי עליהם להמם, לאבדם
 כמו גויות נסחבו מביתם
 העל דמם תכפר אדמתם

קהל:

כמו גויות נסחבו מביתם
 העל דמם תכפר אדמתם

חזן:

והוסר פארם ונקרע אבנטם
 וגלח זקנם, נגזזו פאותם
 הוד מחמדיו קרע זר, הפשיטם
 פאר יונקותיו קציץ, פרתם

קהל:

העל דמם תכפר אדמתם

הָעֵל דָּמָם תִּכְפֹּר אֲדָמָתָם

חזן:

וְהוֹצִיאוּ עִירֻמוֹת תוֹךְ קָהֵל, נִעְרוֹתָם

נִנְעָצוּ סְבִינִים תוֹךְ אֲרוֹן פְּרִכָתָם

וְדָמָם לֹא בִצְבִיץ רַק זָרֵם בֵּינוֹתָם

וְרִתַּח לֹא שָׁקַט בְּדָם בְּנוֹתָם

הָעֵל דָּמָם תִּכְפֹּר אֲדָמָתָם

קהל:

וְרִתַּח לֹא שָׁקַט בְּדָם בְּנוֹתָם

הָעֵל דָּמָם תִּכְפֹּר אֲדָמָתָם

חזן:

לֹא בְּדָם חֲסִידִים וְגִדּוּלֵי רַבּוֹתָם

לֹא עַת אֵל סָלַע נִפְיץ עוֹלֵל יוֹנֵק תָּם

אֵיךְ חֲלָלָה שְׂבוּעָתָם וּבְרִיתָם

נִשְׁטָמָה שׁוֹעָתָם וְנִדְּמָה תַּפְלָתָם

קהל:

הָעֵל דָּמָם תִּכְפֹּר אֲדָמָתָם

הָעֵל דָּמָם תִּכְפֹּר אֲדָמָתָם

חזן:

נִדְחָפוּ נִבְהָלוּ תוֹךְ קְרוֹנוֹת בְּהִמּוֹתָם
עִם יְלִידֵיהֶם נִפְוִחִים וְקוֹל בְּכִיתָם
לֹא קָרַע רִקְיעִים רַק קָרַע לְבוֹתָם
לֹא חָמַל עֲלֵיהֶם אִישׁ בְּצִאתָם
הָעַל דָּמָם תִּכְפֹּר אֲדֹמָתָם

קהל:

לֹא חָמַל עֲלֵיהֶם אִישׁ בְּצִאתָם
הָעַל דָּמָם תִּכְפֹּר אֲדֹמָתָם

חזן:

נֶאֱסָפוּ בְּדָגֵי יָם וְהוּבְלוּ בְשֵׁחַ תָּם
אֵי מְדוֹר בְּשָׁמַיִם נִהְתָּמָה גְּזֵרָתָם
וּמָה פוֹד עֲקֹדָתָם וְדָתָם
אֵי אוֹתוֹתָם וְנִיחוּחַ עֲבוֹדָתָם

קהל:

הָעַל דָּמָם תִּכְפֹּר אֲדֹמָתָם
הָעַל דָּמָם תִּכְפֹּר אֲדֹמָתָם:

יג. אתה בן אדם / הרב יהודה לייב ביאלר

אתה בן אדם אל דמי לך, מעללי עריצים אל תשפח
 על שבר עם שא קינה
 בימי ממשלת זדון על אדמות השכול, קם מפה רשע
 ומחללי עוון פרעו פרעות בישראל
 גוי נאצי והמוזן משפחיו נקבצו יחדו
 בוננו מזמותם להשחית, להאכיד שריד מעם.
 דעו זאת כל העמים, האזינו יושבי תבל
 התמחהו תמחהו, לא יאמן כי יספר
 המוח ישאו קלונם, לעד יאשמו, על כי חקקו און
 הלכו אימים ולבם לב פתגם אכזר.
 וערי קטל חבדילו – אושוויץ, טרפלינקא ומחנות סגר אין מספר
 גדרות חיון, מוקדי להבות וספי רעל שמו למותת
 זקן ועיל ימים כחיות שדה נרדפו
 נלכדו והסגרו לטבח, כפה עליהם צלמות.
 חלפאים ברעב ובפרוד נמקו, תם כחם
 רחפו עצמותיהם, ויתרם אכלה אש
 טמאי מעש על פרי בטן לא רחמו
 עוללים רמסו כמיט חוצות

יַפְעַת בָּנוֹת שְׁחַתּוּ, גִּזַּת קֹדֶשׁ טָרַם מֹות יֶאֱסְפוּ
 בְּאֶסֶף קֶשׁ, מְלוֹא שְׁקִים, לְמוֹרְגֵי מִשְׁכְּבוֹתֵיהֶם
 לְמַעַן סְפוֹת חַטָּאת עַל חַטָּאת
 רָצְחוּ, בָּזוּ וּמָלְאוּ חֶמֶם אֲרָמֹנוֹתֵיהֶם.
 מִקְדָּשִׁי אֵל חָלָל, חוֹמוֹתֵיהֶם שָׁלְחוּ בָאֵשׁ
 הָיוּ לְחֶרֶבָה וּלְאֶפֶר וְרִנָּת תַּפְלָה חִדְלָה
 נִשְׁמֹו קְרִיּוֹת חֲכָמָה, נִצְתּוּ מִבְּלִי אִישׁ
 בְּבִתִּי מִדָּרֶשׁ בָּאוּ פְּרִיצִים, וְקוֹל תּוֹרָה נָדָם.
 סִפְרוּ זֹאת לְבָנֵיכֶם, וּבְנֵיכֶם לְבָנֵיהֶם וּבְנֵיהֶם לְדוֹר אַחֵר
 כִּי פָשְׁטוּ גִדּוּדִים, הִתְהוֹלְלוּ הִשְׁתַּוְּלָלוּ וְאִין מוֹשִׁיעַ
 עוֹ וּמָרִי, אִיךָ נָפְלוּ גְבוּרִים, גְּבוּרֵי רוּחַ וְאִמִּיצֵי לֵב
 הוֹלְכֵי עַל מוֹת, חֵלֶת עַד לְרֹאשָׁם.
 פָּקְדוֹ עַל מִקְדָּשִׁי הַשֵּׁם דִּרְכָם, בְּמַעֲלוֹת קְדוּשִׁים
 עִם שִׁיר אֲמוֹנָה עַל שְׁפָתַיִם בְּמִסִּיל הַמִּשְׁרָפוֹת
 צַפּוּיִי אֵלֵי חֶרֶב וּכְלִיזָה, בָּגְמוּ בֵּין חוֹמֹתַיִם
 בְּנִשְׂא נֶם נִלְחָמוּ עַל נַפְשָׁם בְּיוֹם נָשָׁק.
 קָשָׁר קָשְׁרוּ מַעֲנִים, בְּמַחֲנוֹת הַשְּׂמֹד בְּמִצּוֹר וּבְמִצּוֹק
 בְּבִרְיַת הַמַּחֲתוֹר בְּמַעֲנֵיהֶם מָרְדּוּ
 רָעֲשׂוּ מוֹסְדֵי אֶרֶץ, בְּצָבָא עַמִּים הִתְפָּקְדוּ
 בְּקֶרְבוֹת עָלֵי שָׂדֶה וּבִסְבְּכֵי יַעְרוֹת נָפְלוּ חֲלָלֵי יִשְׂרָאֵל.

שְׁמוֹר נִשְׁמֹר זִכְרָם וְיִקָּר פְּדִיּוֹן נַפְשָׁם
 דֹּדָר לְדֹדָר יִסְפָּר תִּהְלָתָם וּבְגִבּוֹרָתָם יִשְׁיַח
 תִּהְיֶה גִבּוֹרֵת רוּחָם מִשָּׁנָב עַז בְּצִיּוֹן
 בְּאַדִּיר יֵצְבוּ גְבוּלוֹת, וְשָׁבוּ בָנִים לְגְבוּלָם.

הַשִּׁיבֵנוּ ה' אֱלֹהֶיךָ וְנִשׁוּבָה חֲדָשׁ יִמְיָנוּ בְּקֶדֶם.

וַיִּדְעֵתָם כִּי אֲנִי ה' בְּפִתְחֵי אֶת קְבֻרֹתֵיכֶם וּבִהְעֵלֹתִי אֶתְכֶם מִקְבְּרֹתֵיכֶם עָמִי.
 וְנָתַתִּי רוּחִי בְכֶם וַחַיִּיתֶם, וַחֲנַחְתִּי אֶתְכֶם עַל אֲדָמַתְכֶם, וַיִּדְעֵתָם כִּי אֲנִי ה'
 דִּבַּרְתִּי וַעֲשִׂיתִי נְאֻם ה'.

יד. עַת יֵשְׁבוּ אֲבוֹתֵינוּ / חרב אנדרה (אשר דב) ורישארד נָהָר

עַת יֵשְׁבוּ אֲבוֹתֵינוּ בְּזִכְרָם אֶת צִיּוֹן, גַּם בָּכוּ מְרוֹרוֹת

עַל עֲרֵבִים לְגָדוֹת הַפֶּרֶת תָּלוּ כְּזוֹרוֹת

וְלִבְנֵיהֶם אָנוּ מֵה עוֹד נוֹתֵר

לֹא דְמָעָה, לֹא נְשִׁימָה, לֹא חַיִּים, לֹא מִיתָר

אִישׁ לֹא יִבִּיעַ אֶת שְׂבָשְׁרֵנוּ קוֹרֵעַ

אֶת סַעֲרַת רוּחֵנוּ לְבָשָׂא לֹא יֵדַע.

הַזְכָּרוֹן הוּא לָנוּ סִימָת חֶסֶד צוּרָה

הַבָּאָב – אֵךְ דּוּמְיָה מְעִיקָה:

אֵךְ לְפָנַי ה' דּוּמְיָה תִּהְיֶה.

אִתָּה ה' לְעוֹלָם תֵּשֵׁב

תְּשִׁיבֵנוּ וְנִשׁוּבָה אֶל הָרוּחַ שְׂבִלָב

אִם אֲבָד נָכַל עִם כְּזוֹר, אֵין עוֹד מִתְנַבֵּא

שֶׁבִּדְבָרֵי קִדְשָׁךְ אֶת שְׂאֵר עַמֶּךָ יִרְוֶה

תֵּן לוֹ אֶת חֲכוּמַת שְׂבִיחָה לְפָחוֹת,

תֵּן לוֹ אֶת הַפֶּרֶקן שֶׁבִּבְכִיּוֹת.

לְמַעַן תִּסְפְּרוּ זֹאת לְבָנֵיכֶם וּבָנֵיכֶם לְבָנֵיהֶם
וּבָנֵיהֶם לְדֹר אַחֲרֹון לְמַעַן יֵדַע
אֵת אֲשֶׁר הוֹתִיר הַיָּרִיב הָאוֹיֵב בְּלַע
אֵת שְׁמוֹן הָאוֹיֵב פֶּלֶט בֶּא הָצַר וְשָׁמַע
אֵת הַנּוֹתֵר מִן הָצַר הָרוֹצֵחַ כְּלָה
וַיְהִי כִּאֲשֶׁר אָמַר לָנוּ בֶן הָיָה:

אֵת כָּל הַזְּעוּת סָבַל יִשְׂרָאֵל
יִסּוּרִין בָּאוּ לוֹ גַּם בַּיּוֹם גַּם בַּלַּיִל
מִחַ שְׂדֵנָה מִשָּׂדֶה, כִּךְ הִשְׁלַכְנוּ לַתְּהוֹם
כְּגִזַּע מִקָּלַל וּמִשְׁפָּל לְדִין גִּיהֲנוֹם:

הָאֲזִינוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ, עוֹלָם וּמְלוֹאָה הָיוּ שׁוֹמְעִים
אֵת יִלְלַת הָרַפָּבוֹת, מִשְׁלוֹחִים אֵינְסוּפִים
בָּהֶם הוֹבְלוּ בַּעַל וְאִשָּׁה, נָעַר וְנָקִי
אִמּוֹת וַיִּלְדִּיהֶן תִּישַׁר מִן הַקֵּץ.
אֵת הָאֲנָקוֹת הַבּוֹקְעוֹת מֵאֲתָרֵי רַבּוֹז אֵימִים
מִמְּבוֹאוֹת מְתַעֲבִים שָׁל בֵּית הַמִּטְבָּחִים.
אֵת רְשָׁרוּשֵׁיהָ הָאֲחֵרוֹנִים שָׁל הַשְּׁלֵהֶבֶת

בְּמִשְׁרָפוֹת אֲשֶׁר לַמֶּלֶךְ לְכַבֹּד וּלְתַפְאֶרֶת:

הֵן דְּבַר ה' הוּא זְכוֹן נְאֻמוֹ, מִתַּת יְמֵי קֶדֶם

'לֹא תִשְׁכַּח' כִּי דְבָרֵי יְמִיד בָּךְ בּוֹעֲרִים הֵם.

וַיְחִי בְּאֲשֶׁר אָמַר לָנוּ כֵּן הָיָה:

בְּגִדּוֹ בְּגִידָה, חֲסִגְרֵי הַמּוֹנִינוּ חֲפִים מִכָּל פֶּשַׁע

נֶעְרָפוּ, הוֹשְׁמוּ לְאַפֵּר קְדוּשֵׁינוּ, עַל כָּל הָרָ גְּבוּהָ.

אֲתָה הַצִּבִּי יִשְׂרָאֵל הַנְּטִישׁ עַל בְּמוֹת הָרִים

אֵיךְ נִפְּלוּ גְבוּרִים!

אַתֶּם קְדוּשֵׁי עַמִּי, חַיִּיכֶם חָיו אִךְ אֲתָבָה

אֵיכָה הַפְּרִידָה בֵּינֵינוּ לְעַד שְׁנֹאָה;

לָמָּה נִקְטַפְתֶּם בּוֹכְבֵי אֹרֶן אֵין מוֹנִים

לְנִטֵּשׁ אוֹתָנוּ פְּזוּרִים בְּמַחֲשָׁבִים:

אוֹי קָרְעוּ לְבַבְכֶּם בְּלָכֶם, נֶעְדֵּר כָּל יְהִי

אָמְרוּ בְּלָכֶם: אֲנִי הַגֵּבֶר רָאָה עָנִי

הוֹרִים וְיֻלְדִים נִגְרָרִים אֵלֵי מוֹת רָאוּ עֵינֵי, וְלֹא הָיִיתִי לְמוֹחַ

אֲנִי הַגֵּבֶר רָאָה טֹבָח!

אֲחִים וּמִשְׁפָּחָה חֲבֵרִים וּקְרוֹבִים, קִצְרָה יָדִי מִלְּהוֹשִׁיעַ

אָנִי הַגִּבֹּר רָאָה אֶסּוֹן, וּבָלוּם לֹא יִבְלָתִי לְמוֹנֵעַ!

עַל כֵּן אָנִי בּוֹכֶיָה, עֵינַי עֵינַי יִרְדּוּ מַיִם

כִּי רַחֵם מְמוֹנִי מִנַּחֵם מְשִׁיב נֶפְשִׁי

הָיוּ בָנִי שׁוֹמְמִים כִּי גָבַר אֹיִבִּי:

וְאַתָּה אֱלֹהִי אֲשֶׁר עָמִי קִינָה קוֹנֵנָתָ

קוֹם בְּכֹחַ לְרֹאשׁ אֲשִׁמּוּרוֹת בְּלִילָה

לְשַׁפֵּךְ כַּמַּיִם לְבָךְ נִכַּח פָּנַי ה'

אֲמַר אִשָּׁא אֱלֹהִי כִּפִּי

לְמַעַן יִרְחַם עַל בְּנִיךָ שְׁנוֹלָדוֹ

בְּעִבּוֹר אוֹתָם שְׁשִׁים נֶסֶפּוּ

לְמַעַן יִתֵּן לִיצוּרָיו נֶפְשׁוֹת חֲדָשׁוֹת

בְּעִבּוֹר אֱלֹהִי הַקָּרְבָּנוֹת

לְמַעַן יִבְנֶה לְנֶצַח אֲנוּשׁוֹת מוֹכָה יוֹתֵר בְּעוֹלָמוֹ

בְּעִבּוֹר אֱלֹהִי אֲשֶׁר קִדְּשׁוּ אֶת שְׁמוֹ:

אָמֵן וְאָמֵן.

**טו. מעִינֵינוּ דְּמַעוֹת נְשָׁפְכוֹת בַּמַּיִם / הָרַב מִנְחֵם מַעֲנַדִּיל
חֲכַם, אֲבִ"ד שֶׁאֵין, גֵּאלָאֵין וְאוֹר עֲקִיבָא**

מַעִינֵינוּ דְּמַעוֹת נְשָׁפְכוֹת בַּמַּיִם עַל הַנְּשָׁמוֹת הַקְּדוּשׁוֹת
נִפְּלוּ בַּצֵּאֵן לְטִבַּח יוֹכֵל עַל יְדֵי חַיִּית טוֹרְפוֹת וְנוֹקְשׁוֹת
הִרְדֵּתֵנוּ שְׁמַעִיקָה עָלֵינוּ, לֹא לְשִׁפְח וְתַמִּיד רַק לְזִכֹּר
מַעֲשֵׂי עַמְּלֶךְ דְּזִמְנֵנוּ, לְמַעַנְךָ ה' אִם לֹא לְמַעַנְנוּ זָכַר:

חַיֵּינוּ הָיוּ תְּלוּיִים לָנוּ מִנֶּגֶד בְּהִדּוּף אֱלֹהִים אוֹתֵנוּ
בְּמַעַט יָחַד תִּמְנֵנוּ לְגֹועַ בִּידֵי צְמָאֵי דָם שֶׁהֵם שׁוֹנְאֵינוּ
מִי לֹא יֵירָא, אִם ה' הַסֵּתִיר פָּנָיו בְּשִׁנְשָׁפְךָ דָם בְּגֵינוּ:

מִתִּי, אֲבִינוּ הַגָּדוֹל, תִּמְלֹךְ בְּצִיּוֹן וְתִרְחֹם עַל עַמּוֹנוּ
נָא, בְּכָר אֵין בַּח לְבָבוֹת וְלִצְעַק מֶרֶחַ עַל צְרוּתֵינוּ
חַיֵּיהֶם שֶׁל שִׁשֶּׁת מִלִּיּוֹן נֶפֶשׁ קִפְחוּ עַל יְדֵי צוֹרֵינוּ
מִבְּקָשִׁים וּמִצִּיּוֹם הֵם עָלֵינוּ, אֲנָא לְנִצָּחַ אֵל תִּשְׁכַּחֲנוּ:

הַטָּאנוּ צוֹרֵנוּ, אֲכָל גָּאֲלָנוּ ה' אֱלֹהֵינוּ מִיְּדֵי צוֹרֵרִים
כִּי אֵין לָנוּ עַל מִי לְהִשְׁעֵן, הָרִי שְׂבַעְנוּ בּוֹז וּמְרוֹרִים
מִלְּבַד עַל אֲבִינוּ שְׂבַשְׁמִים, כִּי הוּא יִשְׁקֶם כּוֹס תְּמִרוֹרִים:

מָה מֵאֵד מִפְּלִיא שְׁבִין הָעַמִּים וְגַם צוֹרְרֵינוּ
נָפַל פּוֹר בְּפִיָּהֶם הַטָּמֵא שְׁלֹא קָרָה אֵף פֶּעַם אֲסוּנֵנוּ
חֵם מִלְּהַזְכִּיר שְׁנִשְׁתַּק בְּחוֹדֶיָּה עַל אֲבֹדֵן שֶׁל יִקְרִינוּ
מִמִּיתוֹת מִשְׁנֹת וְאַיִמוֹת שְׁלֹא נִשְׁמָעוּ עֲדִין בְּעוֹלָמֵנוּ:

חִי ה' וּבְרוּךְ צוּרֵי לְמַעַנְךָ וְלִמְעַן יְרוּשָׁלַּיִם עִירֵנוּ זָכַר
כָּלֶם בְּחֶמְדָּה, כָּלֶם וְאַיִנָּמוּ, וְאוֹתֵנוּ יוֹתֵר כֹּל תִּמְכּוּר
מִלֶּךְ עֲלִיוֹן, חוּם וְרַחֵם עַל עַמְּךָ שֶׁנִּקְרָא בְּכוֹר:

מָה אָנוּ וּמָה חַיֵּינוּ, תוֹלַעַה וְרֶמֶס
נִבְעָרִים מִדַּעַת וְגַם בְּאַפֶּם מְזוּמָה
חֲנֻקָּנוּ וְהַטְּבַעֲנוּ וְדַמְנוּ נִשְׁפָּךְ בְּכִלְמָה
מִדּוּעַ וְלָמָּה לֹא תִנָּקֶם כָּעַת מִצוֹרְרֵינוּ נִקְמָה:

חֲבִינֵנוּ וּמַחְפִּים לָךְ, אֲבִינוּ תִּיקָר שְׁבַשְׁמִים
בְּבִרַת דֶּרֶךְ אֲרַבָּה מֵאֵד, וְנִפְשָׁנוּ אֶפְפוּ מוֹם
מִמֶּךָ בּוֹרְאָנוּ, שְׂאֵתָה בְּיָדְךָ חוֹתֶךָ לְכֹל חֵי חַיִּים:

מי יתן ראשנו מים ועינינו יזלו מקור דמעה
 נבכה ונשומם תמיד על חרבן בית ישראל
 חי עולמים, הזכר שנשארנו מהרבה מעט-קמא
 מאד לענו לנו בוזינו, שלא יזכר עוד שם ישראל:

חוס ורחם ברחמיך הרבים על שארית עמך
 בפשענו אל תגמול לנו, אף על פי שתמאנו לעמך
 מחל וסלח ונקם נקמת עמך, מיוחדך רוממך:

טז. הָיָה אֱלֹהֵי אֲזַנְךָ וּשְׁמֶע קוֹלִי (קינה על פרעות בהונגריה תרפ"ז) / **הרב בנימין פוקס, אב"ד גראסוורדיין**

הָיָה אֱלֹהֵי אֲזַנְךָ וּשְׁמֶע קוֹלִי, אֲעוֹרֵר מִסְפֵּד מֵר בְּקִהְלִי. בְּזָכֹר עֵת יוֹדִים בָּאוּ
לְעִירֵנוּ, צָר וּמִצּוֹק קָרָאֵנִי, לְסֹדֵר "וְנֶאֱסָפוּ עָלַי וְהַכּוֹנִי". בְּשָׁנַת תַּרְפ"ח לִיצִירָה,
נִתְקַלְקְלָה הַשּׁוּרָה, וְקוֹל יִלְלָה אֲזַעַק מִרָה.

יוֹשְׁבֵי הָעִיר נֶאֱנָחִים וְנֶאֱנָקִים, מְעַנִּים מְבִים וְנִלְקִים, הִנֵּה קוֹל שׁוֹעֵת בֵּת עַמִּי
מֵאֶרֶץ מִרְחָקִים. כָּל זֹאת רָאִיתִנוּ, וְשֵׁם אֱלֹהֵינוּ לֹא שָׁכַחְנוּ, אֱלֹהֵי הָעֲבָרִים נִקְרָא
עֲלֵינוּ:

הוּא! בָּאוּ בְּנִחְלָתֶךָ, שׁוֹאֲנִים בְּקֶרֶב מוֹעֲדֶיךָ, טָמְאוּ אֶת הַיִּכָּל קִדְשֶׁךָ, חָלְלוּ כָּל
מִקְדָּשֶׁיךָ. בִּתְּי בְּנִסִּיּוֹת מִקּוֹם "מִה נִזְרָא", רַבַּת הַמְּהוּמָה, בְּמַעַט רָגַע הִתְרִיבּוּ
וְהָיָה לְשִׁמָּה, דָּוָה לִבֵּנוּ בְּזִכְרֵנוּ עַד כְּמָה!

קָרְעוּ תוֹרוֹת לִילוֹת וַיָּמִים, לְמִשָּׁל וּלְשִׁנִּינָה הֵייוּנוּ לְכָל הָעַמּוּם, מִלְּאֲכֵי שְׁלוֹם מֵר
יִבְכּוּן בְּמִרוֹמִים. שִׁרְפוּ סִפְרֵי תוֹרַת הַנִּתְּנוּהָ בְּאֵשׁ עַל הַר קִדְשֶׁךָ, נָהִי וּבָכִי
נִשְׁמַע בְּכָל יִשְׂרָאֵל בְּנֵי אֲהוּבָה:

עַל זֹאת סִפְדוּ וְהִילִילוּ, לִפְנֵי קוֹנֵכְכֶם תַּחֲנַנְתֶּכֶם הִפִּילוּ. הוֹדָה וּמִצִּיל נִזְרָא וְאִיוֹם,
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תִּזְכֹּר זֶה הַיּוֹם. יִגְדֵּל נָא כַּחַד, אֲחֹז בְּמִשְׁפַּט יְדֶךָ, לְהָשִׁיב נָקָם
לְצִירָה, וְקִנְיָ לְשִׁמָּה, וְתִבָּא כָּל רַעְיָתָם לִפְנֶיךָ.

שְׁבוּת אֲהֵלֵי יַעֲקֹב הָשִׁיב, וּשְׁכֻנֹּתֶיךָ תִּרְחַם וּתְיָשֵׁב, בְּנוֹה שְׁלוֹם עִמָּךָ תוֹשֵׁב. שְׂדֵי
תֵּאמַר דִּי לְצִרּוּתֵינוּ, הֵינָּה בְּעֵדֵנוּ, קָרֵב פְּדוּתֵנוּ, תִּקְבְּצֵנוּ אֶל אֶרְצֵנוּ, הָאֵר פְּנִיךָ
אֵלֵינוּ, וּשְׁלַח גּוֹאֲלֵנוּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ. אָמֵן וְכֵן יְהִי רָצוֹן:

יז. עֲלֵי שׁוֹאָה וּמִשׁוֹאָה / הֶרֶב יִשְׂרָאֵל דָּב מַלְמֹד (לִרְנָר)

עֲלֵי שׁוֹאָה וּמִשׁוֹאָה / שְׁלֹא יִדְעֵנוּ בְּמוֹתָהּ
רְשָׁעֵי עוֹלָם רָצְחוּ וְרָצוּ / לְרֹאשׁוֹת אוֹמֶה בְּמוֹתָהּ:

עֲלֵי כָל קֹהֵלָה קְדוּשָׁה / שֶׁנִּשְׁרָפָה בְּאֵשׁ צָרִיחַ
עֲצֵי חַיִּים שֶׁעָלוּ בְּלֶהָבוֹת / תּוֹרָה תּוֹרָה עִם גְּוִילֶיהָ:

עֲלֵי יְשִׁיבוֹת וּבְתֵי מִדְרָשׁוֹת / הִחֲלַף בְּמַלְא נִגּוֹן גְּמָרָא
עַל יִשְׂרָאֵל וְגִבּוֹרִים / שֶׁנִּשְׁמָתָם יִצָּאָה בְּטַהֲרָה:

עֲלֵי אֲבוֹת וְאֻמָּחוֹת / שְׁלֹא זָכוּ לְשִׁמְחַת בְּנֵיהֶם
וְעַל בָּנִים וְעַל בָּנוֹת / שְׁלֹא חִקְמוּ אֶת בְּתִינָהֶם:

עֲלֵי חוּדָה וְעַל חֵתָם / יִלְדִים חֲפִים מִפֶּשַׁע
שֶׁכָּלוּ כֹּלָא הָיוּ / בְּעוֹלָם חִשּׁוּד מִרְשָׁע:

עֲלֵי חֶשֶׁד וְהַבְעָרָה / שֶׁיִּקְדָּה חֲדָשִׁים, שְׁנִים
לֹא כְּמִשׁוֹאָה בְּהָרִים / בְּשָׂרָפָם קְדוּשִׁים בְּכַבְשָׁנִים:

עלי חטא של אִזְלַת יָד / בְּעוֹלָם שֶׁחֲרִישׁ וְדָמָם
נִקְרָשׁ לֵב אָדָם וְלֹא רָעַד / בְּעֵת שִׁשְׁתֵּת וְנִגְרַח הָדָם:

עלי כָּל הַשְּׁמָדוֹת וְהַהֲלָם / בְּדַבְּרֵי יָמֵי עָם עוֹלָם
לֹא נִשְׁכַּח לֹא נִסְלַח לָהֶם / אוֹת קִיץ לְדִרְאוֹן עוֹלָם:

על כָּל הַקִּינּוֹת וְהַתְחַנּוּת / לְרַבּוֹן הָעוֹלָם תְּחַנֵּנָה מִפְּנִים
לְעִמּוּךְ תֵּן כֹּחַ וְכָבוֹד / תַּחַת הַהֶסְתֵּר – הָאָרֶת פָּנִים:

**יח. אֲנִי הַגֵּבֶר רָאָה שְׂכָר / האדמו"ר רבי מנשה קליין (מנשה
הקטן) מאונגוואר**

אֲנִי הַגֵּבֶר רָאָה שְׂכָר / מְרוֹרִים הָיוּנִי בְּמִסְגֵּר מְסֻגָּר / וּבְקֶרְבִי כָּל אֶבֶר מִפְּרָפֶר:
תֵּרַד עֵינִי דְּמָעוֹת / כָּל הַיּוֹם כְּלִי הַפּוּגוֹת / כְּפִלְגִּי מִיּוֹם מִנְשֵׁף וְעַד צָפֶר:
בְּרֹאשׁ כָּל חוּצוֹת / וְעַל הַהָרִים וּנְבָעוֹת / אִשָּׁא נָהִי וְקִינָה אֶעֱוֹר:
שְׂכָר בֵּת עָמִי / חֶרֶבֶן בֵּית יִשְׂרָאֵל הָעוֹלָמִי / אֶבְכָּה כְּמֵאֵבֶל וְלֹא כְּמִשׁוֹר:
גַּם כִּי אֶזְעַק וְאֶשׁוּעַ / עַל אֲבִדוֹן חוֹרֵי אַחֵי וְרַעִי / כָּל הַיּוֹם תִּמְרוֹרִים:

רַב יְגוֹנִי וְצָעָרִי / עַל חֲשֻׁכַת שְׁמַשִּׁי וְאוֹרִי / בְּלֵב טְמוּנִים נִשְׁאָרִים:
דְּבָרִים כִּי אֶחָדֶל / כְּאֵבִי עוֹד יִגְדֵּל / אֶהְיֶה אֵיךְ נִפְלוּ הַגְּבוּרִים:
קַהְלוֹת קְדוּשׁוֹת מִיִּשְׂרָאֵל / בְּקִרְיַת שְׁמַע יִשְׂרָאֵל / עַל יְדֵי הַיִּטְלָר וְהַנָּאֲצִים
הָאֲרוּרִים:

הָרְגוּ מֵהֶם רַבְּבֵי רַבְבוֹת / שְׁרָפוּ גּוֹפִם בְּקִרְיַת מִטְּאֲרִיּוֹת / וּמֵאֵשׁ אוֹכְלָה לְחַיִּים
נִשְׁאָרְתִּי:

צָמְתוּ בְּמַחְנֶה רַבּוֹז חַיִּי / וַיּוֹרוּ כִּי חֲצִי אֵיבִי / הֵן אִמְרַתִּי נִגְזַרְתִּי:
וּמִכְּבָּשׁוֹנֵי אֵשׁ / אוֹד מִצֵּל מֵאֵשׁ / לְהַעֲד עַל עֲדַתִּי נִצְלָתִי:
פְּרָאִים קָבְרוּ וְשָׂרְפוּ מֵהֶם חַיִּים / הָרְגוּ וְצָלְבוּ חֲשִׁירִים / וְאוֹמְרִים אָנֹכִי לֹא פָעַלְתִּי:

זָדוֹן לֵב הַנָּאֲצִים / נֹסֵף עַל כָּל הַמִּנְאָצִים / הִמָּה מְקוֹר תִּרְשָׁעִי:

עד אני לכל אמיא / בתיא ובתר חיא / עונתם גדלו על כל פשעי:
 חמום גזול שדוד / רצוח בלי שפוט / תלה ושרוף ואין לאל מושיע:
 סמי גז, בכיכול במרחצאות / ואכזריות ומיתות משנות / לעם ישראל נושע:

טהורי לב / נטרפו פארי וכזאב / נפשי עדין ורוחות קדשה:
 נשים צדקניות / אבות ואמהות רחמניות / צדיק ועניו חסידה ופרושה:
 יונקי שדים / שרפום עדי חיים / בחרים ובתולות איש ואשה:
 מלאו ימיהם / פתאום בא קציהם / אויה לי מפלכות הרשעה:

פלוגת וחתנים / מבשמות ומלבשות שנים / ישבו על המשבר פילודות:
 לענה וראש / לעם הנבחר מראש / שפכו דמם בזבחים ועולות:
 לומדי תורה / ביראה טהורה / עם הכל פיהם של תינוקות:
 פהנה וכהנה / הוסיפו בני עולה / ארזי חלבנון להרג ולכרות:

מרנן ורבנן גאונים / אדמו"רים צדיקים קדושים וחסידים / מלאו מהם כבשונים:
 ידו פרש צר / בית ישראל, חס וחלילה, להפר / ולהמית אבות על בנים:
 נהרגו ונשרפו / רבם נשמדו / משנת תרצ"ד-תש"ד על קדוש אדון האדונים:
 טובים היו חללי חרב / מחללי רעב / ואוי למי לתליה ושרפה גדונים:

ס"ס המציאו להם / ולבניהם ולנשיהם / מיתות תחת הרקיע לא נשמעות:

חיל הגרמנים / בעזרת רב העמים / ומהם הצטינו הואנדער-קאמאנדות:
 ערטילי גוף / עם חתיכת בורית מוגוף / הכניסום הכליעל עם אלוניטיות:
 זלעפה אחותני / זעת מות הציקתני / בראותם משלכים ערמות בעירויות:

פיהם דבר שוא / ולשונם למו יכזב / דברי שקר סלוף ומעל:
 ואיך לא אזעק שבר / אהה על הדבר / עורה עורה שוכן בערכות מפעל:
 צלצל כנור ותף / הביאו לרב / עם שירים לאזן פרעל:
 הוי אח ואחות / שרים ושרות ופחות / האיד בעונות אתם מלחכות עפר בבני
 בליעל:

קדושים וטהורים / הכניסום לרחץ במים המרים / ופתחו להם גז צנורות:
 דמם דרוש / מקטן ועד ראש / אנא ה' אל נקמות:
 רועדים ונבהלים / נשברים משלכים ומשפלים / חלו וזעו נשמות הטהורות:
 גבוה מעל גבוה / אל תתן לרשעים מרגוע / אשמתם גדלה מכל האשמות:

שמו שמים / אל להם טל ומטר לחיים / ותזל כל עין דמעות במים:
 בית ישראל הריני פפרתם / מי יתן לנו תמורתם / איך חשכו המאורות
 בצחקים:

תמימים נשמותיהם / החזירו ליוצריהם / גופם שרפו ופזרו אפרם במים:
 איכה בעונתינו / נאבדו בני אמתנו / האומרים קריאת שמע בכל יום פעמים:

מָה מֵאֵד בָּכָה אֲכַבָּה עָלֶיךָ / עָלֶיךָ וְעַל חֲלָלֶיךָ / שֵׁשֶׁת הַמְּלִיזֹנִים שָׁבְאוּ עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם בַּחֲרָדָה:

נִשְׁמוּתֵיהֶם עַת אֲזַכִּיר / הוּד קָרָנָם גָּדַע וְהִקְצִיר / אֲחֻזֹּתַי חֵיל וְרַעְדָה:
שִׁמְךָ הַגָּדוֹל הַמְּחַלֵּל בְּגוֹיִם / חֲלָף תִּכְנֶן יָקִיר לִי אֲפָרִים / אֵל גָּדוֹל גָּבוֹר וְנוֹרָא:
הִשִּׁיבֵנו ה' אֱלֹהֶיךָ / וּשְׁפֹךְ עַל הַגּוֹיִם זַעֲמֶךָ / כִּי אָכַל אֶת יַעֲקֹב וְשָׂרְפוּ הַתּוֹרָה:

הֵן גּוֹיִם כָּמָר מוֹדֵלִי / נָקָם מֵהֶם נִקְמָתִי / כִּי שָׁפַח אֶחָת לְכֻלָּם:
קְדוּשַׁת יִשְׂרָאֵל לְהַכְחִיד מוֹגֵי / וְחֲלִילָהּ, לְמַחֲוֹת אֶת שְׁמוֹ / וּבַעֲוֹדָם חַיִּים לְכָלֵּם:
טָרָם נִקְרָא עֲנָנוּ / עֲנָנוּ ה' אֱלֹהֵינוּ / כִּי בָנוּ בַּחֲרָת מִכָּל עָם:
נִחַלְתָּךְ אֲנַחְנוּ / וּבִשְׁמֶךָ הַגָּדוֹל בְּמַחְנוּ / הִשִּׁיבֵנו אֱלֹהֶיךָ וְנַעֲבֹדְךָ בִּירְאָה בִּימֵי עוֹלָם:

חַי זְעֵד קוֹמָתָם לְעֻמָּתָם / וְתִבָּא עֲלֵיהֶם כָּל רָעָתָם / וְלֹא יִקוּמוּ לְעַת הַתְּחִיָּה:
זָכַר לָנוּ בְּרִית אֲבוֹת / אֲפָרוֹ שֶׁל יִצְחָק עָרוֹב עִם עֲצֻמוֹת הַיִּשְׁרוּפוֹת / תַּחֲנוּם בְּטַל הַתְּחִיָּה:

קָרַן יִשְׂרָאֵל תְּרוֹמָם בְּזוֹ הַשָּׁנָה / יִלָּד שְׁעִשׂוּעִים יִתּוֹם וְאַלְמָנָה / בְּמַתִּים אֵל מוֹחִיָּה:

חֲזַק לִבְּךָ הַגְּבִירָה / וְהַחֲזֹר לָנוּ הַעֲטָרָה / וּבְאוּ יְרוּשָׁלַיִם עִיר קִדְשֶׁךָ כְּעַת הַיָּה וּלְצִיּוֹן בְּרָנָה:

**יט. אָנִי בְּרִיָּה קְטָנָה (תוספת לקינה הקודמת) / האדמו"ר רבי
מנשה קליין (מנשה הקטן) מאונגוואר**

אָנִי בְּרִיָּה קְטָנָה / בָּאתִי בְּבִקְשָׁה וְלֹא בְּמַעֲנֶה
גְּבוּרַת ה' אֶגִּידָה / דְּבָרֵי יַעֲלוּ הַשְּׁמַיִמָּה:
הַשִּׁיבֵנוּ ה' וְנִשׁוּבָה / וְיַעֲלֶה לְפָנֶיךָ לְטוֹבָה
זְכַרְנוֹנָנוּ וְזִכְרוֹן כָּל הָעֵדָה / חֲסִידִים צַדִּיקִים וְכָל הַקְהָלָה:
טָרֵם נִקְרָא עֲנֵנוּ לְבִרְכָּהּ / יִשְׂרָאֵל עַמּוֹךְ אֲשֶׁר אֶחָבָתְךָ
כֵּלָם מִחַפְזִים לִישׁוּעָתֶךָ / לָמוּה לְנֶצַח תִּשְׁכַּחֲנוּ נָא
מִן הַגּוֹיִים תִּקְבְּצֵנוּ / נַחֲלֶתְךָ וְעַמּוֹךְ כְּלָנוּ:
סוֹמֵךְ נוֹפְלִים עֲנֵנוּ / עוֹזֵר דָּלִים הוֹשִׁיעֵנוּ
פִּינּוּ יִרְבֶּה לָךְ רִנָּה כְּלִשׁוֹנֵנוּ / צַדִּיקִים וְחֲסִידִים עַמּוֹךְ כְּלָנוּ:
קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ ה' צְבָאוֹת / רַחֵם עַמּוֹךְ וְהִרְאֵם נִפְלְאוֹת
שְׁמוֹר שְׁאֲרִית עִם קָדוֹשׁ / תִּבְיֵא גְּאֻלָּה בְּגִלְל הָאֲבוֹת:

כ. אֲנִי מֵאֲמִין / הרב שמעון אפרתי, אב"ד בנדרי

היכא יתיב אפיתחא דקרתא, ביני עניים סובלי חלאים (סנהדרין פ' חלק)

אֶצֶל שְׁעָרִים פְּתוּחִים בְּרוּמָא הִתְדָּשָׁה
שְׁבִין דְּלִתּוּתִיהָ צוּעֵד בְּרַגְלָא גְּאֻזָּה עִם
אֲשֶׁר לֹא בְּאִבּוּתִיו, בְּלָחֶם וְתַעֲנוּגִים נִפְשׁוֹ שְׁבָעָה
אֶךְ בִּידּוֹ תִפְשׁוּטָה הוּא דוֹרֵשׁ וְתוֹבֵעַ דָּם.

עוֹמֵד מְשִׁיחַ בְּחֻבְלִים אֶסִּיר
כָּל אֲבָרָיו מְלֹאִים פְּצָעִים, מֵתוּם אֵין בָּם
וְנִלְאָה הַיָּד הַמוֹנְגָּלָא לְהֶסִּיר
וְנוֹטָף עַל אֲדָמָה טְמֵאָה דָּם.

כְּשֶׁל כַּח תַּפְכֵּל וְנִלְאוּ הָעֵינַיִם
לְהַבִּיט בְּטִמְאָת הָאֲנָשִׁים וּבְזֻהְמָתָם
אֵיךְ לְחִיּוֹת נְהַפְכוּ כְּבִימֵי בִינִים
וְנִפְשָׁם שׁוֹאֲפֵת וְעוֹרָגַת אֶךְ לָדָם.

שְׁכֵנֵי הַמִּצְרָעִים שְׂפוּרֵי רִיחַ הַרוּגִיָּהם
יִרְקְדוּ מְחוּלָם וּכְמוֹ חֲזוּרֵי לְאִיתָנָם

יִלְקֻקוּ אֶצְבְּעוֹתֵיהֶם וְלֹהֵב חִלְפֵיהֶם
וַיִּשְׁבִּיעוּ נַפְשָׁם מִהַנּוֹזֵל הָרוֹתַח דָּם.

בְּמִלְאָהּ הַמּוֹת הַמָּלֵא עֵינַיִם
נָפְלוּ עַל יֶלֶד אֲשֶׁר עַל שְׁדֵי אִמּוֹ חִמְתָּה נָם
וּבֶן רִגַע חֲגוּף נִגְזַר לְשָׁנַיִם
וְדָמִים בְּדָמִים נִגְעוּ וְהָיָה לְנֶהָר הַדָּם.

הַד קוֹל הַיֶּלֶד הַנִּגְזָר מִנְפֹּר בַּחֲלָלוֹ שֶׁל עוֹלָם
בּוֹקֵעַ רִקְיָעִים וְעוֹלָה עַד לְשָׁמַי רָם
מִכְבֵּשׁן הָאֵשׁ עוֹנִים לְעַמּוֹתוֹ הַנֶּאֱנָקִים בְּקוֹלָם:
קוֹל מְפֹזֵץ סִלְעִים! נָקָם נִקְמַת דָּם!

בַּחוֹתָיו אָפְסוּ וְאוֹר עֵינָיו נִסְתָּם
שִׁפְתָיו מִרְחֲשִׁין תַּפְלָה לְבוֹרָאם
אֶת חַי קַח וְלֹא אֶרְאֶה בְּיוֹם אֲבָדָם
לָמָּה תַעֲרִיק תַּחֲתֵיהֶם וַיִּדְיָהֶם לֹא שָׁפְכוּ דָם.

וּמִבֵּין עֲשָׂנֵי גּוֹפִים חֲרוּכִים
קוֹל חֲשָׁאֵי מִתְגַּבֵּר וְהוֹלֵךְ עוֹלָה וּבּוֹקֵעַ

קול הוצב להבות אש ועצים פסוקים
לנו העתיד, עוד יבוא הגואל, ואף על פי שיתמהמה.

נתחדשו הכחות, מצחו נתבהר
כמו במקל קסם, וקול הפעמון
אזניו הקשיבו והאזינו לקול עובר
בביאת המשיח אני מאמין.

לעמיתם ענה בקול בהיר:
לדורות את החיים צויתם
ולבניכם לילה כיום עוד יאיר
ולא ישפך עוד כמים על הארץ הדם:

**כא. אָנִי אָרְעֵד וְאֶתְחַלֵּחַל / הָרַב מִנְשָׁה סִלְמָאן שְׁהִרְבֵּנִי,
אב"ד אבאדאן ומחמרה**

אָנִי אָרְעֵד וְאֶתְחַלֵּחַל / וּבִקְרָבִי יִכְעַר אֵשׁ גִּחַל
כִּי הָאֱלֹמָאן קָם כְּשִׁחַל / וּכְתַנִּין לְבָלְעֵנּוּ:

כְּשִׁנַּת הַת"ש תַּשֵּׁשׁ כּוֹחִי / וּמִצָּרוֹת קִצְרָה רוֹחִי
כִּי הֵן מִדְּחִי אֵל דְּחִי / בְּכַף קָלַע קָלְעֵנּוּ:

גָּדַע קָרוֹן עִם נְאֻמָּן / וְעִשָּׂה בָּם כְּשֵׁד שְׁלָמָן
אֱלֹמָאן הִרְשָׁע בְּחֻמָּן / אֲכַלְנוּ הִמָּמָנּוּ:

דָּת נָתַן הַיִּמְלָךְ צוֹרֵרִי / הַפּוֹפֵר וְהַאֲכֹזֵרִי
כָּל הַנִּקְרָא בְּשֵׁם עֲבָרִי / אֵת זָכְרוֹ מַחֶה אֶמְחֶנּוּ:

חֲרוֹג חֲכָמִים וְנִבְוִיִּם / וְיִשְׁרָיִם וְנִצְאָמָנִים
וְהַכְּנִי אִם עַל בָּנִים / שְׁפָךְ בְּמִים דְּמִינּוּ:

וְיִצָּא הוּא לְמִלְחָמָה / וּכְבֹּשׁ מַלְכֵי אֲדָמָה
וְרִדְף בָּאָף וּבְחֻמָּה / אוֹתָנּוּ לְהִשְׁמִידָנּוּ:

זַחְלָתִי מְאוֹד וְאִירָא / וְנִשְׁמָה כִּי לֹא נוֹתְרָה
כִּי חֲצִי אַפּוֹ כִּי יִרָה / מִטְּרָה לַחִין שְׁמָנּוּ:

חרף וגדף לבלי חק / ובעמי ונתנם לצחק
וה' עמד מרחוק / נקרא ולא יעננו:

מפלו עלי שקר ודים / וחקם בי הם מעידים
בי אין אמון ביהודים / ולבונדים חשבוננו:

יחד כלם חברו חבר / מכל פנה מכל עבר
הוסיפו שבר על שבר / ובכחש הם סבבנו:

במה אלפים מלחצם / בחרו מחנק לנפשם
בי נפלו בפח מוקשם / על זאת דאבה נפשנו:

לקחו מהם את ממונם / וכל קנינם והונם
וגדל מאוד וגונם / בי גז חיש עף ואיננו:

מאות נסו לייערים / אבות ובנים והורים
והיו כלם פגרים / לחיתו ארץ נתנו:

נהי אעורר וקינה / ואזעק ברוב מגנה
עד אנה אלי עד אנה / תסתיר פניך ממנו:

ספדו עמי והילילו / ואת קינתכם הגדילו
ועליהם התאבלו / וקראו לצור ישענו:

עד מתי אל יחרף צר / ואומר כי ידך תקצר
להושיע מן המצר / הרפה זו שכרה לבנו:

פדה עם אסור בונים / והמה ברוב מצוקים
ובכל זאת הם מחזיקים / בתורתך אליהנו:

צועקים בקר וערב / הלא נטו צללי ערב
ואנחנו עוד בקרב / הגוים ולא נושענו:

קדוש אל מלא רחמים / נא הפר פעם וזעמים
ואם גברו האשמים / סלח נא לנו אבינו:

רחם עמו הנרדפים / וברעב הם עמופים
ובצמא מתעלפים / אומרים מי מים ישקנו:

שעו מני ואמר / מתגרת יד צר הצורר
ואקונן ואעורר / לבכי את לב אחינו:

תחלתי אחה נכזבה / ואני אנה אני בא
ויבער בי אש להבה / כי גדול פים שכרנו:

כב. אֱלֹהֵי גֵּאֲלֵי צִיּוֹן וְעֶרְיָה / הָרֵב שִׁמְעוֹן קִמְפֵּלֶר

אֱלֹהֵי גֵּאֲלֵי צִיּוֹן וְעֶרְיָה, כְּמוֹ אִשָּׁה בְּצִירֶיהָ

וּבְכַתּוּלָּהּ חֲגוּרָת שֶׁקַּעַל בְּעַל נְעוּרֶיהָ:

אֱלֹהֵי צְבָאוֹת קֹדֶשׁ קָהְלֶיהָ, בְּתֵי מִדְרָשׁוֹת וּבְנִיסֶיהָ

וְעַל בִּיאַת מְחַרְפֵּי אֵל בְּתוֹךְ מִקְדָּשׁ הַדֶּרֶךְ:

אֱלֹהֵי סִפְרֵי תוֹרוֹת וְגִלְיוֹנוֹתֶיהָ וְאוֹתִיּוֹת פּוֹרְחוֹת בְּאוֹרֶיהָ

וְעַל הַמוֹסְרִים עָלֶיהָ לְהַצִּילָה וְנִשְׁרְפוּ בְּשִׁלְהֻבוֹתֶיהָ:

אֱלֹהֵי תִינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן וּמִלְמָדֶיהָ

וְעַל בַּחוּרֵי חֶמֶד וְיִשִּׁיבוֹתֶיהָ:

אֱלֹהֵי קוֹל הַתּוֹרָה שֶׁנִּשְׁמַע בְּבֵתֵי מִדְרָשֶׁיהָ

וְעַל הַתּוֹרָה וְהַמִּצְוֹת שֶׁנִּשְׁמְרוּ בְּחוֹמוֹתֶיהָ:

אֱלֹהֵי רָאשֵׁי יִשִּׁיבוֹת וְגֵאֲלֶיהָ

וְעַל תַּלְמִידֵי הַחֲכָמִים וְרַבְּנֹתֶיהָ:

אֱלֹהֵי הָאֲדָמוֹ"רִים עִם רַבָּבוֹת הַסִּידָהּ

וְעַל סִפְרֵי הַחֲסִידוֹת בְּטוֹב טַעְמֶיהָ:

אֱלֹהֵי בְתֵי יִשְׂרָאֵל וְחֲרָבוֹתֶיהָ, גְּבִירֶיהָ וְגִדִּיבֶיהָ

וְעַל מוֹסְדוֹת הַצִּדְקָה וְחִבְרוֹתֶיהָ:

אֱלֹהֵי הוֹעֵלֵי יִשְׂרָאֵל וְיַד הַרוּצִיָּה

וְעַל מַפְלְגוֹת יִשְׂרָאֵל לְאֶרְצוֹנוֹתֶיהָ:

אֱלֹהֵי סוּפְרֵי וְחֻכְמֵי יִשְׂרָאֵל לְסוּגְיָהּ
 וְעַל הָעֲתוֹנוֹת וְסִפְרוֹת יִשְׂרָאֵל לְמִינֶיהָ:
 אֱלֹהֵי הַקְדוּשִׁים וְהַמְּהוּרִים וְהַרוּגִיָּה
 וְעַל אֲשֶׁר לֹא בָּאוּ לְקַבְּרֶיהָ:
 אֱלֹהֵי עוֹלָלִים וְיוֹנְקִים לֹא חָטְאוּ מִימֶיהָ
 וְעַל דָּמָם אֲשֶׁר שָׁפַךְ כְּמוֹ מִימֵי יְאוּרִיָּה:
 אֱלֹהֵי רֶנֶת תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל בְּשִׁירָהּ
 וְעַל צַעֲקַת וּתְפִלַּת יִשְׂרָאֵל בְּדַמְעוֹתֶיהָ:
 אֱלֹהֵי הַנָּשִׁים אֲשֶׁר נִקְּבוּ בְּצַנּוּעוֹתֶיהָ
 וְעַל הַמַּצּוֹת שֶׁמָּסְרוּ נַפְשָׁם עָלֶיהָ:
 אֱלֹהֵי סוּחְרֵי יִשְׂרָאֵל וּבְתֵי חֲרוּשֶׁיהָ
 וְעַל שְׁתַּדְּלָנֵי יִשְׂרָאֵל וְצִירֶיהָ:
 אֱלֹהֵי בְתֵי הַחַיִּים שֶׁם מְשַׁכֵּן קְדוּשָׁתָהּ
 וְעַל רִגְבֵי עֶפֶר אֲשֶׁר יָכְסוּ צְדִיקָהּ:
 אֱלֹהֵי סִפְרֵי קוֹדֶשׁ בְּכָל מְקוֹם נְפִיצוֹתֶיהָ
 וְעַל הַבּוֹשָׁה אֲשֶׁר יָכְסָה פָּנֵי קוֹרְאֶיהָ:
 אֱלֹהֵי בְתֵי יִשְׂרָאֵל עִם שְׁחֹר קִירוֹתֶיהָ
 וְעַל עֲרֵי גְּאֻלְצִיעֵן עִם רַבּוֹת קֶרֶבְנוֹתֶיהָ:

כג. אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי נַפְשִׁי בְּכִי / הָרַב יְהוּדָה לֵיב בִּיאֵלֶר

אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי נַפְשִׁי בְּכִי / וְזַעֲקִי בֵּת יִשְׂרָאֵל
מִסֶּפֶד שְׂאִי וְהִתְיַפְּחִי / אֲכַלֶּה הָאֵשׁ בְּיִשְׂרָאֵל:

עַל טֶבַח עִם אֲשֶׁר הוֹכֵן / וְסוּרֵי שְׂכֹל אֲשֶׁדּוֹת דָּמִים
זָקֵן גַּם טַף לֹא רוּחָם / עַל עֲקֶדֶת קָרְבָן תָּמִים:
אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי...

עַל עוֹלָלִים גְּמוּלֵי חֶלֶב / הַמְרוֹטָשִׁים לְפִי צוּרִים
וְעַל דָּמִם אֲשֶׁר זָב / בְּרֹאשׁ חוּצוֹת לְעֵין הוֹרִים:

עַל הַקְהָלוֹת הַשׁוֹמְמוֹת / וְעַל חֶרֶבֶן מִקְדָּשִׁי אֵל
יְקִידִי לַחֵב שְׁלֵהֲבוֹת / עָרֵי פֶאֶר בְּיִשְׂרָאֵל:

עָלִי דוֹרוֹת אֲשֶׁר נִגְדָּעוּ / דָּמֵי אֲבוֹת עַל דָּמֵי בָּנִים
בְּגִיָּא אוֹשְׁוִיִּין תַּמּוּ נִוְעֵי / עָלִי מוֹקְדוֹת הַכֶּבֶשֶׁשִׁים:

עָלִי פְּלִיאִים חֲגוּרֵי שֶׁק / הַנִּמְקִים בְּרִכְבוֹתֵיהֶם
בְּטָרְבִּלִּינְקָה וּמִידָאָנְק / וְאִין מְלָקֶט עֲצֻמוֹתֵיהֶם:

עלי קרונות צפופי אדם / אשר רופדו גפרית וסיד
צחי צמא בכלות נפשם / צעקו מים ואין מושיט:

עלי בנות אשר עולפו / רעיות בנפשן שלחו ידן
צ"ג הטחורות יחדיו נספו / ולא חולל תם בבורן:

עלי קפואים בשדות שלגים / ילדים רבים בחיק אמהות
ועל קדושים השואגים / קבורי חיים מתוך בורות:

עלי גוילים המחוללים / בידי נאצים מנאצי אל
טרופים קרועים ומגאלים / בין אשפתות ואין גואל:

על צדיקים ענוי עולם / נדיבי עם הוגי תורה
בתאי רעל נחנק קולם / נפלה כבתה המנורה:

עלי נער פרחי העם / חלוצי קרב, בפירי מרי
מול זדונים שופכי הדם / השתלחבו רשפי חרי:

על נְהָרוֹת דָּם וּבְכִי / נִקְמַת בְּרִית בְּלֵב שְׁמוּרָה
בְּקָרֵב גָּמוֹל לֹא רָהִי / נִחָשֶׁף הָעֵץ טָמִיר גְּבוּרָה:

עָלִי קְדוּשׁ הַשֵּׁם וָעַם / וְעַל נִקְמַת דָּם טְהוֹרִים
בְּתַעֲצוּמוֹת מָסְרוּ נַפְשָׁם / לְחַמּוֹ נִפְלוּ הַגְּבוּרִים:

עָלִי גְבוּר עַל בְּמַתִּי עַד / כְּגַר תָּמִיד בְּהוֹד זִרְחִים
כָּל נֶטָף דָּם קָרַבַּן לְשֹׁד / נִזְכָּר עַד נֶצַח נִצְחִים:

עַל שִׁבְרַ עַם נִשָּׂא קִינָה / כְּבוֹלֵי יָגוֹן עֲטוּיֵי שׂוֹאָה
הִלְנִצַּח תִּאֲפִיל שְׁנָאָה / וְלֹא תִפְרֹשׁ הַנִּגְהָה:

רֵאָה אֱלֹהִים עוֹרֵי צָפַד / נָפַל לְבִי שׁוֹנְאֵי קָמִים
הִקְשִׁיבָה שׁוֹעֵי חֵישָׁה מִפְּלֹט / הִצִּילָה נַפְשֵׁי מַאֲנֵשֵׁי דָמִים:

אֵלֵי אֵלֵי נַפְשֵׁי בְכִי / וְזַעֲקֵי בֵּת יִשְׂרָאֵל
מִסְפַּד שְׂאִי וְהִתְיַפְחִי / אֲכַלָּה הָאֵשׁ בְּיִשְׂרָאֵל:

כד. אֵלֵי פּוֹלִין / הרב יהודה לייב ביאלר

– גוסס אחר לקינה "אֵלֵי אֵלֵי נַפְשִׁי בְּכִי" –

אֵלֵי פּוֹלִין וְעָרִיָּה / וְזַעֲקִי בֵּת יִשְׂרָאֵל
עַלִי חֶרֶבֶן קְהִלּוֹתֶיהָ / עָרִי פֶּאֶר בְּיִשְׂרָאֵל:

עַל טֶבַח עִם אֲשֶׁר הוּכָן / יִסּוּרֵי וְזַעַח אֲשֶׁדּוֹת דָּמִים
זָקֵן וְנָעַר לֹא רוּחָם / הֵם הֶעֱלוּ קֶרֶבֶן תָּמִים:
אֵלֵי פּוֹלִין...

עַל עוֹלָלִים גְּמוּלֵי חֶלֶב / הַמְרוֹטָשִׁים לְעֵין הוֹרִים
וְעַל דָּמִם אֲשֶׁר דָּלַף / מִקְרָדְמֵי הָאֲבָזִים:

עַל הַקְּהִלּוֹת הַשּׁוֹמְמוֹת / וְעַל חֶרֶבֶן מִקְדָּשִׁי אֵל
יְקוּדֵי לֶחֶב שְׁלֵהֲבוֹת / אֲכָלָה הָאֵשׁ בְּיִשְׂרָאֵל:

עַלִי דוֹרוֹת שְׁנַקְטָעוּ / דֵּם אָב נָגַע בְּדָם בָּנִים
בְּאוֹשְׁוֹנָצִים הֵם גָּוְעוּ / עַלִי מוֹקְדֵי הַכְּבָשָׁנִים:

עַל רִבְבוֹת עֲטוּפֵי שֶׁק / הַמוֹמְתִים בְּיִסּוּרֵיהֶם
בְּטַרְבִּלִּינְקָה וּמִידְאָנְק / וְאִין מְלַקֵּט עֲצֻמוֹתֵיהֶם:

עַלִי גּוֹיִלִים מְחוֹלָלִים / בְּיַדִּי נֹאצִים מְחַרְפֵּי אֵל

דְּרוֹסִים קְרוּעִים וּמִגְאָלִים / סְחוּבֵי אֲשָׁפָה וְאִין גּוֹאֵל:

עַל צְדִיקִים יְסוּדֵי עוֹלָם / נְדִיבֵי עַם חֲכָמֵי תוֹרָה

בְּתַאֲוֵי רַעַל נִהְנַק קוֹלָם / וּבִכְבֻּשָׁן קִדְרָה אוֹרָה:

עָלִי נָעַר פְּרָחֵי הָעָם / חֲלוּצֵי קָרֵב, כְּפִירֵי מוֹרֵי

מוֹל זְדוֹנִים שׁוֹפְכֵי הַדָּם / הַשְׁתַּלְחָבוּ רִשְׁפֵי הָרִי:

עַל נִהְרוֹת דָּם וּבְכֵי / נָקָם בְּרִית בֶּלֶב שְׁמוּרָה

בְּקָרֵב גָּמוּל פֶּגַּח הָרָחִי / נִחְשָׁף הָעֵץ טְמִיר הַגְּבוּרָה:

עָלִי קְדוּשַׁת הַשֵּׁם וְעַם / וְעַל נִקְמַת דָּם טְהוֹרִים

בְּתַעֲצוּמוֹת מְסָרוֹ נִפְשָׁם / לְחֻמוֹ נִפְּלוּ גְבוּרִים:

עָלֶה גְבוּר עַל בְּמִתִּי עַד / כְּנֶר תְּמִיד בְּחוּד זִרְחִים

כָּל נֶטָף דָּם קָרֵבֵן לְשֹׁד / נִזְכָּר עַד נֶצַח נִצְחִים:

עַל שֹׁכֵר עִם נִשְׂא קִינָה / כְּבוֹלֵי יְגוֹן עֲמוּנֵי שׁוֹאָה

הַלְנֶצַח תִּאֲפִיל שְׁנָאָה / וְלֹא תִפְרֹשׁ הַנִּגְחָה:

אֵלֵי וְרִשָּׁה גְּעִי בְּכִכְיָה / עַל צָר זֹעֵם בִּי הַתְּעוּלָּל

מִסְפֵּד שְׂאִי וְתִאֲנִיָּה / עַל עִיר וָאֵם בְּיִשְׂרָאֵל:

אֵלֵי פּוֹלִין וְעִירֶיךָ / וְזַעֲקִי בַת יִשְׂרָאֵל

עָלִי חֲרָבֵן קַהְלוֹתֶיךָ / עָרֵי פֶּאֶר בְּיִשְׂרָאֵל:

כה. אַספּרָה דִין עֲלִיּוֹן / הרב אביגדר הלוי נבנצל, אב"ד העיר העתיקה בירושלים

אַספּרָה דִין עֲלִיּוֹן וּמַחֲזִין מִכְתּוֹ / אֶכִּיר מִרְדֵּי וְאוֹקִיר צְדָקָתוֹ
הַטָּאֲתִי עֲוִיתִי פִשְׁעֵתִי לְעִמּוֹתוֹ / אֲנִי הַגֶּבֶר רָאָה עָנִי בְּשֹׁבֶט עֲבָרָתוֹ:

אֲרַכָּה גְלוּתֵנוּ שָׁנִים רַבּוֹ מִסְפּוֹר / כְּשֶׁל כַּח הַסֶּפֶל וְאַפֶּס עַז גִּבּוֹר
אֲמַרְנוּ נוֹאֵשׁ הַנוֹכַח עוֹד לַחֲזוֹר / אוֹתִי נִהַג וַיִּלָּךְ חֶשֶׁךְ וְלֹא אוֹר:

אֲרוּרִים רְשָׁעִים פִּתּוּנוֹ נְמוּשׁ אִיּוֹם / לְהַמִּיר בְּהַבְלִים עֲבוּדָתוֹ שֶׁל מָקוֹם
עַל כֵּן הִכִּינוּ וְאִין בְּכַשְׁרֵנוּ מוֹתָם / אִךְ בִּי יֵשֶׁב יְהוּדָה יְדוּ כָּל חַיִּים:

בְּאַרְצֵן בָּהּ הִתְחִילוּ לְחַבְּאִישׁ פְּרוֹתִי / קָם צוֹרֵר וַיֹּאמֶר אֶל עַמּוֹ דִּי
תוֹשִׁיבוּ הַיְּהוּדִים הָאֲמִלָּלִים בֵּינֵכֶם עַד מָתִי / בְּלָהּ כְּשָׂרִי וְעוֹרִי שֶׁבֶר עֲצְמוֹתִי:

בְּעֻלּוֹתָי לְשַׁרְרָה אָמַר הִנֵּה מוֹתְלָאָה / עֲשֵׂר יִשְׂרָאֵל גָּאָה גָּאָה
נִחְרִים רְכוּשָׁם וְנִמְעִינָם וְדוּי וְחִבָּאָה / בְּנָה עָלִי וַיִּקַּף רֹאשׁ וּתְלָאָה:

בְּמַחְנוּתָיו רַבּוֹ מוֹכֵם וְגִדּוּלָם / עֲצְמוֹת שֶׁבֶר מִרְאשָׁם וְעַד רִגְלָם
וְנִטַּל מִקַּל וְחִפָּה עַל קִדְקֵדָם / בְּמַחְשָׁפִים הוֹשִׁיבֵנִי כְּמַתִּי עוֹלָם:

גִּדַּע כָּל קֶרֶן יִשְׂרָאֵל וְהִכְפִּיל בְּשָׂתִי / גִּדַּח וְחָרַף בְּגִלִּית הַפְּלִשְׁתִּי
מִי יִתְנַנֵּי קוֹלֵעַ בְּאַבֶּן וּמִנְצֵחַ בְּחַרְבִּי וּבְקִשְׁתִּי / גִּדַּר בְּעָדִי וְלֹא אֵצֵא הַקְּבִיד
נִחְשָׁתִי:

פה

גִּזְאֵל יִשְׂרָאֵל קָרָאתִי גִּזְאֵל לְךָ אֵת גִּזְאֵתִי / רִיבָה רִיבִי וּמַחָה חֲרָפְתִּי
בְּגִבּוֹר לֹא יוּכַל לְהוֹשִׁיעַ יָדְעַתְלָאתִי / גַּם כִּי אֲזַעַק וְאֲשׁוּעַ שְׁתֵּם תִּפְלֹתִי:

גַּם בְּעִיר מוֹשֵׁב לוֹ אָוֶה / הִצְרוּ דְרָכֵי מֵאֵז הִתְרִיבָה
וּבְאֶרֶץ הָעַמִּים אֶף מַעַט קִדְמוּ בִּוְרָהִים בְּרוּחַ נְדִיבָה / גִּדְרֵי דְרָכֵי בְּגִזִּית נְתִיבָתִי
עֹדָה:

דָּלַק אוֹיֵב עַל רֵאשֵׁי הַהָרִים / לִסְפַּח לְאֶרֶצוֹ עֲבָדִים גְּרוּרִים
וּבְכָל מְדִינָה אֲשֶׁר מָגִיעַ שׁוֹד וְשֹׁכֵר לְנוֹתָרִים / דֵּב אֲרֵב הוּא לִי אֲרִי בְּמִסְתָּרִים:

דְּבָרֵי אֲמוֹת לֹא חֲפָצוּ נִגְדּוֹ הַתְּקוּמָם / הַנִּיחֻהוּ לַעֲשׂוֹת כָּל אֲשֶׁר הוּא זֹמָם
וּבִפְשַׁע אֶרֶץ אוֹסְטְרִיָּה יְהוּדִיתָ הַדְּמִימָם / דְּרָכֵי סוֹרֵר וַיִּפְשַׁחֲנִי שְׁמִנִי שְׁמָם:

דְּבָאָם בְּמַחְנוֹתָיו וְנַחֲפָה לָמוֹ לְרוֹעֵץ / מִצְפֹּר עַד נֶשֶׁף וּמִשְׁקִיעַת חֲמָה וְעַד תַּנְיָן
וַיַּחֲמֹם מִמוֹן הַנוֹטָשִׁים מִמִּשְׁלַת זֶדֶן מַתְלוּצִץ / דֶּרֶךְ קִשְׁתּוֹ וַיַּצִּיבֵנִי כַּמְטָרָה לַחֲיוֹן:

הַנְּשֹׂאֲרִים בְּאֶרֶצוֹ עֲנָה בַּחֲמָתוֹ / וַיִּשְׁפֹּף עֲלֵיהֶם חֲרוֹן עֲבָרָתוֹ
וְלַעַג וְקָלָם חֲיִיתִי בְּפִי דוֹבְרֵי נִבְלָתוֹ / חִבִּיא בְּכִלּוֹתִי בְּנֵי אֲשָׁפָתוֹ:

הֵן רַבִּים נוֹאֲשׁוּ מִמּוֹצֵא פְדִיּוֹם / שָׁלְחוּ יָד בְּנַפְשָׁם וְנִשְׁמָתָם עָלְתָה לְמָרוֹם
גַּם אֵלֶּה זֶכֶר לְאוֹמְרִים עָרוֹ עָרוֹ בְּנֵי אָדוֹם / חֲיִיתִי שֹׁחַק לְכָל עַמִּי נְגִינָתָם כָּל
הַיּוֹם:

חֲלֹא בְּטָרָם חֲלָפָה שָׁנָה / הוֹסִיף לָקַח כָּל אֲשֶׁר יַעֲלֶה הַמִּזְלָג לְמִנְהָ
בְּאֶרֶץ צִיכּוֹסְלוֹבְקָה בְּאוֹלֶתוֹ שָׁנָה / חֲשָׁבִיעֵנִי בְּמִרְוֵרִים הָרוֹנִי לַעֲנָה:

וּתְכַתֵּב זֹאת זְכוּרֹן בַּסֵּפֶר / כִּי בְנֵי הָרֶג בְּכִלְמָה וְחֶפֶר
וְלֹא הָעֵבִיר נִחְלָה לְבָנוֹת כְּבָנוֹת בֶּן חֶפֶר / וַיִּגְרַם בְּחֻצֵּץ שְׁנֵי הַכְּפִישֵׁנִי בְּאַפֶּר:

וְעַל הַשְּׂכָנִים אֲלַמְּדָה חוֹבָה / כִּי לֹא מִנְעוּ רְדִיפּוֹת וְאַיִבָּה
וְעַל גָּסִים לֹא דִגְלוּ בְּאַהֲבָה / וְתִזְנַח מִשְׁלוֹם נַפְשֵׁי נְשִׁיתִי מוֹכָה:

וְלִכֵּן דְּמַעוֹת תַּרְדֵּנָה עֵינַי / כִּי בְתוֹאֲנַת הָרוּג אֶחָד אֶבְדוּ הַמוֹנֵי
וּבְנֵי יָדַי חָלְלוּ צְפוּנַי / וְאָמַר אֶבֶד נִצָּחִי וְתוֹחֲלָתִי מוֹחַ:

זְבוּלִי מִקְדָּשׁ מַעֵט הָיוּ לִי לַעֲמֻת רֹאשׁ / לְחַפִּיל תַּחֲנָה וְתוֹרָה לְדָרֶשׁ
קֶרְקְרִי קִיר וַיַּחֲרָשׁוּ חֲרוֹשׁ / זָכַר עֲנִי וּמְרוּדִי לַעֲנָה וְרֹאשׁ:

זָכַר מַעֲמֹד הָרָסִינִי נִקְרָאתָ בּוֹ אִישִׁי / בְּאֵשׁ דָּת מִשְׁעָבוֹד מַלְכוּיֹת הוֹצֵאתָנִי
לְחַפְשִׁי

וַעֲתָה גּוֹיְלִיתָ אֶפְלוּ בְּקֶשׁ אֶכְלָה אִשִּׁי / זָכוֹר תִּזְכּוֹר וְתִשׁוּחַ עָלַי נַפְשִׁי:

זַעֲמֹתָ בָנִים אִמָּתָם לְחַשְׁבִּיל / וְאוֹתִיּוֹת פּוֹרְחוֹת רַעַד בִּי לְהַחֲבִיל
בְּדַרְשֶׁךָ אֵלֶּה תִּדְרֹשׁ אֵלֶּה אֲשַׁבֵּיל / זֹאת אֲשִׁיב אֶל לְבִי עַל בֶּן אוֹחִיל:

חָשַׁב אֶבֶד יַעֲקֹב בְּמַפְּיוֹ וַיִּתְוַמְּיוּ / אִם אֵין גְּדִיִּים לֹא יָקוּם בְּעַל בְּעַפְּיוֹ
וְרַבִּים אָבַל חִיעַר וְרַבִּים שׁוֹפְכֵי דָמָיו / חֲסָדֵי ה' כִּי לֹא תָמְנוּ כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמָיו:

חֲדַשׁ מַלְחָמָה עַל גּוֹיִם וְרְדִיפּוֹת עַל בְּנֵי בְרִיתֶךָ / לַעֲקֹר וּלְאַבֵּד שְׂאֵרִית נִחְלָתֶךָ
וּלְמָוֶת הָעָרוֹ נַפְשָׁם צֹאן מִרְעִיתֶךָ / חֲדָשִׁים לְבָקָרִים רַבָּה אֲמִינָתֶךָ:

חֲטָאִי אִם גָּרַמְנִי מַעֲלִי לְהַבְדִּילֹ / וְהַגּוֹף אִם נִמְסַר לְשׁוֹדֵד בְּלִי לֹ
הֵן נִשְׁמָתִי אֶקְרִיב וְתִהְיֶה לְגִזֵּר כְּלִילֹ / חֲלָקִי ה' אִמְרָה נַפְשִׁי עַל כֵּן אוֹחִיל לֹ:

טָף וַיֵּשֶׁשׁ נִרְדַּף וְאִין מִי יִבְקָשׁנוּ / מִזֵּי רָעַב וּלְחָמִי רִשָּׁף וְקִשְׁתַּת נְעָרִים תִּרְפֹּשׁנוּ
וּבָעֵת מוֹתוֹ שֵׁם שְׁמַיִם יִקְדָּשׁנוּ / טוֹב ה' לִקְוֹ לְנַפֵּשׁ תִּדְרֹשׁנוּ:

טוֹב מוֹתָם מִחַיֵּי שְׁבוּיֵי חֶרֶב עוֹיְנֵי / צוֹרְרֵי מִלְּאוֹ בְּרָסָם מַעֲדָנִי
וְאַךְ לְזֹאת נִשְׁאֲתִי עֵינֵי / טוֹב וַיַּחֲלִל וְדוּמָם לִתְשׁוּעַת ה':

טַל הַשָּׁמַיִם וּמִשְׁמַנֵּי הָאָרֶץ לְשׁוֹנְאָיו וְעָרָיו / מִשְׁעַבְדָּנוּ פּוֹרֵק עוֹל מַעַל צוֹאֲרָיו
וַיַּעֲקֹב יָרִיד וְנִפְלֹו בַּחֲרֵב בַּחוּרָיו / טוֹב לְגִבֹּר כִּי יֵשֶׁא עַל בְּנֵעוּרָיו:

יַעֲצוֹ לִכְנֹס לְמַחֲנוֹתָם גּוֹלִיוֹ / פֶּן יוֹשִׁט עֶזֶר לְמוֹ וְהַגִּיעַ אֵלָיו
בְּגִטָּו כְּלָאוֹ קִטְנָיו וְגִדְלָיו / יֵשֵׁב בְּדָד וַיִּדָּם כִּי נָטַל עָלָיו:

יַחֲדוּ דָמָם לְהַפְקֵר וּרְכוּשָׁם מִבְּלִי תְשׁוּבָה / אוֹכְלֵהֶם לֹא יֵאָשֵׁם חֵישָׁלָם רָעָה
תַּחַת טוֹבָה

וַיִּקְצֹץ יִשְׂרָאֵל בַּחַיִּיו וּנִפְשׁוֹ דָּאֻבָּה / יִתֵּן בְּעָפָר פִּיהוֹ אוֹלֵי יֵשׁ תַּקּוּהָ:

יִשְׁיַחֲוּ כִי יִשְׁבִּי שָׁעַר לְהִרְגִים נַפְשָׁם עֵיפָה / אִין דִּי בִשְׁרַפַּת קִמִּין וְעִשְׁרִית
הָאֵיפָה

בְּחֶנֶק נּוֹבִיל הַמוֹנֵם אֵל אֶרֶץ צִלְמוֹת וְעֵיפָה / יִתֵּן לְמַבְחֹו לַחֵי יִשְׁבַּע בַּחֲרָפָה:

כִּלּוֹ לְמֵאוֹת וּלְאַלְפִים הַמוֹנֵי / וְלִרְבָּבוֹת הַדִּיוֹטוֹת וְשָׂרֵי וְזִקְנֵי [נ"א: וּסְגָנִי]

לא האמנתי בדונם דיני / פי לא יזנה לעולם ה':

כל חמתם שפכו על ראש חסידיו / כורתי בריתו עלי זבח ועל יחוד שמו עדיו
הם במותם עוררו רחמיו על שרידיו / פי אם הונה ורחם פרב חסדיו:

כן אבדו יחד אשה ואיש / מכין עם תלמיד זקן וישיש
לא ישים אל לבו חצר המבאיש / פי לא ענה מלבו וינה בני איש:

לחצו למחר להשמיד בקרץ / כל תקהל באחד בחומה אין פרץ
ביד רמה ובזרוע ערץ / לדבא תחת רגליו כל אסירי ארץ:

לא חשכו מפני רק ובזיון / ובקרב ובצמא עלפתי כחרב בציון
קראתי למאהבי המה נעלו שיערי ציון / להפזות משפט גבר נגד פני עליון:

לא היתה כזאת ולא נבראה / פי יצפו לחנק וישרפה ויבחרים מחיי תלאה
ומשמים לא השמעת דין וארץ לא יראה / לעזות אדם פריבו ה' לא ראה:

משפחות סופרים יושבי יעבץ לכם אציב מצבה / תופשי תתורה רבנים וראשי
ישיבה

הם ותלמידיהם נרצחו בפשע יעקב ובחובה / מי זה אמר ותחי ה' לא צוה:

מה פשעו עוללים ויונקי שדים לרב / פי שלח בהם הערב
נגזרה גזרה עליהם שחר יומם לערב / מפני עליון לא תצא הרעות ותטוב:

מדוע נסחף ישראל אביריו וצבאיו / המורדים והלוחמים נסתרו ונתבאיו

אֲנָשִׁים וְנָשִׁים עֲשִׂירֵי וְחֶלְבָאִי / מִהַ יִּתְאוּנֶן אָדָם חַי גָּבֵר עַל הַמָּאִיו:

נִשְׁאַלָה מֵאַחֲרֵי הַפְּרָגוֹד לַפָּנִים וְלַפָּנִי / הַיֵּשׁ סְלִיחָה וּמְחִילָה וְכַפָּרָה לַעֲוֹנוֹי
וְדַבָּר מֵאַחֲרֵיךְ תִּשְׁמַעְנָה אָזְנִי / נִחְפָּשָׁה דְרָכֵינוּ וְנַחֲקָרָה וְנִשׁוּבָה עַד ה':

נִגְיֵר מְעִינֵינוּ דְמָעָה וְעַפְעָפֵינוּ יָזְלוּ מַיִם / וְאִזּוּ יִתֵּם עֲוֹנוֹךָ בְּתַצִּיּוֹן יַחֲיֵינוּ מִיּוֹמָיִם
כִּי דָם עֲבָדֶיךָ יִקּוּם וְתוֹרָתוֹ וְהַדּוּמָיִם / נִשְׁאָא לְכַבְּנוּ אֶל כְּפָיִם אֶל קֵל בְּשָׂמָיִם:

תְּשִׁיב לָהֶם גְּמוּלָה, ה' כְּמַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם:

תִּתֵּן לָהֶם מִגִּנַּת לֵב, תִּשְׁאַלְתָּךְ לָהֶם:

תִּרְדֹּף בְּאַף וְתִשְׁמִידִם מִתַּחַת שָׁמַי ה':

כו. אייכה תפארתנו / הרב אברהם רויזנפלד, אב"ד ווילינגטון

אייכה תפארתנו מראשינו השלכת.

אייכה פניך ממנו הסתרת.

אייכה קצפת ולא המלת:

כלב נשבר ונדפה ביום צום ועצרה.

באנו לפניך לספד ולבכות בקינה וביללה.

בזכרנו את קדושי השואה תרצ"ט-תש"ח:

גאון יעקב אשר אהבת שפרת.

גדעת רמי הקומה והגבהים השפלת.

גפגנו לשמה ותאנתנו לקצפה שמת:

דבקו עצמינו לעורנו ובשרנו.

דכה דכית לארץ חיינו.

דלפה מתונה ואנחה נפשנו:

הנאהבים והנעימים הישרים והתמימים.

המענו בקרונות בכבשים ובקרים.

חַחֵם מִחֲנֹק וְהַפְתָּחִים הַתּוֹמִים:

וְתִיקִים יוֹשְׁבִים עַל הָאָרֶץ דּוֹמָמִים.

וְמָה הִיתָה הַטָּאָתָם הֵם שׁוֹאֲלִים.

וְלָמָּה נִגְזַר הַדִּין בְּלִי רַחֲמִים:

זָכַר תִּזְכֹּר אֶת צַעֲקַת הָעֲנֻוִים.

זַעֲקַת הַיְתוֹמִים הַגְּלָמוּדִים וְהַנֶּעְזָבִים.

זְלוּל חֲכָמִים וְתַלְמִידֵיהֶם הָאֱהוּבִים:

חֲיָלִים רָאשֵׁי בֵּית אָבוֹת גְּבוּרִים.

חֲלָלִים וּמְדַקְרִים נָפְלוּ מְלִיוָנִים.

חֲרָפָה וּמִשְׁמָחָה הִיתָה לָגוֹיִם:

טַפְּחָנוּ וְרַבִּינוּ, הָאֶבְזָר כֻּלָּם וְהַשָּׁמֶם.

טָרַף טָרְפוֹ בְּזֹאֲבִים לְשֹׁפֵד דָּמָם.

טָבַח יֵשׁ מֵאוֹת רַבּוֹא מִי זָמָם:

יָרְדוּ חַיִּים שְׂאוֹלָה בְּשִׁמְעַי וְיִשְׂרָאֵל וּבִאֲנִי מֵאֲמִין.

יָצְאוּ נְשִׁמוֹתֵיהֶם מֵעֶטְרִין בְּטָלִית וּתְפִלִּין.

צב

יבֹשׁוּ וַיִּבְלְמוּ וַיִּהְיוּ כְּאִין הָרוֹצְחִין:

בָּלָה שְׂאֲרֵנוּ וּלְכַבְּנוּ עַל שֹׁכֵר חֶלְקֵנוּ.

בָּלָנוּ נוֹשָׂאִים קִינָה בְּאֶבְדֵּן חֲצִי עַמּוֹנוּ.

בִּי שְׂקוּלָה הַשּׂוֹאָה בַּשְּׂרָפָת בֵּית אֱלֹהֵינוּ:

לְאוֹשְׁוִיין, בּוֹכְנִילָה, בְּרֶגֶז-בְּלִיזָה, דְּכֹאוֹ, מִיִּדְאֲנָק, מְרַבְּלִינְקָה.

לְקַחוּ וְהִדְחִקוּ בְּחִדְרֵי גֹז וְנִשְׂרָפוּ בְּמוֹקְדוֹת הַכְּבָשִׁים בְּחֶרֶפָה.

לְחַמּוּ הַקְדוּשִׁים הַמְּהוּרִים וְנִפְּלוּ כְּגִבּוֹרִים בְּגִטּוֹ וְרִשָּׁה:

מִכָּל פָּנָה זֹעַקִים דְּמִיָּהִם הַקְרוּשִׁים.

מִתִּי יֵבֵא קוֹץ לִפְנֵיָם הָאֲנוּשִׁים.

מִסֶּפֶד מֵר וְקִינָה שָׂאוּ עַל הַקְדוּשִׁים:

נִאֲצוּ הַנּוֹאֲצִים אֶת הַבְּרִית וְאֶת תּוֹרָתָנוּ.

נִפְּלוּ עָלֵינוּ מִחֶרֶפִּיד וְנִכְבְּהָ בְּצוֹם נִפְּשָׁנוּ.

נִפְּלָה עֲטָרַת רֹאשֵׁנוּ, אוֹי נָא לְנַחֲלָתָנוּ:

סִפְרֵי תּוֹרָה לְגִזְרִים קָרְעוּ וְטִמְאוּ בִּידֵיהֶם.

סָרְקוּ בְּשֹׁר שְׂאֲרֵינוּ, וְעוֹרָם הִפְכוּ לְקִשּׁוּמֵיהֶם.

סִפְדוּ וְחַגְרוּ שֶׁקֶ, וְהִילֵלוּ עֲלֵיהֶם וְעַל טִפְיָהֶם:

עֵינֵינוּ זֹלָגוֹת דָּם דְּמָעוֹת.

עַל שְׂרַפַּת בְּתִי כְנֻסוֹת.

עַל הָרִיסַת יְשִׁיבוֹת וּבְתִי מִדְּרָשׁוֹת:

פָּרְצוּ קַחֲלוֹתֵינוּ וְהָרְסוּ עֲדוּתֵינוּ.

פַּחַד קָרָאנוּ וְרָעָדָה אֲחֻזָּתֵנוּ.

פָּנֵינוּ כְּפֶתַח כְּלָמָה בְּצִרּוֹתֵינוּ:

צִיָּה עֶרְקוּ בְּחֶסֶר וּבְכַפֵּז.

צְנוּעוֹת בְּנִפְשָׁן שְׁלַחוּ יָדָן.

צָעָקָה בָּיִם-סוּף נִשְׁמַע קוֹלָן:

קְרוֹבִים וִידִידִים תְּכִיבִים, תְּסִידִים וַיִּשָּׁרִים.

קְדוּשִׁים וּמַהוֹרִים, כְּזֹחַר הָרָקִיעַ מְזַהֲרִים.

קַבְלֵם וְהִסְתִּירֵם בְּסֶתֶר כְּנִפְיָךְ לְעוֹלָמִים:

רְחוּם, זָכֹר בְּרַחֲמֶיךָ אֶת שְׂרִידֵי נַחֲלָתְךָ.

רַבּוֹן הָעוֹלָמִים, הִסֵּר דְּאָגָה וְתוֹגָה מֵעַמְּךָ.

רשעת הגוים ושונאי ישראל תעקר בזעמו:

שבויים תדרר, ופקח קוח לאסורינו.

שמן ששון תחת אכל תעטרנו.

שלום ושלוח תשים לנו ולארצנו:

תרים קרננו ותחיש גאלתנו במהרה בימינו.

תגל ערכה ותפרח כחבצלת ישראל מדינתנו.

תברכנו בברכת אברהם יצחק ויעקב אבותינו:

צה

**כז. תִּשְׁכְּבִי יְבִשְׁרֶנּוּ / האדמו"ר רבי מנשה קליין (מנשה
הקטן) מאונגוואר**

תִּשְׁכְּבִי שְׁלַח [לָנוּ] לְבִשְׁרֶנּוּ / מֵאַרְבַּע פְּנֵפוֹת הָאָרֶץ לְקַבְּצֵנוּ / וּלְהִשִּׁיב לָב בָּנִים
עַל אָבוֹת:

מִשָּׁמַיִם יִגְלוּ רַחֲמֶיךָ / עַל עַמּוֹךְ עִירְךָ וְנִחְלָתְךָ / הָאֲבֵלִים וְהַשּׁוֹמְמִים וְהַתְּרַבּוֹת:
חֲסִדֶיךָ גִּלְגַּל עַל מִדּוֹתֶיךָ / וְתִכְנֶנָּה בֵּית מִקְדָּשְׁךָ / זָכֹר לָנוּ תְּקַרְבָּנוֹת מִבָּנִים
וְאָבוֹת:

הַעַל אֵלֶּה תִּתְּאָפֵק אֵל אֲדוֹן / נָא תַעֲבֹר מִמִּשְׁלַת זָדוֹן / וְנִקֵּם נִקְמָתְךָ אֶתָּה אֵל
נִקְמוֹת:

אֲדוֹן כָּל הַיְּצִירִים / אֲזַעֵק לִפְנֶיךָ תַּמְרוּרִים / זָכֹר הַנֶּאֱצִי הָעַמְלָקִי מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם
תִּמְחָקָה:

תִּבְּא כָּל רַעְתָּם לִפְנֶיךָ / אֲשֶׁר כָּלוּ רֹב מִשְׁאֲרֵית עַמּוֹךְ / בְּתַפִּים וּבְמַחֲוֹלוֹת
וּבְכָלִי זָמֹר וְשִׁמְחָה:

זָכֹר אֲשֶׁר חֲרַף צָר / כְּמוֹהוּ לֹא קָם אֲכֹזֵר / עַל בְּנֶךָ יִחִידְךָ מִיּוֹם בְּרִיאַת שָׁמַיִם
וְאָרֶץ:

בְּמַעַט עָשָׂה כָּלָה / בְּשִׁלְפַת פֶּר וְעוֹלָה / וְהִרְגִּינוּ כָּל הָעוֹלָם כָּלוּ לְהַכְחִידֵם מִן
הָאָרֶץ:

רַעַל וְסָמִי גַז / גּוֹפֶם שָׂרָף בְּתַנּוּרֵי חֲשָׁמַל וְגַז / וּמָהֵם גַּם שָׂרְפוּ וְקִבְּרוּ חַיִּים
בְּאָרֶץ:

עמֻדָּה אֲשֶׁר פָּדִיתָ / בְּנִידָה אֲשֶׁר טִפַּחְתָּ וְרִבִּיתָ / בְּכָל הָעוֹלָם אֲשֶׁר שָׁמְעוּ עַמִּים
יִרְגָּזוּן:

מִשְׁלָכִים חֲלָלֵי הָרֶב וְכִידוֹנִים / לַחֲכוּ עִפָּר כְּתַנְיָנִים / וּנְפוּחֵי רָעֵב בְּלֵי מַחִיָּה
וּמָזוֹן:

לְשׁוֹמֵעַ זֹאת תִּצְלָנָה אָזְנִים / וְאַתָּה תִּשְׁמַע מִן הַשָּׁמַיִם / אֵיךְ גִּדַּע בְּעַלֵּי קֶרֶנִּים
בְּחָרֵי אֶף וְחִפְזוֹן:

קֶרֶן יִשְׂרָאֵל לִקְעָקַע / בְּמִיתוֹת מִשְׁנֹת אֵין כְּהִנָּה לָרַע / מִרְפָּם וְאֲכָלָם כְּחִיָּה
רָעָה בְּרָגְזוֹן:

הַנְּאֻצִּים הָאֲרוּרִים הַגֶּרֻמָּנִים / בְּרִשְׁעָתָם וּרְצִיחָתָם הַטִּירָאנִים / חֵיל אֲחֹז
לְעֵלְיוֹנִים וְתַהֲתוֹנִים:

גִּזְדָּעֻנָּה הָעוֹלָם בָּלוּ / מַהִיטָלָר וּפְמִלָּה שָׁלוּ / יִפּוּחַ שָׁמֶם, מַהֲשֻׁמְדַת מִיִּשְׂרָאֵל
יוֹתֵר מִשִּׁשֶּׁת מִלְּיוֹנִים:

אֲתָמָה עַל הַשָּׁמֶשׁ / אֵיךְ לֹא עֲמָדָה מִלְּהָאִיר וּלְשִׁמֵּשׁ / לָעַם שְׂאִינָם רְאוּיִם לִיצִיר
כְּפִיו נִמְנִים:

צָלָם אֱלֹהִים וְאָדָם הִשְׁחִיתוּ / גְּרוּעִים מִתַּחֲוֵי וְהִיבּוֹסִי / אֶף מַחִיּוֹת טָרָף יָרְדוּ
רִבְבוֹת מוֹנִים:

יִפְחוּ מִסַּפֶּר חַיִּים / מִתַּחַת אֶרֶץ עַד שָׁמַי שָׁמַיִם / לֹא תִשָּׂאֵר זִכָּר מֵהֶם וּמִהֶמוֹנָם:

מִי כְמוֹד בָּאֵלִים / ה' סוֹבֵל וּמַעֲלִים / עֵינַי מִהַסּוֹרְרִים הָרוֹצְחִים וְהַרְשָׁעִים מִכָּל
הַדּוֹרוֹת:

תָּבִיא קֶצֶם עֲלֵיהֶם / וְנָקַם דָּם עֲבָדֶיךָ שֶׁנִּשְׁפָּד בִּידֵיהֶם / כַּפִּים נוֹבְעִים בְּנִחְלָים
וּנְהָרוֹת:

חיות רעות כפירים ונמרים / אריות נחשים ועקרבים / שפיפן עלי דרך הולכי
מדברות:

תחת השמים בכל הנבראים / לא נמצא אכזריות כחני פראים / מאז נוצר
חיים עלי אדמות:

ח' הלנצח תאנף ותשכחנו / והלעולמים תבעם ותעזבנו / חלילה לך אדון כל
הנשמות:

שמע צעקת חלליהם / הם ונשיהם ובניהם / מבחרי עמך צועקים אליך מעלי
אדמות:

מקהלות רבות, רבנים גאונים / אדמו"רים צדיקים וחסידים / ראשי ישיבות,
בעלי בתים, זקנים וזקנות:

יונקי שדים בחורים ובתולות / מעלפות כספירים חתנים וכלות / על קדוש
שמוך הם נשחרפות:

מפולגיה, רוסיה, ליטא, גרמניה, צ'כוסלובקיה, הונגריה, הולנד, בלגיה, צרפת,
יוון, איטליה, שוודיה, נורווגיה, רומניה, אוסטריה, תוניסיה, לטביה, יוגוסלביה,
ועוד כמה קהלות קדושות מארבע פגפות הארץ, משנת ה'תרצ"ח עד תש"ה,
להשמיד ולהרג ולאבד בארבע מיתות בית דין ובסמים יום-יום לאלפים
ורבבות. הובאו ברבבות, עומדים צפופים, רעבים גם צמאים, צפד לשונם
לבשרם. הילדים צעקו: תנו לנו מים, והחורים משיבים: למה לי כזה חיים? כך
הם מובאים מתחלה להגטאות, ושוב להקרימאטאריות, בלוי האם-אם
הנאצים והזאנדר-קאמאנדות, בכל מיני רשעות ואכזריות, אשר על הכתב
אי אפשר להעלות. צרו ורדפו בנים על אבות, 'התחנה האחרונה', נשמע –
מידאנק, טרפלינקא, בירקנאו, אושוויץ, מונביץ, גלייביץ, בוכנולד, דכאו,
ורשה, יאבז'נו, טרזיינשטט, כלם שמות ממקומות המפרסמים, ועוד כהנה

וכהנה שמות הנעלמים. נתקבלו בבירקנאו על ידי רוצח הידוע, כל היוצא מרפכת מיד לפניו מופיע. וכידו המלאה דם ומין או שמאל מורה באצבע, אלו לשמאל – לסמי גז ותנורים, ולימין – לרדותם בעבודת הפרך עדי יצא דמו וחייו גמורים. תינוקות זרקו באש פשהם חיים, והקולות והפכיות עלו עד לב השמים. כאלו וכאלו ראו עיני, הידים רותתות והשערות עומדות וברכים פושלים בזכרי נגד עיני. לבד מה שזרק הרשע מאחינו בני ישראל בהשלקתם לנהר דנייפר ונהר דאנובה, והריגות בבאבי יאר. וכל אלו בגלוי וברבים, וכמה הרגו בלתי ידועים! כי לא נראו באשנים. הכל הביא עלינו המציק, ובלעג בשניו החריק, אי אליהם צור אשר אתם בו חוסים, למה לא בא להושיעכם בשאתם מאויביכם נדרסים:

וכשחטאו ישראל עמד משה והתפלל עליהם, ה' אלהים וגו' למה יאמרו מצרים לאמר מבלתי יכלת להביאם אל הארץ וברעה הוציאם לחרג. ואתה ברוב רחמיה אמרת, סלחתי בדברך. ועתה מארבע פנות, עם הבינות, הובאו לבית השחיטות, ואתה עתה אלהי סליחות, למה תהיה פאיש נדהם, המפה מגדול ורם, ואין בידו להושיע אונים? את שמך הגדול בגוים המחלל, תקדש על ידי ישראל ויחלל, אותנו ואותנו להושיע תחוש בלי הרף, שפך חמתך אל הגוים באף וחרב, תשמידם מתחת שמי ה' בקרב. שמור שארית ישראל ואל יאבד עוד ישראל, שונאיהם בעשן מן העולם תכלם, מתחת השמים תכחידם, כי אכל את יעקב וחרפו בבכיול ה'. חיים ארבים [תן] לאודים מצלים מאש, אשר קדשו שמיך במים ובאש:

ממרום תלחם עם שונאינו / העומדים בכל דור לכלותנו / העבירים מן העולם מדה כנגד מדה:

נחמו נחמו יאמר אלהינו / בתוך אבלי ציון וירושלים תנחמנו / וכהנה ירושלים עיר הקדש בקנה המדה:

צט

שְׁלַח לָנוּ מְשִׁיחַ צִדְקָנוּ / מֵאַרְבַּע בְּנֵפֹת הָאָרֶץ לְקַבְּצֵנוּ / וּתְרַחֵם עַל הָאֱלֻמָּנָה
הַגְּלֻמִּידָה:

חֲשֵׁתָא בַּעֲגָלָא וּבְזִמְן קְרוֹב / עֲמֹד אֲשֶׁר אִמְרַתְּ לֹא יִסְפֵּר מְרֹב / תִּשְׁמַחֵם בְּשׁוּר
הַכֹּהֵן וְלִוְיָתָן וְיִיזֵן הַמִּשְׁפָּר מוֹכֵן לִפְעוּדָה:

חֲקִטָּן יַעֲקֹב וְדַל בְּכוֹר הוּא לְאֹמוֹ / נִתְפָּרֵד בְּבִרְכַּת שָׁמַיִם מֵעַל, תָּרֵם קֶרֶן עֲמוֹ
/ תִּהְלֶה לְכָל חֲסִידָיו בְּגֻאֲלָהּ הָעֲתִידָה:

חֲזַקוּ מִשְׁנֶה לְשָׁנָה / וְנִסְפֵּר בְּאֲזָנֵי בְּנֵינוּ וּבְנֹתֵינוּ חֲקִינָה תַּחֲדָשָׁה וְהִישָׁנָה / הֵן
הֵן נוֹרְאוֹתֵינוּ וְגִבּוֹרוֹתֵינוּ / בְּכָל דּוֹר וְדוֹר מְחַדָּשִׁים עָלֵינוּ גִּזְרוֹתֵינוּ / הָעוֹמְדִים
עָלֵינוּ לְכִלּוֹתֵנוּ / וְתִקְדּוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּרוֹב רַחֲמָיו מִיַּדְיָהֶם מַצִּילָנוּ / אֲשֻׁמָּה
וְאֲשִׁישׁ בַּיּוֹם אֲשֻׁמַּע מִבֶּשֶׁר קוֹל / מִבֶּשֶׁר וַיִּתְקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל / יִגְאָל בְּעֵז מִשְׁבִּי
/ לְהַשִּׁיבֵנוּ אֶל אֶרֶץ צָבִי / עַל יְדֵי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ וְאַלְהֵינוּ הַתְּשׁוּבִי:

כח. סֶלַח נָא אֵל (קִינַת "מִן הַמִּצָּר") / הָרַב חַיִּים מִיכָאֵל דָּב ווִייסמאַנְדל, ראש ישיבת נייטרא

[לביאור הקינה ע"י ספר "קִינַת מִן הַמִּצָּר" עם פירוש נר לאברהם, תשס"ז (2007), בעריכת ר' יעקב פוקס, ובו פירוש מקיף לקינה בתוספת רקע ומקורות.]

סֶלַח נָא אֵל לְגֹוף יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר נִפְשׁוֹ נִשְׁרָפָה
וְשׁוֹרְפָהּ לֹא הִשָּׁאִיר מְנוּחָה, אֲךָ אֶת דַּעְתָּהּ הִנְמָרְפָה:

וּבִכְן כִּפֹּר וְשׁוּב אֵל תִּפֹּל, עַל עַמּוּךְ יִשְׂרָאֵל רָעָדָה
וּמְנוּחָה גַּם שְׁחִיחָה, אֵל נָא תִקְדִּיחַ בְּהִרְדָּה:

זָכַר כָּל נִקְבֵּר בְּסוּד נִסְתָּר, וְאִין קָבֵר לְהִשְׁתַּמֵּחַ
וְאִין מַצְבֵּה לְחִכְנִיעַ, בֶּן בְּזוּרְעוֹ בּוֹמֵחַ:

זָכַרם נָא אֲדוֹן הַנְּשָׁמוֹת, וּמַחֵל לְנִשְׁמָה שׁוֹמָמָה
מַחֵל לְנִפְשׁ נִשְׁפָּחָה, בְּחִיק בְּשָׁר וְדָם וְאֲדָמָה:

זָכַר נָא הַבְּכִיּוֹת בְּתַהוֹם הַנְּזִיזוֹת, בְּיוֹם עֲלוֹתָם לְמָרוֹם הַנְּשָׁמוֹת
אִזּוּ נִשְׁבַּעְנוּ שָׁמָּם לְהַזְכִּיר, וְלֹא לִשְׁכַּח עַד סוֹף עוֹלָמוֹת:

וְהִשָּׁב בֶּן שִׁכְחָה וּבֶן הַכְּחָשָׁה, בֶּן שֵׁם שְׁוֹא – עִם דָּם וְאֲדָמָה
אֲשֶׁר גַּם מֵיִם דָּמָם שִׁכַּח שָׁמָּם, שֵׁם הָאֵמֶת – עִם דָּת וְנִשְׁמָה:

מִימוֹת עוֹלָם שְׁלִישִׁים עָבַר, בְּהֶרֶג וְאֲבִדָּן תִּהְיוּדִים

בבומרי ודון שורפי אש, שופכי דם המושמידים:

נגעם פשה על דורות תבל, עד שצין מרשעים עם רצח
ומחליו עמד שכח שמד, אל נא רפא, ושוב שם לו קרא – עם נצח:

נתיבות עולם אשר נהרבו, בפצעי זעם המלחמה
איכה נחו למסעי רצחם, מאין לוחם, מפיון שממה:

כי גם אייבי עם ארור שמחו, על שקם פוטר על היהודים
שש אב אמונתו שפוף סוף הצליח, אחד מן התלמידים:

וקם דין עולם ודן דין ירשה, על הרי זהב אשר שלל
הרים גבהו כי לא שכח, להפכות שן זהב מלחי חלל:

אוי אם ידין הר של מעות, משפט חללים אלפי גבעות
ומזוטו של ים דמעות אין ירשה, לבד שלל המסעות:]

וכך תשתבח אותה הלילה, ואימת מות השואלת
הזאת היא לילה האחרונה, ומיד יפרצו את הדלת:

וישתבח עין האבות, על הילדים במשפיהם
והזעק אשר העירם, לראות פרצו מובחיהם:

וּלְמַתִּים רוֹדְפִים אַחֲרֵי נַפְשָׁם, נִדְּמוּ הַגּוֹיֹת הַנִּרְדָּפִים
הַתְּשֻׁבָּח יִשְׂרָאֵל אֶת שְׁבוּעָתָם, אֲשֶׁר הִשְׁבִּיעוּדָּ לְאַלְפֵי אֲלֻפִּים:

אֲשֶׁר הִשְׁבִּיעוּדָּ בְּכָלֹת דִּרְכָּם, דֶּרֶךְ בָּדָם הַרוֹגֵי תְמוּל מִסְמָן
כִּי עָלָה הַמּוֹת וְשָׂאֵל, הַיּוֹם מִי לְהֵרֵג מְזֻמָּן:

אִזּוּ הִשְׁבִּיעוּדָּ – שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, מִפִּי הַנִּחָנֵּק רוּחִי פוֹרֵשׁ
וְאִין לִי לְהוֹרִישׁ רַק שֵׁם אֱלֹהִי, וּמִבְּלָעֲדִידָּ אִין לִי יוֹרֵשׁ:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל עַמִּי יוֹרְשִׁי, בְּשָׂרִי וְדַמִּי מֵת בְּיַד רוֹצֵחַ
אִךְ רוּחִי בְּקֶרֶבָּ לֹא יָמִית בְּלִתֵּדָּ, וּזְלִתֵּדָּ עַל נַפְשִׁי לֹא יִנָּצַח:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל קוֹל שְׁבוּעָתִי, עוֹלָה אֵלֶיךָ מִדָּמִי הַתּוֹסֵם
וְעַם אוֹכֵל-אָדָם שׁוֹחֵט יְלָדִי, וּמִבְּשֵׁל בְּעָרָם לְעֵינֵי הַגּוֹסֵם:

אִם נִרְצַחְתִּי אֵל אֶחָד חַי, וּבִשְׁמוֹ לֹא מֵת שְׁמִי וְשֵׁם בְּנִי
שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, אֶתָּה יוֹרְשִׁי, וּבִהֵר צִיּוֹן אֵל תְּשֻׁבָּח הַר סִינִי:

אֶרֶץ וְשָׂמִים נִזְדַּעְזְעוּ מִשְׁבוּעָתָם, בַּעֲלֹת נַפְשָׁם
שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, הַתְּשֻׁבָּחָם – הַתְּשֻׁבָּח כִּי אֶתָּה הוּא יוֹרְשָׁם:

הַתְּשֻׁבָּח וְעוֹד תִּמְעוֹל מַעַל, וְלֹא תִפְחַד מִיּוֹם תְּבִיעָה
עַל הַמִּזְבֵּחַ וְעַל אֶפְרוֹ, וְעַל הַדָּם וְעַל הַשְּׁבוּעָה:

אזי לבן מאן לשאת שם אביו, וגם אזנו אטם לזעק דמו
ויהי כי נרצח, ויצו אל אחיו – אף מצות מותו לשבח מעמו:

ובדין בן יתום ירשה לקח, מיד עם רוצחו כסף כפר
ובאזן אב ובהונו ובדמי דמו, אף את נחלתו שם לאפר:

אזי לשמחתו מתוך אבלו, על כי עם אשרם אויב גם דעתם
עד כי גם את ירשתם חיב, להכרית מארץ שארית מחשבתם:

אזי ליום אתמול שעמד על הדם, ולמחרתו אשר בעט בירשה
מיד עם הורג גדול הכאב, ומיד בן מורד עמקה הבושה:

ואת עם נשמת עולם, דעי כי חלית – וגו העולם בך חולח נפש
בתמהון לבב משתגע, ומתגלגל בטיט ורפש:

ובשגעונו אותך מנפץ, עם המוח אשר בראשו
מרגיש הגוף חסר הדעת, את באבו במושב נפשו:

שוב ישראל אל ביתך, כי אין דרך – רק לחזר
שוב אל בעל הבית, כי בלתו אין מי לעזר:

בלתו אין את עם ואמה, אין את כלום אין את מאומה

קד

שׁוֹבָה דֶּרֶךְ הַפֶּתַח, וְלֹא דֶּרֶךְ הַזֶּרֶם בַּחוּמָה:

כִּפּוּר נָא אֵל אֱלֹהֵי נִדְרֶךָ, סֶלַח וּמַחֵל לַחַטָּא נִדְרָפִים

זָכַר נָא לְאַב חוּמָא וּמוֹרָד, זְכוּת הַיְלָדִים הַנִּשְׁרָפִים:

זָכַר נָא זֶהֱרַר נַפְשָׁם, וְהַמְהִיר אֲשֶׁר בָּלָב אַמִּים

וּבִאָב אֲשֶׁר בְּכָל זֹאת לֹא שָׁב, אֵל נָא תִּכְלִימֵם בְּמִרוּמָם:

וְלִכְל שְׂרִידֵי הַכִּבְשָׁן סֶלַח נָא, דִּין אֲמַת יוֹשֵׁב בְּסֶתֶר עֲלִיּוֹן

מַחֵל לָנוּ חַבּוּדִים בַּיַּעַר, מִפְּחַד אֶרֶץ נַפְיוֹן:

[כאן חוסיף הגרמ"ד זצ"ל שורות אלו, המכוונות להגה"צ אב"ד דנייטרא זצ"ל ותלמידיו הי"ד:

זָכַר נָא לָנוּ אֶת הַנִּשְׁמָה, אֲשֶׁר בְּשִׁמְנוּ הִיא נִרְשָׁמֶת

אוֹתָהּ הַנִּשְׁמָה הַמְהוֹרָה, אֲשֶׁר עַל בֵּית זֶה הִיא חוֹתָמָת:

אֶת הַנִּשְׁמָה אֲשֶׁר הִיָּתָה, מִקְּוֵה טְהוֹרָה לְרִבְבוֹת

וְאֲשֶׁר בְּאוֹרָה הַאִירָה, אֵל תּוֹךְ מֵאֶפֶל הַלְּבָבוֹת:

נִשְׁמָה טְהוֹרָה בְּגוֹף קָדוֹשׁ, נֵר יִשְׂרָאֵל מְשַׁנְּבֵנוּ

נִשְׁמַת עֲבָדֶךָ הַנְּאֻמָּן, נִשְׁמַת אֲדוֹנָנוּ וְרַבָּנוּ:

זָכַר נָא נִשְׁמוֹת בְּנֵי בֵיתוֹ, וְאַלְפֵי תַלְמִידָיו הַמְהוֹרִים

אֲשֶׁר הָיוּם בְּנֵי נִשְׁמָתָם, אוֹר גֵּן עֵדֶן מְאִירִים:]

זָכַר כִּי בַתּוֹךְ רַבָּבוֹת עֲבָדֶיהָ, שָׁלַךְ הָיוּ עַל הָאֲדָמָה
וּבַתּוֹךְ רַבּוֹא רַבָּבוֹת רַבָּבָה, כְּבוֹדָךְ הֵם בְּשָׁמַי נִשְׁמָה:

וְאִם חַי נִשְׁאָרְנוּ עַל שִׁפְת תְּהוֹם דָּם, בְּשִׁטָּף זָרִם דָּמַע הַמְּכַבִּים
שׁוּב זָרַע נָא לָנוּ זָרַע אוֹרָה, לְהַצְמִיחַ שָׁמַי בְּגִיא מַחֲשָׁבִים:

כִּי לָמָּה נִוְתַרְנוּ, וּלְעֵין יוֹרְשָׁנוּ – בִּידְנוּ תַכְכָּה גֵר מוֹרִישָׁנוּ
וְאוֹרָךְ אֵיךְ נִזְרַע בְּלֵב זָרַעְנוּ, אִם כָּנוּ יַחֲשֹׁכוּ מְאוֹרוֹת נַפְשָׁנוּ:

וּבְכֵן כִּפֹּר נָא לְמַעַן קֶרְבָּנִם, וּבְאוֹרָךְ עֲלִינוּ הִיָּה נָא אֶתֶם
חֲדָשׁ נַפְשָׁנוּ בְּזִכּוֹת נִשְׁמָתֶם, וְאַמְתָּךְ לְמַדְנוּ לְמַעַן אֲמַתֶּם:

[באן הוסיף הגרמ"ד זצ"ל שורות אלו, המכוונות ג"כ להגה"צ אב"ד דנייטרא זצ"ל ותלמידיו
הי"ד:

וּלְמַעַנֵּנוּ אֲשֶׁר לָךְ נָטַע, גַּם בִּידְנוּ תַפְרִיחַ אֵילָנוּ
וּלְמַעַנֵּנוּ אֲשֶׁר לָךְ הָפַר, גַּם לְרַגְלָנוּ לֹא יִיבַשׁ מַעֲיָנוּ:

וּמַעֲיָנוּ עַל מַעֲיָנוּ יִשְׁפָּד, מִדְּבַר לְשִׁים לָנוּ מְחִירָת
וְאֵילָנוּ עַל אֵילָנוּ יִצְמַח, וְשׁוּב יִרְגֵּז יַעַר הַנִּבְרָת:]

וְעוֹד יִשְׁמָעוּ קוֹלוֹת דָּמָמוֹ, קוֹל רַבָּבוֹת הָאֲלָפִים
וְיִשׁוּבוּ בְּתֵי מִדְרָשׁ, הַנִּהְרָבִים וְהַנִּשְׁרָפִים:

הַאֲכָנִים אֲשֶׁר בָּם נִבְלָעוּ, זַעֲדָה וְדָם שֶׁל דּוֹרוֹת תּוֹרָה
וְאֲשֶׁר נִשְׁרוּ בְּנִחְלֵי כְּכִי, בְּהִשְׁתַּפֵּךְ נַפְשָׁם בְּתַפְלָה מְהוֹרָה:

אֹזִי אִם הָמָּה יִהְיוּ הַדִּינִים, וְגַם הַמִּתְרִים וְגַם הָעֵדִים
עַל כָּל אֶבֶן וְעַל כָּל בַּיִת, אֲשֶׁר הַיּוֹם בְּשֵׁמֶם מַעֲמִידִים:

רִשָּׁם דְּמַע הַמִּתְפַּלְלִים, עַל תַּחֲנוּנוֹת וְסִדְרֵי תַפְלָה
סִימָן לְאַצְבַּע הַלּוֹמְדִים, אֲשֶׁר עַל דְּפֵי סְפָרִים עָלָה:

אוֹת הֵם מַעֲוֹלָם לְהַעֲדִיד, עַל סְפָרֵי אֲבוֹת הַקְּדוּשִׁים
לְמַעַנָם לְכִנּוּם יִרְאוּ, עַל סְפָרֵי בָתִּים הַחֲדָשִׁים:

שָׁמְעוּ נְשָׁמוֹת אֲשֶׁר בְּגֶן עֵדֶן, בְּנֵי עַם תּוֹרָה לֹא יִשְׁכְּחוּ
כִּי לְבוּשֵׁי בְּשָׂרָכֶם בְּאַרְצֵי רָצָה, נִשְׁחַטוּ נִשְׂרָפוּ אֶף לֹא מָתוּ:

גּוֹיִלִים הַנִּשְׂרָפִים נִחְמוּ נָא, הַכֶּתֶב נִצַּח נִצָּב אָמֵת
שִׁבְרֵי לוֹחֹת שִׁמְחוּ נָא, תּוֹרָה חַיָּה וְקִיּוּמָה:

אֵל מִסְתַּתֵּר – וּמֵאֹד נִרְאָה, לְעֵיִן כָּל מַצִּיץ בֵּין חֲרָכִים
אוֹרֶךְ הָאֵר נָא, אֶף לֹא כְּאֵשׁ, וְהַחֲיָה כָּל דּוֹרוֹת הַמַּחֲכִים:

יְקִיצוּ, וְלֹנֵי תֵן הַזְכוּת, לְהַחְזִיר לָהֶם יִרְשָׁתָם
וְלֹא נִבְלָם בְּיוֹם הַדִּין, וְלֹא נִבּוֹשׁ בְּיוֹם תַּחֲנוּנָם:

כט. הזֹכֵר מִזְכִּירֵי / הרב שמעון שוואב, גאב"ד "קהל עדת ישורון" ניו-יורק

הזֹכֵר מִזְכִּירֵי / דֹר דֹר וקדֹשִׁי / מַעַת אֲשֶׁר אֶז בְּחֶרְתָּנוּ

יִזְכֹּר דְּרֹאֵן / שֶׁל דֹר אַחֲרוֹן / אוֹיָה מָה הָיָה לָנוּ:

שְׁמוּפִי מִבּוֹל דָּם / שֶׁמָּסְרוּ נַפְשׁוֹתָם / כָּל שְׂקוּעֵי עֲמָקֵי הַבְּכָא:

יִפְקְדֵם אֱלֹהִים / בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים / וְעַדִּי עַד זִכְרָם לְבִרְכָּה:

שָׂאוּ אֱלֹו כְּפִים / אָהָה אֵי שָׁמַיִם / הוּי עַל מִיטֵב שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל:

עֲדוֹת וְקַהֲלוֹת / עָרִים וְגִלְלוֹת / חֲבוּרוֹת, מוֹסְדוֹת, כָּל מוֹעֲדֵי אֵל:

מִי יִתֵּן פִּלְגֵי מַיִם / תִּרְדְּנָה עֵינַיִם / אֶל אֲשֶׁדוֹת נַחְלֵי הַדְּמָעוֹת:

עָלִי אֶלְפִי אֶלְפִים / גּוֹפִים נִשְׁרָפִים / בְּמוֹ אֵשׁ תִּחַרְבֵּן יוֹזְעוֹת:

וְעַל שָׂרֵי תַתּוֹרָה / וּמַחְזִיקֵי מִסּוּרָה / וְעַל פְּרָחֵי הַכֶּהֱנָה הַצִּעִירִים:

וְעַל חוֹבְשֵׁי מִדְרָשׁוֹת / וּמוֹרִים וּמוֹרוֹת / תִּינוּקוֹת בֵּית רַבֵּן יִקְרִים:

עַל בְּנוֹת בּוֹטָחוֹת / וְסִבִּים וְסִבּוֹת / וְעַל זֹרְעִים וְטַפָּם שִׁיִּלְדוּ:

וְגַם לְרַבּוֹת / רַבָּבוֹת נֶאֱהָבִים בְּחַיִּים / בְּמוֹתָם לֹא נִפְרְדוּ:

אֶת דָּמָם דָּרוֹשׁ / כִּי תִשָּׂא אֶת רֹאשׁ / שֶׁל כָּל נִדְּף לְעֵלִים הַמְרוּפִּים:

כָּל נַפְשׁוֹת מֵת / בִּימֵי שָׁכָר וְשֹׂאת / שִׁשָּׁה אֲלָפֵי פְעָמִים אֲלָפִים:

שְׁלִישִׁיָּה לְכַעַר / בְּבֶרֶק זַעַם סוֹעֵר / מִכַּרְמֵי הַחֲמֵד אֲחֻבָּת:

גִּזְאֵל הָדָם / נָא זָכַר צַעֲרָם / אֵל תִּמְחָה מִסֵּפֶר כְּתָבָת:

זְכוֹר הַנֶּאֱקוֹת / וְרַעַשׁ צַעֲקוֹת / אֲזוּ יוֹכְלוּ לְרִצָּח:

יֵאוּרִי דְמִיָּהם / וְדַמְעוֹת פְּנִיָּהם / לֹא תִשְׁכַּחֲנָה לְנִצָּח:

כָּל חֵיל וּגְנִיָּה / וּגְנִיָּה צָרִיחָה / מִשְׁדּוּדֵי לַחֲקוֹת הַכְּלָבִים:

זְכוֹר וּסְפּוֹר / בְּנֶאֱדָד צָרוֹר / עַד עַת נָקַם עֲלֵבוֹן עֲלוּבִים:

בְּמַחֲנוֹת הַפְּרָאִים / בָּאֵב וּנְגָעִים / וּפְחֵי נַפְשׁוֹת עֲגוּמוֹת:

חֲרָפוֹת וַצְחוֹק / כְּלָמוֹת וָרֶק / פָּצְעֵי הַכָּאוֹת אֵימוֹת:

וִרְעָבוֹן, צָמָאוֹן / שִׁנְעוֹן, עֲצָבוֹן / וְכִשְׁלוֹן נַחֲשָׁלִים כְּלִי כַח:

וְכָל נֶאֱקוֹת חָלָל / מִכָּל יְחִיד אֲמֻלָּל / חֲלִילָה לָךְ מִלְּשַׁכָּח:

וְתַמְרוֹת עֶשֶׂן / וְקִיטוֹר מִכִּבְשָׁן / תִּלְיֵי תֵלִים עֲצָמוֹת וְגִידִים:

וְחִדְרֵי הָרָעַל / קוֹל שְׂאֵגוֹת מִקְהֵל / הַנִּחְנָנִקִים תוֹךְ תֵּאִי הָאָדָם:

קט

וְסֶרְחוֹן גּוֹפּוֹת / וּגְוִיּוֹת סְגוּפּוֹת / גָּלִל-דָּמָן אֲדָמַת נוֹאֲצִים:

אִידָּה הִפְכוּ מוֹרְפִיָּהֶם / לְבִרִית חֲלָבִיהֶם / וְעוֹר אִישׁ לְקִשּׁוּמֵי הַנָּשִׁים:

וּקְרִיצַת אֲצָבָעוֹת / שֶׁל רֹאשֵׁי הַפְּרָעוֹת / לְיָמִין שְׁעָבוֹד פֶּרֶךְ, צִלְמֹת לְשִׁמְאָל:

וְאִידָּה יָרוּ יְרִיּוֹת / עַל חוֹפְרֵי חֲבוּרוֹת / בְּיִסּוּרֵי חֲבוּט קָבֵר חוֹרִידוֹם שָׂאוֹל:

אִידָּה עָנּוּ אַחִיוֹתֵינוּ / וְסָרְסוּ בְּנוֹתֵינוּ / כּוֹסוֹת תַּרְעֵלָה מִיַּדִּי רוֹפְאִים אֲכֹזְרִים:

וּפְלִיטֵי הַשְּׂרִידִים / בְּמַחֲלוֹת וּסְתָרִים / וְטִמְיוֹן יְלָדִים בְּבִתִּי שְׁמוֹד בְּמָרִים:

שָׁה תָמִים לְעוֹלָה / דָּם בְּנֵי הַגּוֹלָה / הוּא אֶרִיאֵל מִנִּבְלַת חֲסִידִיד:

צֹאן קָדָשִׁים מִי יִמְנָה / אֲשֶׁר אֵשֶׁם לֹא תִכְבֶּה / בְּחוּנִידָּה הָיוּ מְקַדְּשֵׁי שְׁמֹד:

בְּקוֹל שְׁמֵעַ יִשְׂרָאֵל / מָסְרוּ נֶפֶשׁ לָאֵל / שְׁהוּא יֶאֱסַפֵּם, וְעַד יוֹם אַחֲרוֹן:

הַצְדִּיקוּ דִּין / וְאָף אֲנִי מֵאֲמִין / עָנּוּ וְשָׁרוּ שִׁירַת בְּטַחוֹן:

וּבִכְן נִשְׁאָר עִם / בֵּיתוֹם נִדְּהָם / בְּלִי קָבָרִים לְהִשְׁתַּטַּח:

וְלֹא מִצְבּוֹת / אֵיפֹה לְבָבוֹת / יִכְבּוֹת לְכָב רוּתָה:

רַק נִסְכֵּי חֵדָם / אֲזַכְרוֹתָם / תּוֹסְסִים בְּלִי שׁוֹכֶה:

וְהָרִי אֶפְרִי / עֲקֻדָּתָם / תַּרוּמוֹת דְּשָׁנֵי מִזְבֵּחַ:

מי ימלל / צער ישראל / אשר דעתו מכאב נטרפת:
 ושארית הפאר / במעט מזעיר / ואיך קומתה היום נכפפת:

אל חי מרחם / עדתך נחם / אשר לך מאד נכספת:
 אור חדש תזריח / קרני הוד תצמיח / ורוח אלהים מרחפת:

[נוסח הרב מרדכי ברויאר לחרוז האחרון:

אור חדש על ציון תזריח / קרן גאלת ישראל תצמיח / ורוח אלהים מרחפת:]

תפלת אִזְפָּרָה / הרבנים הראשיים לא"י

אל מלא רחמים, דין אלמנות ואבי יתומים, אל נא תחשבה ותתאפק לדם ישראל שנשפך בפנים. תן מנוחה נכונה על כנפי השכינה במעלות קדושים וטהורים, בזהר הקריע מזוהרים, את נשמותיהם של הרבה מאות אלפי ישראל, אנשים ונשים ולדים וילדות, שנהרגו ושנשחטו ושנשרפו ושנמבעו ושנהנקו ושנקברו חיים, במדינות:

פולין, ליטא, למביה, רומניה, רוסיה הכבושה, גרמניה, אוסטריה,
צ'כוסלובקיה, יוגוסלביה, יון, הולנד, בלגיה, נורבגיה, צרפת, הונגריה,
ישאר הארצות הכבושות:

כלם קדושים וטהורים, ובהם גאונים וצדיקים, ארזי חלבנון ואדירי התורה, בגן עדן תהא מנוחתם. לכן בעל הרחמים יצרר בצרור החיים את נשמתם, ה' הוא נחלתם, ויזכר לנו עקדתם, ויעמד לנו ולכל ישראל זכותם. ארץ אל תכסי דמם ואל יהי מקום לעקתם, בזכותם נדחי ישראל ישובו לאחוזתם, והקדושים לזכרון תמיד נגד ה' צדקתם, יבואו שלום וינחוו על משכבותם, ונאמר אמן:

וה' יעתר לשועת עמו, יקם דם עמו ונקם ישיב לצריו, וכימי צאתנו מארץ מצרים יראנו נפלאות, ויגאלנו גאלת עולם במהרה בימינו אמן:

יה"ר לאחר תפלה ולמוד תורה, לעלוי נשמות הנספים

אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יחי נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמותיהם של מאות רבוא מישראל, זקן ונער, אנשים ונשים וטף, שנהרגו על קדוש השם, נשחטו, ונהנקו, ונשרפו לאפר על ידי הצוחרים הגרמנים ימ"ש, ביניהם ארזי הלכנוז, אדירי התורה, קדושים וטהורים, ראשי ושיבות ותלמידיהן, תינוקות ישראל שלא טעמו טעם חטא, וצדיקי עולם, רבני ישראל עם קהלתם, קהלות הקדש שמסרו נפשם על קדשת השם, וכן בעד קרובינו שנספו בתוכם.

ויזכרם אלהינו לטובה עם שאר צדיקי עולם, וינקם נקמת דם עבדיו השפוד, ככתוב בתורת משה איש האלהים: הרנינו גוים עמו כי דם עבדיו יקום ונקם ישיב לצריו וכפר אדמתו עמו. ועל ידי עבדיך הנביאים כתוב לאמר: ונקיתי דמים לא נקיתי וחי' שכן בציון. ובכתבי הקדש נאמר: למה יאמרו הגוים איה אלהיהם, יודע בגוים לעינינו נקמת דם עבדיך השפוד.

תחי נפשם צרורה בצרור החיים להחיותם בתהיות המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, ושלח לנו את משיח צדקנו לפדות אותנו מגלותנו, וקבצנו יחד מארבע בנפות הארץ לארצנו, ונזכה לגאולה שלמה במהרה, אמן: